

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** **DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2014/65/UE**

z dnia 15 maja 2014 r.

w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE

(wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r.	L 257	1	28.8.2014
► <u>M2</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r.	L 26	19	2.2.2016
► <u>M3</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1034 z dnia 23 czerwca 2016 r.	L 175	8	30.6.2016

sprostowana przez:

- **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 188 z 13.7.2016, s. 28 (2014/65/UE)
- **C2** Sprostowanie, Dz.U. L 273 z 8.10.2016, s. 35 (2014/65/UE)
- **C3** Sprostowanie, Dz.U. L 64 z 10.3.2017, s. 116 (2014/65/UE)
- **C4** Sprostowanie, Dz.U. L 231 z 14.9.2018, s. 39 (2014/65/UE)

**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
2014/65/UE**

z dnia 15 maja 2014 r.

**w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca
dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE**

(wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

TYTUŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do firm inwestycyjnych, operatorów rynków, dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz firm z państw trzecich świadczących usługi inwestycyjne lub prowadzących działalność inwestycyjną poprzez utworzenie oddziału w Unii.

2. Niniejsza dyrektywa ustanawia wymogi dotyczące:

- a) zezwoleń na prowadzenie działalności przez firmy inwestycyjne oraz warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne;
- b) świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia działalności inwestycyjnej przez firmy z państw trzecich poprzez utworzenie oddziału;
- c) zezwoleń dla rynków regulowanych oraz funkcjonowania rynków regulowanych;
- d) zezwoleń dla dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz prowadzenia działalności w tym zakresie; oraz
- e) nadzoru sprawowanego przez właściwe organy, współpracy między właściwymi organami oraz egzekwowania przez nie przepisów.

3. Poniższe przepisy stosuje się również do instytucji kredytowych posiadających zezwolenie na mocy dyrektywy 2013/36/UE, gdy świadczą one jedną lub większą liczbę usług inwestycyjnych lub prowadzą działalność inwestycyjną:

- a) art. 2 ust. 2, art. 9 ust. 3, art. 14 oraz art. 16–20;
- b) rozdział II tytułu II, z wyłączeniem art. 29 ust. 2 akapit drugi;
- c) rozdział III tytułu II, z wyłączeniem art. 34 ust. 2 i 3 i art. 35 ust. 2–6 i 9;
- d) art. 67–75 oraz art. 80, 85 i 86.

4. Poniższe przepisy stosuje się również do firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych posiadających zezwolenie na mocy dyrektywy 2013/36/UE, gdy prowadzą one sprzedaż lub świadczą usługi doradztwa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych:

▼B

- a) art. 9 ust. 3, art. 14 oraz art. 16 ust. 2, 3 i 6;
- b) art. 23–26, art. 28 i art. 29, z wyłączeniem jego ust. 2 akapit drugi, oraz art. 30; oraz
- c) art. 67-75.

5. Art. 17 ust. 1–6 stosuje się również do członków lub uczestników rynków regulowanych i MTF, którzy nie muszą posiadać zezwolenia na mocy niniejszej dyrektywy zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a), e), i) oraz j).

6. Art. 57 i 58 stosuje się również do osób objętych wyłączeniem na mocy art. 2.

7. Wszystkie wielostronne systemy obrotu instrumentami finansowymi muszą funkcjonować zgodnie z przepisami tytułu II dotyczącymi MTF lub OTF albo z przepisami tytułu III dotyczącymi rynków regulowanych.

Wszelkie firmy inwestycyjne, które w sposób zorganizowany, częsty, systematycznie i w znacznych wielkościach zawierają transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, MTF lub OTF, muszą prowadzić działalność zgodnie z tytułem III rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

Bez uszczerbku dla art. 23 i 28 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, wszystkie transakcje na instrumentach finansowych, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, których to transakcji nie zawiera się w systemach wielostronnych lub w ramach podmiotów systematycznie internalizujących transakcje, muszą być zgodne z odpowiednimi przepisami tytułu III rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

Artykuł 2

Wyłączenia

1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:
 - a) zakładów ubezpieczeń lub przedsiębiorstw prowadzących działalność reasekuracyjną i retrocesyjną, o których mowa w dyrektywie 2009/138/WE, gdy prowadzą one działalność, o której mowa w tej dyrektywie;
 - b) osób, które świadczą usługi inwestycyjne wyłącznie na rzecz swoich przedsiębiorstw dominujących, swoich przedsiębiorstw zależnych lub innych przedsiębiorstw zależnych swoich przedsiębiorstw dominujących;
 - c) osób świadczących usługi inwestycyjne, w przypadku gdy taka usługa jest świadczona okazjonalnie w trakcie wykonywania działalności zawodowej, a działalność tą regulują przepisy prawne lub regulacyjne bądź kodeks etyki zawodowej, które nie wykluczają świadczenia tej usługi;
 - d) osób zawierających na własny rachunek transakcje na instrumentach finansowych innych niż towarowe instrumenty pochodne lub uprawnienia do emisji i ich instrumenty pochodne, i które nie świadczą jakichkolwiek innych usług inwestycyjnych lub nie prowadzą jakiegokolwiek innej działalności inwestycyjnej polegającej na inwestowaniu w instrumenty finansowe inne niż towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub ich instrumenty pochodne chyba że osoby te:

▼ B

- (i) są animatorami rynku;

▼ M3

- (ii) są członkami lub uczestnikami rynku regulowanego lub MTF, z jednej strony, lub mają bezpośredni dostęp elektroniczny do systemu obrotu, z drugiej strony, z wyjątkiem podmiotów niefinansowych realizujących w systemie obrotu transakcje, w przypadku których można w obiektywny sposób zmierzyć, że powodują ograniczenie ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością handlową lub działalnością samofinansującą tych podmiotów niefinansowych lub ich grup;

▼ B

- (iii) stosują technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości; lub
- (iv) zawierają transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów;

Osoby objęte wyłączeniem na mocy lit. a), i) lub j) nie są zobowiązane do spełniania wymogów określonych w niniejszej literze, aby zostać objęte wyłączeniem.

- e) operatorów zobowiązanych do przestrzegania wymogów dyrektywy 2003/87/WE którzy, zawierając transakcje na uprawnieniach do emisji, nie wykonują zleceń na rachunek klientów lub nie prowadzą jakiegokolwiek działalności inwestycyjnej innej niż zawieranie transakcji na własny rachunek, pod warunkiem że osoby te nie stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości;
- f) osób, które świadczą usługi inwestycyjne polegające wyłącznie na administrowaniu programami pracowniczych udziałów kapitałowych;
- g) osób, które świadczą usługi inwestycyjne dotyczące wyłącznie administrowania programami pracowniczych udziałów kapitałowych i świadczenia usług inwestycyjnych wyłącznie na rzecz swoich przedsiębiorstw dominujących, swoich przedsiębiorstw zależnych lub innych przedsiębiorstw zależnych swoich przedsiębiorstw dominujących;
- h) członków ESBC i innych organów krajowych pełniących podobne funkcje w Unii, innych podmiotów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu w Unii, oraz międzynarodowych instytucji finansowych utworzonych przez dwa lub większą liczbę państw członkowskich, których celem jest uruchamianie finansowania oraz świadczenie pomocy finansowej na rzecz swoich członków borykających się z poważnymi trudnościami finansowymi lub którym takie trudności grożą;
- i) przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i funduszy emerytalnych, bez względu na to, czy ich działalność jest koordynowana na poziomie Unii, oraz depozytariuszy lub osób zarządzających takimi przedsiębiorstwami;
- j) osób:
 - (i) zawierających na własny rachunek transakcje na towarowych instrumentach pochodnych lub uprawnieniach do emisji lub ich instrumentach pochodnych, w tym animatorów rynku, z wyłączeniem osób, które zawierają transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów; lub

▼B

- (ii) świadczących usługi inwestycyjne, inne niż zawieranie transakcji na własny rachunek, na towarowych instrumentach pochodnych lub uprawnieniach do emisji lub ich instrumentach pochodnych na rzecz swoich klientów lub dostawców w ramach głównego zakresu ich działalności;

pod warunkiem że:

- we wszystkich powyższych przypadkach indywidualnie i zbiorczo, z punktu widzenia grupy jest to działalność dodatkowa względem głównego zakresu ich działalności oraz że główny zakres działalności nie polega na świadczeniu usług inwestycyjnych w rozumieniu niniejszej dyrektywy, czy prowadzeniu działalności bankowej mocy dyrektywy 2013/36/UE, bądź na działaniu w charakterze animatora rynku w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych,
 - osoby te nie stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, oraz
 - osoby te corocznie powiadamiają odpowiedni właściwy organ o korzystaniu z tego wyłączenia i na żądanie składają właściwemu organowi wyjaśnienia dotyczące podstawy, zgodnie z którą uznają, że ich działalność określona w ppkt (i) i (ii) ma charakter dodatkowy względem głównego zakresu ich działalności;
- k) osób świadczących usługi doradztwa inwestycyjnego w ramach prowadzenia innego rodzaju działalności zawodowej nieobjętej zakresem niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że świadczenie takiego doradztwa nie podlega odrębnemu wynagrodzeniu;
- l) stowarzyszeń utworzonych przez duńskie i fińskie fundusze emerytalne wyłącznie do celu zarządzania aktywami funduszy emerytalnych będących członkami tych stowarzyszeń;
- m) „agenti di cambio”, których działalność i funkcje podlegają art. 201 włoskiej ustawy dekretovej nr 58 z dnia 24 lutego 1998 r.;
- n) operatorów systemów przesyłowych zdefiniowanych w art. 2 ust. 4 dyrektywy 2009/72/WE lub art. 2 ust. 4 dyrektywy 2009/73/WE, gdy wykonują swoje zadania na podstawie tych dyrektyw lub rozporządzenia (WE) 714/2009 lub rozporządzenia (WE) nr 715/2009, bądź kodeksów lub wytycznych sieci, przyjętych na podstawie tych rozporządzeń, wszelkich osób występujących w ich imieniu w charakterze usługodawców w celu realizowania ich zadań wynikających z aktów ustawodawczych lub kodeksów lub wytycznych sieci, przyjętych na podstawie tych rozporządzeń oraz wszelkich operatorów lub administratorów systemu utrzymywania równowagi energetycznej, sieci rurociągów lub systemu służącego utrzymywaniu równowagi dostaw i wykorzystania energii w ramach wykonywania takich zadań.

Wyłączenie to ma zastosowanie do osób prowadzących działania określone w niniejszej literze tylko w przypadku, gdy osoby te prowadzą działalność inwestycyjną lub świadczą usługi inwestycyjne związane z towarowymi instrumentami pochodnymi w celu prowadzenia tych działań. Wyłączenie to nie ma zastosowania do operacji rynku wtórnego, w tym platformy obrotu wtórnego finansowymi prawami przesyłowymi;

▼ **M1**

- o) CSD z wyjątkiem przewidzianych w art. 73 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 ⁽¹⁾.

▼ **B**

2. Prawa powierzone na mocy niniejszej dyrektywy nie obejmują świadczenia usług w charakterze kontrahenta w transakcjach zawieranych przez podmioty publiczne zajmujące się zarządzaniem długiem publicznym lub członków ESBC wykonujących swoje zadania zgodnie z postanowieniami TFUE i Protokołu nr 4 w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (EBC) lub pełniących podobne funkcje na mocy przepisów krajowych.

3. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 w celu sprecyzowania, na potrzeby ust. 1 lit. c), kiedy działalność prowadzona jest okazjonalnie.

4. EUNGiPW opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu sprecyzowania, na potrzeby ust. 1. lit. j), kryteriów pozwalających ustalić, kiedy działalność ma być uznawana za działalność dodatkową względem głównego zakresu działalności na poziomie grupy.

Kryteria te uwzględniają przynajmniej następujące elementy:

- a) potrzebę, aby działania dodatkowe stanowiły mniejszość działalności na poziomie grupy;
- b) rozmiar działalności transakcyjnej w porównaniu z ogólną działalnością transakcyjną na całym rynku w tej kategorii aktywów.

Określając zakres, w jakim działania dodatkowe stanowią mniejszość działalności na poziomie grupy EUNGiPW może ustalić, że powinno się wziąć pod uwagę kapitał zaangażowany w prowadzenie takich działań dodatkowych w stosunku do kapitału zaangażowanego w prowadzenie głównego rodzaju działalności. Jednakże czynnik ten nie może być pod żadnym względem wystarczający, aby dowieść, że działalność ma charakter dodatkowy względem głównego zakresu działalności grupy.

Działalność, o której mowa w niniejszym ustępie, rozpatruje się na poziomie grupy.

Elementy, o których mowa w akapicie drugim i trzecim, nie obejmują:

- a) transakcji wewnątrzgrupowych, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, które służą do celów zachowania płynności lub zarządzania ryzykiem;
- b) transakcji na instrumentach pochodnych, w przypadku których możliwy jest obiektywny pomiar ich wpływu na zmniejszanie ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością handlową lub działalnością samofinansującą;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

▼B

- c) transakcji na towarowych instrumentach pochodnych oraz uprawnieniach do emisji, zawieranych w celu spełnienia obowiązków zachowania płynności w systemie obrotu, w przypadku gdy takie obowiązki zostały wprowadzone przez organy regulacyjne zgodnie z prawem unijnym lub krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, lub przez systemy obrotu.

EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 3***Wyłączenia opcjonalne**

1. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu niniejszej dyrektywy do osób, dla których są one macierzystym państwem członkowskim, pod warunkiem że osoby te posiadają zezwolenie na prowadzenie swojej działalności, ich działalność jest regulowana na poziomie krajowym oraz osoby te:

- a) nie są uprawnione do przechowywania środków finansowych klientów lub papierów wartościowych klientów i z tego powodu nie mogą one w żadnym momencie być zadłużone wobec swoich klientów;
- b) nie są uprawnione do świadczenia jakiejkolwiek usługi inwestycyjnej, z wyjątkiem przyjmowania i przekazywania zleceń na zbywalne papiery wartościowe i jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania lub świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów finansowych; oraz
- c) w ramach świadczenia tych usług są uprawnione do przekazywania zlecenia wyłącznie do:
 - (i) firm inwestycyjnych posiadających zezwolenie zgodnie z niniejszą dyrektywą;
 - (ii) instytucji kredytowych posiadających zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE;
 - (iii) oddziałów firm inwestycyjnych lub instytucji kredytowych posiadających zezwolenie w państwie trzecim, które podlegają zasadom ostrożnościowym uznanym przez właściwe organy za przynajmniej równie wymagające, jak zasady określone w niniejszej dyrektywie, w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 lub w dyrektywie 2013/36/UE oraz spełniają te zasady ostrożnościowe;
 - (iv) przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania posiadających zezwolenie na podstawie prawa państwa członkowskiego do sprzedaży jednostek uczestnictwa obywatelom i personelowi kierowniczemu tych przedsiębiorstw;
 - (v) spółkom inwestycyjnym o stałym kapitale, zdefiniowanym w art. 17 ust. 7 dyrektywy 2012/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, których papiery wartościowe są notowane na regulowanym rynku państwa członkowskiego lub są przedmiotem obrotu na takim rynku; lub

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/30/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 54 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 74).

▼B

- d) świadczą usługi inwestycyjne wyłącznie w zakresie towarów, uprawnień do emisji lub ich instrumentów pochodnych jedynie w celu zabezpieczenia swoich klientów przed ryzykiem handlowym, w przypadku gdy klienci ci są wyłącznie lokalnymi przedsiębiorstwami energetycznymi zdefiniowanymi w art. 2 pkt 35 dyrektywy 2009/72/WE lub przedsiębiorstwami gazowymi zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2009/73/WE oraz pod warunkiem że klienci ci posiadają wspólnie 100 % kapitału lub praw głosu tych osób, wspólnie sprawują kontrolę i są wyłączeni na mocy art. 2 ust. 1 lit. j) niniejszej dyrektywy, jeżeli świadczą te usługi inwestycyjne sami; lub
- e) świadczą usługi inwestycyjne wyłącznie w zakresie uprawnień do emisji lub ich instrumentów pochodnych jedynie w celu zabezpieczenia swoich klientów przed ryzykiem handlowym, w przypadku gdy klienci ci są wyłącznie operatorami zdefiniowanymi w art. 3 lit. f) dyrektywy 2003/87/WE oraz pod warunkiem że klienci ci wspólnie posiadają 100 % kapitału lub praw głosu tych osób, przeprowadzają wspólne kontrole i są wyłączeni na mocy art. 2 ust. 1 lit. j) niniejszej dyrektywy, jeżeli świadczą te usługi inwestycyjne sami.

2. W ramach systemów państw członkowskich osoby, o których mowa w ust. 1, obejmuje się wymogami, które są przynajmniej analogiczne z następującymi wymogami wynikającymi z niniejszej dyrektywy:

- a) warunkami i procedurami wydawania zezwoleń i bieżącego nadzoru, określonymi w art. 5 ust. 1 i 3, art. 7–10, 21, 22 i 23 oraz odpowiednich aktach delegowanych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 89;
- b) obowiązkami w zakresie prowadzenia działalności określonych w art. 24 ust. 1, 3, 4, 5, 7 i 10, art. 25 ust. 2, 5 i 6 oraz, w przypadku gdy system krajowy pozwala tym osobom na wyznaczanie agentów, art. 29 oraz odpowiednich środkach wykonawczych;
- c) wymogami organizacyjnymi określonymi w art. 16 ust. 3 akapit pierwszy, szósty i siódmy, art. 16 ust. 3, art. 16 ust. 6 i 7 oraz odpowiednich aktach delegowanych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 89.

Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, zgodnie z którym osoby zwolnione ze stosowania niniejszej dyrektywy na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu muszą być objęte systemem rekompensat dla inwestorów, uznawanym zgodnie z dyrektywą 97/9/WE. Państwa członkowskie mogą pozwolić, aby firmy inwestycyjne nie były objęte takim systemem, pod warunkiem że posiadają one ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzeniem działalności zawodowej, które – uwzględniając rozmiar, profil ryzyka, status prawny osób zwolnionych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu – zapewnia równorzędną ochronę swym klientom.

W drodze odstępstwa od akapitu drugiego niniejszego ustępu państwa członkowskie, w których obowiązują już takie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne przed dniem 2 lipca 2014 r., mogą do dnia 3 lipca 2019 r. wymagać, aby w przypadku gdy osoby zwolnione ze stosowania niniejszej dyrektywy na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, świadczą usługi inwestycyjne w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń lub świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego w zakresie jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania oraz występują w charakterze pośredników w spółce zarządzającej zdefiniowanej w dyrektywie 2009/65/WE, ponosiły one odpowiedzialność solidarną ze spółką zarządzającą za wszelkie szkody poniesione przez klienta w związku ze świadczeniem tych usług.

▼B

3. Osoby zwolnione ze stosowania niniejszej dyrektywy zgodnie z ust. 1 nie korzystają ze swobody świadczenia usług, swobody prowadzenia działalności ani tworzenia oddziałów zgodnie z art. 34 i 35.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję oraz EUNGiPW o skorzystaniu z możliwości przewidzianej w niniejszym artykule oraz zapewniają, aby każde zezwolenie wydane zgodnie z ust. 1 zawierało wzmiankę o tym, że wydano je na zgodnie z niniejszym artykułem.

5. Państwa członkowskie informują EUNGiPW o przepisach prawa krajowego, które są analogiczne w stosunku do wymogów niniejszej dyrektywy wymienionych w ust. 2.

*Artykuł 4***Definicje**

1. Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „firma inwestycyjna” oznacza każdą osobę prawną, której działalność prowadzona w sposób zawodowy i regularny polega na świadczeniu jednej lub większej liczby usług inwestycyjnych na rzecz osób trzecich bądź prowadzeniu jednego lub większej liczby rodzajów działalności inwestycyjnej.

Państwa członkowskie mogą włączyć do definicji firmy inwestycyjnej przedsiębiorstwa niebędące osobami prawnymi, pod warunkiem że:

- a) ich status prawny zapewnia poziom ochrony interesów osób trzecich równoważny poziomowi zapewnianemu przez osoby prawne; oraz
- b) podlegają one równoważnemu nadzorowi ostrożnościowemu odpowiedniemu do swojej formy prawnej.

Jednakże w przypadku gdy osoby fizyczne świadczą usługi polegające na przechowywaniu środków pieniężnych lub zbywalnych papierów wartościowych osób trzecich, osoby takie mogą być traktowane jak firmy inwestycyjne do celów niniejszej dyrektywy oraz rozporządzenia (UE) nr 600/2014, tylko jeśli – bez uszczerbku dla innych wymogów nałożonych przez niniejszą dyrektywę, rozporządzenie (UE) nr 600/2014 oraz dyrektywę 2013/36/UE – osoby te spełniają następujące warunki:

- a) prawa własności osób trzecich do instrumentów i środków pieniężnych muszą być zabezpieczone, szczególnie w przypadku niewypłacalności firmy lub jej właścicieli, zajęcia majątku, dokonania potrąceń wzajemnych wierzytelności lub podjęcia jakichkolwiek innych działań przez wierzycieli firmy lub jej właścicieli;
 - b) firma musi podlegać przepisom mającym na celu monitorowanie wypłacalności firmy i jej właścicieli;
 - c) roczne sprawozdania finansowe firmy muszą być poddawane badaniu przez jedną lub więcej osób uprawnionych na mocy prawa krajowego do badania sprawozdań finansowych;
 - d) w przypadku gdy firma ma tylko jednego właściciela, musi on zapewnić ochronę inwestorów w razie zaprzestania przez firmę prowadzenia działalności po jego śmierci, wskutek utraty możliwości prowadzenia działalności lub innych zdarzeń o podobnym charakterze;
- 2) „usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjna” oznaczają wszelkiego rodzaju usługi i działalność wymienione w załączniku I sekcja A odnoszące się do wszelkiego rodzaju instrumentów wymienionych w załączniku I sekcja C;

▼B

Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 określając:

- a) kontrakty pochodne, o których mowa w załączniku I sekcja C 6, które posiadają cechy produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które muszą być rozliczane fizycznie oraz energetyczne kontrakty pochodne wymienione w sekcji C 6;
 - b) kontrakty pochodne, o których mowa w załączniku I sekcja C 7 o właściwościach innych pochodnych instrumentów finansowych;
 - c) kontrakty pochodne, o których mowa w załączniku I sekcja C 10 o właściwościach innych pochodnych instrumentów finansowych, uwzględniając między innymi, czy podlegają one obrotowi na rynku regulowanym, MTF lub OTF;
- 3) „usługi dodatkowe” oznacza każdą z usług wymienionych w załączniku I sekcja B;
 - 4) „doradztwo inwestycyjne” oznacza świadczenie na rzecz klienta, na jego wniosek albo z inicjatywy firmy inwestycyjnej, osobistej rekomendacji w odniesieniu do jednej lub większej liczby transakcji na instrumentach finansowych;
 - 5) „wykonywanie zleceń na rachunek klientów” oznacza działanie prowadzące do zawarcia na rachunek klientów umowy kupna lub sprzedaży jednego lub większej liczby instrumentów finansowych i obejmuje zawieranie umów sprzedaży instrumentów finansowych wyemitowanych przez firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową w momencie ich emisji;
 - 6) „zawieranie transakcji na własny rachunek” oznacza zawieranie transakcji z użyciem kapitałów własnych, skutkujące zawarciem transakcji dotyczącej jednego lub większej liczby instrumentów finansowych;
 - 7) „animacja rynku” oznacza osobę, która systematycznie działa na rynkach finansowych, wykazując wolę zawierania na własny rachunek transakcji kupna i sprzedaży instrumentów finansowych, w oparciu o kapitał własny tej osoby według ustalanych przez nią cen;
 - 8) „zarządzanie portfelem” oznacza zarządzanie portfelami zgodnie z upoważnieniami udzielonymi przez klientów w oparciu o zasadę swobodnego, indywidualnego uznania klienta, w przypadku gdy portfele te obejmują jeden lub większą liczbę instrumentów finansowych;
 - 9) „klient” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, na której rzecz firma inwestycyjna świadczy usługi inwestycyjne lub dodatkowe;
 - 10) „klient profesjonalny” oznacza klienta spełniającego kryteria określone w załączniku II;
 - 11) „klient detaliczny” oznacza klienta, który nie jest klientem profesjonalnym;
 - 12) „rynek rozwoju MŚP” oznacza MTF, która została zarejestrowana jako rynek rozwoju MŚP zgodnie z art. 33;
 - 13) „małe i średnie przedsiębiorstwa” oznaczają, do celów niniejszej dyrektywy, przedsiębiorstwa o średniej rynkowej kapitalizacji mniejszej niż 200 000 000 EUR na podstawie notowań z końca roku w trzech ostatnich latach kalendarzowych;

▼B

- 14) „zlecenie z limitem ceny” oznacza zlecenie kupna lub sprzedaży instrumentów finansowych według określonego limitu cenowego lub po korzystniejszej cenie i o ustalonej wielkości;
- 15) „instrument finansowy” oznacza instrumenty określone w załączniku I sekcja C;
- 16) „energetyczne kontrakty pochodne wymienione w sekcji C 6” oznaczają opcje, kontrakty terminowe typu futures, kontrakty typu swap i inne kontrakty pochodne wymienione w załączniku I sekcja C 6, odnoszące się do węgla lub ropy, będące przedmiotem obrotu na OTF i które muszą być rozliczane fizycznie;
- 17) „instrumenty rynku pieniężnego” oznaczają te klasy instrumentów, które są zazwyczaj przedmiotem obrotu na rynku pieniężnym, takie jak bony skarbowe, świadectwa depozytowe i komercyjne papiery wartościowe, z wyłączeniem instrumentów płatniczych;
- 18) „operator rynku” oznacza osobę lub osoby zarządzające działalnością lub prowadzące działalność rynku regulowanego; operatorem rynku może być rynek regulowany;
- 19) „system wielostronny” oznacza każdy system lub platformę, w ramach których umożliwia się interakcję w systemie wielu deklaracji gotowości zakupu i sprzedaży instrumentów finansowych przez osoby trzecie;
- 20) „podmiot systematycznie internalizujący transakcje” oznacza firmę inwestycyjną, która w sposób zorganizowany, częsty, systematycznie i w znacznych wielkościach zawiera transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, MTF lub OTF bez prowadzenia systemu wielostronnego;

Kryteria „częstości” i „systematyczności” mierzy się za pomocą liczby transakcji na danym instrumencie finansowym zawieranych na własny rachunek poza rynkiem regulowanym przez firmę inwestycyjną wykonującą zleceń klientów. Pojęcie „w znacznych wielkościach” mierzy się za pomocą wielkości transakcji poza rynkiem regulowanym zawieranych przez firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji tej firmy inwestycyjnej na konkretnym instrumencie finansowym albo za pomocą wielkości transakcji poza rynkiem regulowanym realizowanych przez daną firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji na konkretnym instrumencie finansowym w Unii. Definicja podmiotu systematycznie internalizującego transakcje ma zastosowanie tylko w przypadku gdy przekroczone zostały oba ustalone z góry limity odnoszące się do częstości i systematyczności oraz do znacznych wielkości lub w przypadku gdy firma inwestycyjna decyduje się skorzystać z wariantu dobrowolnego poddania się reżimowi podmiotów systematycznie internalizujących transakcje;

- 21) „rynek regulowany” oznacza system wielostronny prowadzony lub zarządzany przez operatora rynku, który kojarzy lub ułatwia kojarzenie wielu deklaracji gotowości zakupu i sprzedaży instrumentów finansowych przez osoby trzecie – w systemie i zgodnie ze swoimi zasadami niemającymi charakteru uznaniowego – w sposób skutkujący zawarciem kontraktu obejmującego instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu zgodnie z jego zasadami lub systemami oraz który posiada zezwolenie i funkcjonuje w sposób systematyczny, zgodnie z tytułem III niniejszej dyrektywy;
- 22) „wielostronna platforma obrotu” lub „MTF” oznacza system wielostronny prowadzony przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku, który kojarzy wiele deklaracji gotowości zakupu i sprzedaży instrumentów finansowych przez osoby trzecie – w systemie i zgodnie ze swoimi zasadami niemającymi charakteru uznaniowego – w sposób skutkujący zawarciem kontraktu, zgodnie z tytułem II niniejszej dyrektywy;

▼B

- 23) „zorganizowana platforma obrotu” lub „OTF” oznacza system wielostronny niebędący rynkiem regulowanym ani MTF, w ramach którego umożliwia się interakcję wielu deklaracji gotowości zakupu i sprzedaży obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji lub instrumentów pochodnych, składanych przez osoby trzecie w sposób skutkujący zawarciem kontraktu, zgodnie z tytułem II niniejszej dyrektywy;
- 24) „system obrotu” oznacza każdy rynek regulowany, MTF lub OTF;
- 25) „płynny rynek” oznacza rynek danego instrumentu finansowego lub klasy instrumentów finansowych, na którym w trybie ciągłym istnieją kupujący i sprzedający gotowi do zawierania transakcji, oceniani zgodnie z poniższymi kryteriami, z uwzględnieniem specyfiki struktury rynku danego instrumentu finansowego lub konkretnej klasy instrumentów finansowych:
- a) średniej częstotliwości i wielkości transakcji biorąc pod uwagę szeroki zakres warunków rynkowych, i uwzględniając charakter i cykl życiowy produktów w ramach danej klasy instrumentów finansowych;
 - b) liczby i rodzaju uczestników rynku, w tym udział uczestników rynku w obrocie danymi instrumentami finansowymi;
 - c) średniej wartości spreadów, jeżeli jest dostępna;
- 26) „właściwy organ” oznacza organ powołany przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 67, chyba że w niniejszej dyrektywie określono inaczej;
- 27) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 28) „spółka zarządzająca przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)” oznacza spółkę zarządzającą zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE ⁽¹⁾;
- 29) „agent” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która na zasadzie pełnej i nieodwołalnej odpowiedzialności wyłącznie jednej firmy inwestycyjnej, w której imieniu działa, promuje usługi inwestycyjne lub dodatkowe wobec klientów lub klientów potencjalnych, otrzymuje i przekazuje dyspozycje lub zlecenia klientów w odniesieniu do usług inwestycyjnych lub instrumentów finansowych, oferuje instrumenty finansowe lub świadczy na rzecz klienta lub potencjalnego klienta usługi doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do tych instrumentów finansowych lub usług;
- 30) „oddział” oznacza miejsce prowadzenia działalności inne niż siedziba, które stanowi część firmy inwestycyjnej, nie posiada osobowości prawnej i świadczy usługi inwestycyjne lub prowadzi działalność inwestycyjną, a także może świadczyć usługi dodatkowe, na które udzielono zezwolenia firmie inwestycyjnej; wszystkie miejsca prowadzenia działalności utworzone w tym samym państwie członkowskim przez daną firmę inwestycyjną mającą zarząd w innym państwie członkowskim są traktowane jako jeden oddział;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

▼B

- 31) „znaczný pakiet akcji” oznacza każdy posiadany bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji lub udział w firmie inwestycyjnej, stanowiący 10 % lub więcej kapitału bądź praw głosu określonych w art. 9 i 10 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, uwzględniając warunki dotyczące ich agregacji, określone w art. 12 ust. 4 i 5 tej dyrektywy, bądź też taki, który umożliwia wywieranie znaczącego wpływu na zarządzanie daną firmą inwestycyjną;
- 32) „przedsiębiorstwo dominujące” oznacza przedsiębiorstwo dominujące w rozumieniu art. 2 pkt 9 i art. 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE ⁽²⁾;
- 33) „przedsiębiorstwo zależne” oznacza przedsiębiorstwo zależne w rozumieniu art. 2 pkt 10 i art. 22 dyrektywy 2013/34/UE, w tym każde przedsiębiorstwo zależne wobec przedsiębiorstwa zależnego wobec ostatecznego przedsiębiorstwa dominującego;
- 34) „grupa” oznacza grupę zdefiniowaną w art. 2 pkt 11 dyrektywy 2013/34/UE;
- 35) „bliskie powiązania” oznaczają sytuację, w której dwie lub więcej osób fizycznych lub prawnych jest ze sobą powiązanych:
 - a) „udziałem”, w postaci posiadanego bezpośrednio lub za pomocą stosunku kontroli udziału dającego prawo do co najmniej 20 % praw do głosowania lub kapitału przedsiębiorstwa;
 - b) „kontrolą”, która oznacza związek zachodzący między przedsiębiorstwem dominującym i przedsiębiorstwem zależnym we wszystkich przypadkach, o których mowa w art. 22 ust. 1 i 2 dyrektywy 2013/34/UE lub też podobny związek między jakąkolwiek osobą fizyczną lub prawną i przedsiębiorstwem; wszelkie przedsiębiorstwa zależne danego przedsiębiorstwa zależnego są również uważane za przedsiębiorstwa zależne wobec przedsiębiorstwa dominującego najwyższego szczebla;
 - c) trwałym powiązaniem dwóch lub więcej osób fizycznych z tą samą osobą przez stosunek kontroli;
- 36) „organ zarządzający” oznacza organ lub organy firmy inwestycyjnej, operatora rynku lub dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji wyznaczony zgodnie z prawem krajowym, który jest uprawniony do formułowania strategii firmy, jej celów i ogólnego kierunku jej działalności oraz który nadzoruje i monitoruje proces podejmowania decyzji w zakresie zarządzania i obejmuje osoby, które faktycznie kierują działalnością firmy.

W przypadku gdy w niniejszej dyrektywie zawarte są odniesienia do organu zarządzającego a zgodnie z prawem krajowym funkcja zarządcza i funkcja nadzorcza organu zarządzającego są przypisane różnym organom lub różnym członkom jednego organu, państwa członkowskie wskazują organy lub odpowiedzialnych członków organu zarządzającego odpowiedzialnych zgodnie z przepisami krajowymi, chyba że w niniejszej dyrektywie określono inaczej.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

▼B

- 37) „kadra kierownicza wyższego szczebla” oznacza osoby fizyczne, które sprawują funkcje wykonawcze w firmie inwestycyjnej, w operatorze rynku lub dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji, które są odpowiedzialne za bieżące zarządzanie danym podmiotem i składają z niego sprawozdania organowi zarządzającemu, w tym za realizację polityki w zakresie dystrybucji usług i produktów na rzecz klientów przez firmę i jej pracowników;
- 38) „obróć polegający na zestawianiu zleceń” oznacza transakcję, w której podmiot ułatwiający wstępuje w daną transakcję pomiędzy kupującego i sprzedającego w taki sposób, że podczas całego procesu zawierania transakcji nie jest nigdy narażony na ryzyko rynkowe, przy czym obie transakcje składowe są zawierane jednocześnie, a transakcja jest zawierana po cenie, przy której podmiot ułatwiający nie osiąga zysku ani nie ponosi straty, z wyjątkiem z góry ujawnionej prowizji, opłaty lub opłaty za transakcję;
- 39) „handel algorytmiczny” oznacza obrót na instrumentach finansowych, w którym algorytm komputerowy automatycznie ustala indywidualne parametry zleceń, takie jak warunki uruchomienia zlecenia, moment jego realizacji, cenę lub ilość instrumentów będących przedmiotem zlecenia lub sposób zarządzania zleceniem po jego złożeniu, przy ograniczonym lub zerowym udziale człowieka i nie obejmuje jakichkolwiek systemów wykorzystywanych wyłącznie do celu przekierowywania zleceń z jednego systemu obrotu do innego lub do celu przetwarzania zleceń nieobjętego określania jakichkolwiek parametrów transakcji lub potwierdzania zleceń lub przetwarzania potransakcyjnego zawartych transakcji;
- 40) „technika handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości” oznacza każdą technikę handlu algorytmicznego, która charakteryzuje się:
- a) infrastrukturą mającą minimalizować opóźnienia sieciowe i inne, z wykorzystaniem co najmniej jednego z następujących rozwiązań do algorytmicznego wprowadzania zleceń: kolokacji, hostingu blisko położonej strony trzeciej lub bezpośredniego dostępu elektronicznego o wysokiej prędkości;
 - b) systemowym określaniem momentu uruchomienia zlecenia, jego generowania, przekierowywania lub wykonania, bez udziału człowieka dla pojedynczej transakcji lub zlecenia; oraz
 - c) wysoką śróddzienną liczbą komunikatów, które stanowią zlecenie, kwotowanie lub anulowanie;
- 41) „bezpośredni dostęp elektroniczny” oznacza mechanizm, w ramach którego członek lub uczestnik lub klient systemu obrotu zezwala danej osobie na korzystanie ze swojego kodu transakcyjnego, tak aby osoba ta mogła przekazywać drogą elektroniczną zlecenia dotyczące instrumentu finansowego bezpośrednio do systemu obrotu, i obejmujący uzgodnienia polegające na wykorzystywaniu przez daną osobę infrastruktury członka, uczestnika lub klienta, lub jakiegokolwiek systemu przyłączeniowego udostępnionego przez członka, uczestnika lub klienta do przekazywania zleceń (bezpośredni dostęp do rynku) lub uzgodnienia, w ramach których dana osoba nie korzysta z tej infrastruktury (dostęp sponsorowany);

▼B

- 42) „praktyka sprzedaży związanej” oznacza oferowanie usług inwestycyjnej wraz z inną usługą lub produktem w ramach pakietu lub jako warunek zawarcia samej umowy lub pakietu;
- C1 43) „lokata strukturyzowana” oznacza depozyt zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE ⁽¹⁾, który jest w pełni spłacalny w terminie zapadalności na warunkach, na jakich zapłacone zostaną lub są narażone na ryzyko wszelkie odsetki lub premie zgodnie z wzorem, który obejmuje takie czynniki jak:
- a) indeks lub połączenie indeksów, z wyłączeniem depozytów o zmiennym oprocentowaniu, których stopa zwrotu jest bezpośrednio powiązana z takim indeksem stopy procentowej, jak Euribor lub Libor;
 - b) instrument finansowy lub połączenie instrumentów finansowych;
 - c) towar lub połączenie towarów lub innych aktywów fizycznych lub niefizycznych i nierzeczowych; lub
 - d) kurs walutowy lub połączenie kursów walutowych;
- 44) „zbywalne papiery wartościowe” oznaczają te rodzaje papierów wartościowych, które są zbywalne na rynku kapitałowym - z wyłączeniem instrumentów płatniczych - takie jak:
- a) akcje spółek oraz inne papiery wartościowe równoważne akcjom spółek kapitałowych, spółek osobowych lub innych podmiotów, a także kwity depozytowe dotyczące akcji;
 - b) obligacje i inne formy sekurytyzowanych wierzytelności, w tym kwity depozytowe dotyczące takich papierów wartościowych;
 - c) wszelkie inne papiery wartościowe dające prawo nabycia lub zbycia jakichkolwiek zbywalnych papierów wartościowych lub powodujące rozliczenie w środkach pieniężnych określone w odniesieniu do zbywalnych papierów wartościowych, walut, stóp procentowych lub stóp zwrotu, towarów i innych wskaźników lub mierników;
- 45) „kwity depozytowe” oznaczają papiery wartościowe zbywalne na rynku kapitałowym i reprezentujące prawo własności papierów wartościowych emitenta mającego siedzibę w innym państwie, które mogą zostać dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym oraz być przedmiotem obrotu niezależnie od papierów wartościowych tego emitenta mającego siedzibę w innym państwie;
- 46) „fundusz inwestycyjny typu ETF” oznacza fundusz, którego co najmniej jedna jednostka lub klasa akcji jest przedmiotem obrotu przez cały dzień w co najmniej jednym systemie obrotu i z udziałem co najmniej jednego animatora rynku, który podejmuje działania w celu zapewnienia, aby wartość jednostek lub akcji w danym systemie obrotu nie różniła się istotnie od ich wartości aktywów netto, a w stosownych przypadkach od ich wskaźnikowych wartości aktywów netto;
- 47) „certyfikaty” oznaczają certyfikaty zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
- 48) „strukturyzowane produkty finansowe” oznaczają strukturyzowane produkty finansowe zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (zob. s. 149 niniejszego Dziennika Urzędowego).

▼B

- 49) „instrumenty pochodne” oznaczają instrumenty pochodne zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
- 50) „towarowe instrumenty pochodne” oznaczają towarowe instrumenty pochodne zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
- 51) „CCP” oznacza CCP zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- 52) „zatwierdzony podmiot publikujący” lub „APA” oznacza osobę upoważnioną na mocy niniejszej dyrektywy do świadczenia usług polegających na upublicznianiu informacji dotyczących obrotu w imieniu firm inwestycyjnych zgodnie z art. 20 i 21 rozporządzenia(UE) nr 600/2014;
- 53) „dostawca informacji skonsolidowanych” lub „CTP” oznacza osobę upoważnioną na mocy niniejszej dyrektywy do świadczenia usług polegających na gromadzeniu informacji dotyczących obrotu dla instrumentów finansowych wymienionych w art. 6, 7, 10, 12 i 13, 20 i 21 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 z rynków regulowanych, MTF, OTF i APA oraz ich konsolidację w ciągły elektroniczny strumień danych bieżących, obejmujący dane o cenie i wolumenie dla poszczególnych instrumentów finansowych;
- 54) „zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy” lub „ARM” oznacza osobę upoważnioną na mocy niniejszej dyrektywy do świadczenia usług polegających na zgłaszaniu szczegółów transakcji właściwym organom lub ESMA w imieniu firm inwestycyjnych;
- 55) „macierzyste państwo członkowskie” oznacza:
- a) w przypadku firm inwestycyjnych:
 - (i) jeżeli firma inwestycyjna jest osobą fizyczną - państwo członkowskie, w którym mieści się jej siedziba zarządu;
 - (ii) jeżeli firma inwestycyjna jest osobą prawną - państwo członkowskie, w którym mieści się jej siedziba statutowa;
 - (iii) jeżeli na mocy prawa krajowego firma inwestycyjna nie ma siedziby statutowej – państwo członkowskie, w którym mieści się siedziba zarządu;
 - b) w przypadku rynku regulowanego – państwo członkowskie, w którym zarejestrowany jest rynek regulowany, lub, jeżeli na podstawie prawa tego państwa członkowskiego nie ma on siedziby statutowej – państwo członkowskie, w którym mieści się siedziba zarządu rynku regulowanego;
 - c) w przypadku APA, CTP lub ARM:
 - (i) jeżeli APA, CTP lub ARM jest osobą fizyczną – państwo członkowskie, w którym mieści się jej siedziba zarządu;
 - (ii) jeżeli APA, CTP lub ARM jest osobą prawną – państwo członkowskie, w którym mieści się jej siedziba statutowa;
 - (iii) jeżeli na mocy prawa krajowego APA, CTP lub ARM nie ma siedziby statutowej – państwo członkowskie, w którym mieści się jej siedziba zarządu;

▼B

- 56) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, inne niż macierzyste państwo członkowskie, w którym firma inwestycyjna posiada oddział lub świadczy usługi inwestycyjne lub prowadzi działalność inwestycyjną, lub państwo członkowskie, w którym rynek regulowany zapewnia odpowiednie rozwiązania, tak aby ułatwić dostęp do obrotu prowadzonego w ramach swojego systemu przez zdalnych członków lub uczestników mających siedzibę w tym państwie członkowskim;
- 57) „firma z państwa trzeciego” oznacza firmę, która byłaby instytucją kredytową świadczącą usługi inwestycyjne lub prowadzącą działalność inwestycyjną, lub firmę inwestycyjną, gdyby siedziba jej zarządu lub siedziba statutowa znajdowały się w Unii;
- 58) „produkt energetyczny sprzedawany w obrocie hurtowym” oznacza produkt energetyczny sprzedawany w obrocie hurtowym zdefiniowany w art. 2 pkt 4 rozporządzenia (UE) nr 1227/2011;
- 59) „instrumenty pochodne oparte na towarach rolnych” oznacza kontrakty pochodne odnoszące się do produktów wymienionych w art. 1 oraz załączniku I części I–XX i XXIV/1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾;
- 60) „emitent długu państwowego” oznacza którykolwiek z poniższych podmiotów emitujących instrumenty dłużne:
- (i) Unię;
 - (ii) państwo członkowskie, w tym agendę rządową, agencję lub spółkę celową państwa członkowskiego,
 - (iii) w przypadku federalnego państwa członkowskiego - członka federacji;
 - (iv) spółkę celową dla kilku państw członkowskich;
 - (v) międzynarodową instytucję finansową utworzoną przez co najmniej dwa państwa członkowskie, której celem jest uruchamianie finansowania i świadczenie pomocy finansowej z korzyścią dla jej członków, którzy doświadczają poważnych problemów finansowych lub są zagrożeni takimi problemami, lub
 - (vi) Europejski Bank Inwestycyjny;
- 61) „dług państwowy” oznacza instrument dłużny emitowany przez emitenta długu państwowego;
- 62) „trwały nośnik” oznacza każde urządzenie, które:
- a) pozwala klientowi na przechowywanie informacji kierowanych osobiście do tego klienta w sposób umożliwiający przyszłe korzystanie z nich przez okres odpowiedni do celów informacji; oraz
 - b) pozwala na niezmienione odtworzenie przechowywanych informacji;
- 63) „dostawca usług w zakresie udostępniania informacji” oznacza APA, CTP lub ARM;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

▼M1

- 64) „centralny depozyt papierów wartościowych” lub „CSD” oznacza centralny depozyt papierów wartościowych zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

▼B

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określeniu niektórych elementów technicznych definicji zawartych w ust. 1, aby dostosować je do zmian na rynku, postępu technicznego oraz doświadczeń zachowań zabronionych na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014 oraz w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy.

TYTUŁ II

ZEZWOLENIE I WARUNKI DZIAŁALNOŚCI FIRM INWESTYCYJNYCH*ROZDZIAŁ I**Warunki i procedury wydawania zezwoleń**Artykuł 5***Wymogi w zakresie udzielania zezwoleń**

1. Każde państwo członkowskie wymaga, aby świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej w formie działalności prowadzonej w sposób zawodowy i regularny podlegało wymogowi uzyskania wcześniejszego zezwolenia zgodnie z niniejszym rozdziałem. Zezwolenia takiego udziela właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego wyznaczony zgodnie z art. 67.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie udzielają operatorom rynku zezwoleń na prowadzenie MTF lub OTF pod warunkiem uprzedniego zweryfikowania ich zgodności z niniejszym rozdziałem.

3. Państwa członkowskie rejestrują wszystkie firmy inwestycyjne. Rejestr musi być ogólnie dostępny i zawierać informacje w sprawie usług lub działalności, do których świadczenia i prowadzenia firma inwestycyjna jest uprawniona. Rejestry te uaktualnia się regularnie. O każdym zezwoleniu powiadamia się EUNGiPW.

EUNGiPW tworzy wykaz wszystkich firm inwestycyjnych w Unii. Wykaz ten zawiera informacje na temat usług lub działalności, do których świadczenia i prowadzenia uprawniona jest każda firma inwestycyjna, i jest on regularnie uaktualniany. EUNGiPW publikuje ten wykaz na swojej stronie internetowej i aktualizuje go.

W przypadku gdy właściwy organ cofnął zezwolenie zgodnie z art. 8 lit. b), c) i d), informację o tym fakcie zamieszcza się w wykazie na okres pięciu lat.

▼B

4. Każde państwo członkowskie wymaga, aby:
 - a) każda firma inwestycyjna, która jest osobą prawną, posiadała siedzibę zarządu w tym samym państwie członkowskim, co jej siedziba statutowa;
 - b) każda firma inwestycyjna, która nie jest osobą prawną, lub każda firma inwestycyjna, która jest osobą prawną, ale na podstawie prawa krajowego nie posiada siedziby statutowej, posiadała siedzibę zarządu w państwie członkowskim, w którym rzeczywiście prowadzi działalność.

*Artykuł 6***Zakres udzielonego zezwolenia**

1. Macierzyste państwo członkowskie zapewnia, aby zezwolenie określało usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, do których świadczenia lub prowadzenia firma inwestycyjna jest uprawniona. Zezwolenie może obejmować jedną lub większą liczbę usług dodatkowych określonych w załączniku I sekcja B. W żadnym przypadku zezwolenia nie można udzielić wyłącznie na świadczenie usług dodatkowych.
2. Firma inwestycyjna dążąca do uzyskania zezwolenia w celu rozszerzenia prowadzonej działalności na dodatkowe usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną lub usługi dodatkowe nieprzewidziane w chwili wydawania pierwszego zezwolenia, składa wniosek o rozszerzenie zakresu zezwolenia.
3. Zezwolenie jest ważne w całej Unii i umożliwia firmie inwestycyjnej świadczenie usług lub prowadzenie działalności, na którą zezwolono w całej Unii, w oparciu o swobodę przedsiębiorczości, w tym za pośrednictwem oddziału, albo korzystając ze swobody świadczenia usług.

*Artykuł 7***Procedury udzielania zezwoleń i odrzucania wniosków o udzielenie zezwolenia**

1. Właściwy organ nie udziela zezwolenia, o ile i dopóki nie upewni się, że wnioskodawca spełnia wszystkie wymogi wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.
2. Firma inwestycyjna dostarcza wszystkich wymaganych informacji, w tym program działalności dotyczący między innymi przewidywanych rodzajów działalności i struktury organizacyjnej, niezbędnych do umożliwienia właściwemu organowi stwierdzenia, że z chwilą wydania pierwszego zezwolenia firma inwestycyjna ustanowiła wszystkie niezbędne rozwiązania w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozdziału.
3. Wnioskodawca jest informowany w terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o tym, czy zezwolenie zostało wydane.
4. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:
 - a) informacji, jakie należy przekazać właściwemu organowi na mocy ust. 2 niniejszego artykułu, w tym programu działania;
 - b) wymogów, jakie mają zastosowanie do zarządzania firmą inwestycyjną zgodnie z art. 9 ust. 6, oraz informacji dotyczących powiadamiania zgodnie z art. 9 ust. 5;

▼B

- c) wymogów mających zastosowanie do akcjonariuszy i wspólników posiadających znaczne pakiety akcji, jak również przeszkód, które mogą uniemożliwiać właściwemu organowi skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2.

EUNGiPW przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących powiadomień lub przekazywania informacji przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu i art. 9 ust. 5.

EUNGiPW przedstawia te projekty wykonawczych standardów technicznych Komisji do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 8

Cofnięcie zezwolenia

Właściwy organ może cofnąć zezwolenie wydane firmie inwestycyjnej, w przypadku gdy taka firma inwestycyjna:

- a) nie wykorzystała zezwolenia w terminie 12 miesięcy, wyraźnie zrzekła się zezwolenia lub nie świadczy żadnych usług inwestycyjnych, ani nie prowadziła żadnej działalności inwestycyjnej w okresie poprzedzających sześciu miesięcy, chyba że w takich przypadkach dane państwo członkowskie przewidziało możliwość wygaśnięcia zezwolenia;
- b) uzyskała zezwolenie składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
- c) nie spełnia już warunków, na których podstawie zezwolenie zostało udzielone, takich jak zgodność z warunkami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013;
- d) poważnie i systematycznie narusza przepisy przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, regulujące warunki działalności firmy inwestycyjnej;
- e) zalicza się do przypadków, w których prawo krajowe, w odniesieniu do spraw wykraczających poza zakres niniejszej dyrektywy, przewiduje cofnięcie zezwolenia.

EUNGiPW powiadamiany jest o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia.

Artykuł 9

Organ zarządzający

1. Właściwe organy udzielające zezwolenia zgodnie z art. 5 zapewniają, aby firmy inwestycyjne i ich organy zarządzające były zgodne z art. 88 i art. 91 dyrektywy 2013/36/UE.

EUNGiPW i EUNB przyjmują wspólnie wytyczne w sprawie elementów wymienionych w art. 91 ust. 12 dyrektywy 2013/36/UE.

▼B

2. Przy udzielaniu zezwolenia zgodnie z art. 5 właściwe organy mogą zezwolić członkom organu zarządzającego na pełnienie jednej dodatkowej funkcji dyrektora niewykonawczego w stosunku do tych, na które zezwala art. 91 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE. Właściwe organy regularnie informują EUNGiPW o takich zezwoleniach.

EUNGiPW i EUNB koordynują gromadzenie informacji, przewidzianych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu oraz w art. 91 ust. 6 dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do firm inwestycyjnych.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający firmy inwestycyjnej określał, nadzorował i odpowiadał za wdrażanie mechanizmów zarządczych, zapewniających skuteczne i ostrożne zarządzanie firmą inwestycyjną, w tym podział obowiązków w firmie inwestycyjnej i zapobieganie konfliktom interesów, w sposób, który sprzyja integralności rynku i interesom klientów.

Bez uszczerbku dla wymogów ustanowionych w art. 88 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE, mechanizmy te zapewniają również, aby organ zarządzający określił, zatwierdził i nadzorował:

- a) organizację firmy w zakresie świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej oraz świadczenia usług dodatkowych, w tym umiejętności, wiedzę ogólną i specjalistyczną wymaganą od personelu, zasoby, procedury oraz mechanizmy świadczenia usług i prowadzenia działalności przez firmę, z uwzględnieniem charakteru, skali i złożoności jej działalności oraz wszystkich wymogów, które firma musi spełniać;
- b) politykę w zakresie usług, działalności, produktów i operacji oferowanych lub zapewnianych przez firmę, z uwzględnieniem poziomu tolerancji ryzyka oraz charakterystyki i potrzeb klientów firmy, którym będą one oferowane lub zapewniane, w tym przeprowadzanie w stosownych przypadkach odpowiednich testów warunków skrajnych;
- c) politykę firmy w zakresie wynagradzania osób uczestniczących w świadczeniu usług klientom w celu zachęcania do odpowiedzialnej praktyki biznesowej, uczciwego i rzetelnego traktowania klientów oraz unikania konfliktu interesów w stosunkach z klientami.

Organ zarządzający monitoruje i okresowo ocenia adekwatność i realizację strategicznych celów firmy w odniesieniu do świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej oraz świadczenia usług dodatkowych, skuteczność organizacji i mechanizmów zarządczych firmy inwestycyjnej oraz adekwatność zasad świadczenia usług na rzecz klientów oraz podejmuje odpowiednie działania w celu wyeliminowania wszelkich uchybień.

Członkom organu zarządzającego zapewnia się odpowiedni dostęp do informacji i dokumentów niezbędnych do nadzorowania i monitorowania procesu podejmowania decyzji w zakresie zarządzania.

▼B

4. Właściwy organ odmawia zezwolenia, jeżeli nie upewni się, że członkowie organu zarządzającego firmy inwestycyjnej mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadają wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz przeznaczają wystarczająco dużo czasu na wypełnianie swoich funkcji w firmie inwestycyjnej lub jeżeli występuje obiektywne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że organ zarządzający firmy może stwarzać zagrożenie dla jej skutecznego, należytego i ostrożnego zarządzania oraz odpowiedniego uwzględnienia interesów jej klientów i kwestii integralności rynku.

5. Państwa członkowskie wymagają od firmy inwestycyjnej powiadamiania właściwego organu o wszystkich członkach swojego organu zarządzającego oraz o wszelkich zmianach w jego składzie oraz przekazywania wszystkich informacji niezbędnych do dokonania oceny, czy firma spełnia wymogi określone w ust. 1, 2 i 3.

6. Państwa członkowskie wymagają, aby rzeczywistym prowadzeniem działalności składającej wniosek firmy inwestycyjnej zajmowały się przynajmniej dwie osoby spełniające wymogi określone w ust. 1.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, państwa członkowskie mogą wydawać zezwolenia firmom inwestycyjnym, które są osobami fizycznymi, lub firmom inwestycyjnym, które są osobami prawnymi zarządzanymi przez jedną osobę fizyczną, zgodnie z zasadami statutowymi i przepisami prawa krajowego. Niemniej jednak państwa członkowskie wymagają, aby:

- a) ustanowić alternatywne rozwiązania, które zapewniają należyte i ostrożne zarządzanie takimi firmami inwestycyjnymi oraz odpowiednie uwzględnienie interesów klientów oraz kwestii integralności rynku;
- b) zainteresowane osoby fizyczne miały wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadały wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz poświęcały wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich obowiązków.

Artykuł 10

Akcjonariusze i udziałowcy posiadający znaczne pakiety akcji

1. Właściwe organy nie wydają zezwolenia na świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej do chwili, gdy zostaną poinformowane o tożsamości akcjonariuszy lub udziałowców, bezpośrednich lub pośrednich, będących osobami fizycznymi lub prawnymi, posiadających znaczne pakiety akcji, oraz otrzymają dane na temat wartości takich pakietów akcji.

Właściwe organy odmawiają wydania zezwolenia, jeśli, mając na uwadze potrzebę zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania firmą inwestycyjną, nie mają pewności co do odpowiedniości akcjonariuszy lub udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji.

W przypadku gdy istnieją bliskie powiązania między firmą inwestycyjną i inną osobą prawną lub fizyczną, właściwe organy wydają zezwolenie tylko wówczas, gdy powiązania te nie uniemożliwiają skutecznego wykonywania funkcji nadzorczych właściwych organów.

2. Właściwe organy odmawiają wydania zezwolenia jeżeli skuteczne wykonywanie funkcji nadzoru nie jest możliwe z powodu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa trzeciego mających zastosowanie do jednej lub większej liczby osób fizycznych lub prawnych, z którymi firma ma bliskie powiązania, bądź też z powodu trudności związanych z ich egzekwowaniem.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby – w przypadku gdy istnieje prawdopodobieństwo, że wpływ wywierany przez osoby, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, przyniesie uszczerbek należytemu i ostrożnemu zarządzaniu firmą inwestycyjną – właściwy organ podejmował odpowiednie środki w celu doprowadzenia do zakończenia tej sytuacji.

▼B

Środki te mogą obejmować wnioski o wydanie nakazów sądowych lub nałożenie kar wobec osób na stanowiskach kierowniczych oraz osób odpowiedzialnych za zarządzanie lub zawieszenie wykonywania praw głosu przysługujących z akcji posiadanych przez danych akcjonariuszy lub udziałowców.

*Artykuł 11***Powiadomienie o planowanych nabyciach**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby każda osoba fizyczna lub prawna, bądź kilka takich osób działających w porozumieniu („potencjalny nabywca”), która postanowiła (które postanowiły) nabyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji w firmie inwestycyjnej lub zwiększyć, bezpośrednio lub pośrednio, taki posiadany znaczny pakiet akcji w firmie inwestycyjnej, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie bądź przekroczy 20 %, 30 % lub 50 % albo firma inwestycyjna stanie się przedsiębiorstwem zależnym takiej osoby (takich osób), („planowane nabycie”), uprzednio powiadomiła (powiadomiły) na piśmie właściwe organy firmy inwestycyjnej, w której zamierza ona (zamierzają one) nabyć lub zwiększyć znaczny pakiet akcji, wskazując wielkość tego pakietu oraz przekazała (przekazały) istotne informacje, o których mowa w art. 13 ust. 4.

Państwa członkowskie wymagają, aby każda osoba fizyczna lub prawna, która postanowiła zbyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji w firmie inwestycyjnej, uprzednio powiadomiła na piśmie właściwe organy, wskazując wielkość tego pakietu. Osoba taka powiadomia również właściwe organy o podjęciu decyzji o zmniejszeniu posiadanego znacznego pakietu akcji w taki sposób, że udział praw głosu lub posiadanego przez nią kapitału spadnie wówczas poniżej 20 %, 30 % bądź 50 % lub firma inwestycyjna przestanie być jej przedsiębiorstwem zależnym.

Państwa członkowskie nie muszą stosować progu 30 % w przypadku gdy zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/109/WE stosują próg w wysokości jednej trzeciej.

Decydując, czy kryteria dotyczące znacznego pakietu akcji, o którym mowa w art. 10 oraz w niniejszym artykule, są spełnione, państwa członkowskie nie biorą pod uwagę praw głosu ani akcji, które przedsiębiorstwa inwestycyjne lub instytucje kredytowe mogą posiadać w wyniku gwarantowania emisji instrumentów finansowych lub subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji uwzględnionych w pkt 6 załącznika I sekcja A do niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że prawa te nie są – z jednej strony - wykonywane ani używane w inny sposób w celu ingerencji w zarządzanie przez emitenta oraz – z drugiej strony – że prawa głosu lub akcje zostaną zbyte w ciągu roku od daty nabycia.

2. Odpowiednie właściwe organy współpracują ze sobą na zasadzie pełnej konsultacji podczas dokonywania oceny nabycia zgodnie z art. 13 ust. 1 („ocena”), jeśli potencjalny nabywca jest jednym z poniższych:

- a) instytucją kredytową, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji lub firmą inwestycyjną bądź spółką zarządzającą UCITS, posiadającą (posiadającym) zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić nabycie;
- b) przedsiębiorstwem dominującym instytucji kredytowej, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji lub firmy inwestycyjnej bądź spółki zarządzającej UCITS, posiadającej (posiadającego) zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić nabycie; lub

▼B

- c) osobą fizyczną lub prawną kontrolującą instytucję kredytową, zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub firmę inwestycyjną bądź spółkę zarządzającą UCITS, posiadającą (posiadające) zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić nabycie.

Właściwe organy bez zbędnej zwłoki dostarczają sobie nawzajem wszelkich informacji niezbędnych lub istotnych dla oceny. W tym zakresie właściwe organy przekazują sobie na wniosek wszystkie istotne informacje, a także przekazują istotne informacje z własnej inicjatywy. Decyzja właściwego organu, który wydał zezwolenie firmie inwestycyjnej, której akcje mają zostać nabyte, zawiera wszelkie opinie lub zastrzeżenia wyrażone przez właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad potencjalnym nabywcą.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby, jeżeli firma inwestycyjna wie o jakimkolwiek nabywaniu lub zbywaniu pakietów kapitału akcyjnego, które powoduje, że pakiety akcji przekraczają lub kształtują się poniżej którejkolwiek wartości progów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, taka firma inwestycyjna musiała niezwłocznie poinformować o tym właściwe organy.

Przynajmniej raz w roku firmy inwestycyjne informują właściwe organy o nazwiskach akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji oraz wielkości tych pakietów akcji wykazane na przykład w informacjach otrzymywanych na corocznym walnym zgromadzeniu akcjonariuszy lub w wyniku przestrzegania przepisów wykonawczych mających zastosowanie do spółek, których zbywalne papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.

4. Państwa członkowskie wymagają, aby właściwe organy podejmowały podobne środki do tych, o których mowa w art. 10 ust. 3, w odniesieniu do osób, które nie wypełniły obowiązku wcześniejszego poinformowania w odniesieniu do nabywania lub podwyższania znacznego pakietu akcji. Jeżeli pakiet akcji jest nabywany pomimo sprzeciwu właściwych organów, bez względu na wszelkie kary, które mają być zastosowane, państwa członkowskie przewidują zawieszenie wykonania odpowiednich praw do głosowania, unieważnienie oddanych głosów albo możliwość ich anulowania.

Artykuł 12

Okres na dokonanie oceny

1. Właściwe organy potwierdzają potencjalnemu nabywcy na piśmie odbiór powiadomienia wymaganego zgodnie z art. 11 ust. 1 akapit pierwszy niezwłocznie po otrzymaniu tego powiadomienia, jak również od możliwego późniejszego otrzymania informacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, a w żadnym razie nie później niż w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania tego powiadomienia.

Właściwe organy mają na przeprowadzenie oceny maksymalnie sześćdziesiąt dni roboczych od dnia pisemnego potwierdzenia odbioru powiadomienia i wszystkich dokumentów, których dołączenie do powiadomienia jest wymagane przez państwo członkowskie na podstawie wykazu, o którym mowa w art. 13 ust. 4 („okres na dokonanie oceny”).

Właściwe organy informują potencjalnego nabywcę o terminie, w którym upływa okres na dokonanie oceny, w chwili potwierdzenia odbioru.

2. Podczas okresu na dokonanie oceny i nie później niż pięćdziesiątego dnia roboczego okresu na dokonanie oceny właściwe organy mogą w razie konieczności zwrócić się o dalsze informacje potrzebne do ukończenia oceny. Wniosek ten przekazuje się na piśmie z wyszczególnieniem dodatkowych niezbędnych informacji.

▼B

Bieg okresu na dokonanie oceny zostaje wstrzymany na czas od dnia przekazania wniosku o informacje przez właściwy organ do dnia otrzymania odpowiedzi od potencjalnego nabywcy. Czas wstrzymania nie może przekroczyć dwudziestu dni roboczych. Jakiegokolwiek kolejne prośby o uzupełnienie lub wyjaśnienie informacji są przekazywane przez właściwy organ według uznania, jednak nie mogą powodować wstrzymania biegu okresu na dokonanie oceny.

3. Właściwe organy mogą przedłużyć czas wstrzymania, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi, do trzydziestu dni roboczych, jeżeli potencjalny nabywca jest jedną z następujących osób:

- a) osobą fizyczną lub prawną, której siedziba znajduje się poza Unią lub która podlega regulacji poza Unią;
- b) osobą fizyczną lub prawną, która nie podlega nadzorowi zgodnie z niniejszą dyrektywą, dyrektywą 2009/65/WE, dyrektywą 2009/138/WE lub dyrektywą 2013/36/UE.

4. Jeśli po zakończeniu oceny właściwy organ postanowi wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia, informuje o tym potencjalnego nabywcę na piśmie w ciągu dwóch dni roboczych, ale przed upływem okresu na dokonanie oceny, podając powody takiej decyzji. Zgodnie z prawem krajowym odpowiednie uzasadnienie takiej decyzji może zostać upublicznione na żądanie potencjalnego nabywcy. Nie uniemożliwia to państwu członkowskiemu, aby zezwoliło właściwemu organowi na jego ujawnienie bez żądania potencjalnego nabywcy.

5. Jeśli przed upływem okresu na dokonanie oceny właściwy organ nie wyrazi na piśmie sprzeciwu wobec planowanego nabycia, uznaje się, że planowane nabycie zostało zatwierdzone.

6. Właściwy organ może ustalić maksymalny termin na sfinalizowanie planowanego nabycia i przedłużyć go w stosownych przypadkach.

7. Państwa członkowskie nie mogą nakładać bardziej restrykcyjnych wymogów w odniesieniu do powiadamiania właściwych organów i zatwierdzenia przez nie bezpośredniego lub pośredniego nabycia praw głosu lub kapitału niż wymogi określone w niniejszej dyrektywie.

8. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby sporządzić wyczerpujący wykaz informacji, o których mowa w art. 13 ust. 4, które potencjalni nabywcy muszą umieścić w swoich powiadomieniach, bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

9. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, aby ustanowić standardowe formularze, szablony i procedury dla procesu konsultacji między odpowiednimi właściwymi organami, o którym mowa w art. 11 ust. 2.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 13

Ocena

1. W ramach oceny powiadomienia przewidzianego w art. 11 ust. 1 oraz informacji, o których mowa w art. 12 ust. 2, właściwy organ, w celu zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania firmą inwestycyjną, której akcje mają zostać nabyte, oraz mając na względzie prawdopodobny wpływ potencjalnego nabywcy na firmę inwestycyjną, ocenia odpowiedniość potencjalnego nabywcy oraz bezpieczeństwo finansowe planowanego nabycia na podstawie wszystkich poniższych kryteriów:

- a) reputacja potencjalnego nabywcy;
- b) reputacja i doświadczenie wszelkich osób, które będą kierować działalnością firmy inwestycyjnej w wyniku planowanego nabycia;
- c) dobra kondycja finansowa potencjalnego nabywcy, w szczególności w odniesieniu do rodzaju działalności prowadzonej i planowanej przez firmę inwestycyjną, której akcje mają zostać nabyte;
- d) kwestii tego, czy firma inwestycyjna będzie w stanie spełnić, a także nadal spełniać w przyszłości, wymogi oceny ostrożnościowej wynikające z niniejszej dyrektywy, a w stosownych przypadkach również z innych dyrektyw, zwłaszcza dyrektyw 2002/87/WE i 2013/36/UE, a w szczególności, czy struktura grupy, której będzie częścią, umożliwia sprawowanie skutecznego nadzoru, skuteczną wymianę informacji między właściwymi organami oraz podział odpowiedzialności pomiędzy właściwymi organami;
- e) kwestii tego, czy istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, iż w związku z planowanym nabyciem dokonano lub usiłowano dokonać prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2005/60/WE lub czy proponowane nabycie mogłoby zwiększyć takie ryzyko.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 służących dostosowaniu kryteriów oceny określonych w pierwszym akapicie niniejszego ustępu.

2. Właściwy organ może wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia jedynie wówczas, gdy na podstawie kryteriów określonych w ust. 1 istnieją ku temu uzasadnione powody lub jeżeli informacje dostarczone przez potencjalnego nabywcę są niekompletne.

3. Państwa członkowskie nie narzucają jakichkolwiek wstępnych warunków dotyczących wielkości pakietów, jakie muszą być nabywane, ani nie umożliwiają swoim właściwym organom oceny planowanego nabycia pod kątem potrzeb ekonomicznych rynku.

4. Państwa członkowskie publicznie udostępniają wykaz informacji, które są niezbędne do przeprowadzenia oceny oraz muszą być przekazane właściwym organom w chwili powiadomienia, o którym mowa w art. 11 ust. 1. Zakres wymaganych informacji musi być proporcjonalny i dostosowany do charakteru potencjalnego nabywcy i planowanego nabycia. Państwa członkowskie nie wymagają informacji, które nie są istotne dla przeprowadzenia oceny ostrożnościowej.

5. Niezależnie od art. 12 ust. 1, 2 i 3, w przypadku gdy właściwy organ otrzyma powiadomienia o dwóch lub więcej propozycjach nabycia lub zwiększenia znacznych pakietów akcji w tej samej firmie inwestycyjnej, traktuje on potencjalnych nabywców w sposób niedyskryminujący.

*Artykuł 14***Udział w uprawnionym systemie rekompensat dla inwestorów**

Właściwy organ weryfikuje, czy z chwilą wydawania zezwolenia każdy podmiot składający wniosek o zezwolenie na działalność jako firma inwestycyjna, wypełnia obowiązki wynikające z dyrektywy 97/9/WE.

Obowiązek przewidziany w akapicie pierwszym musi być spełniony w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w przypadku gdy dana lokata strukturyzowana jest emitowana przez instytucję kredytową będącą członkiem systemu gwarancji depozytów uznawanego na mocy dyrektywy 2014/49/UE.

*Artykuł 15***Finansowanie kapitału założycielskiego**

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy nie wydawały zezwolenia, o ile zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 575/2013 firma inwestycyjna nie posiada wystarczającego kapitału założycielskiego uwzględniającego charakter danej usługi inwestycyjnej lub działalności inwestycyjnej.

*Artykuł 16***Wymogi organizacyjne**

1. Macierzyste państwo członkowskie wymaga od firm inwestycyjnych spełniania wymogów organizacyjnych określonych w ust. 2–10 niniejszego artykułu oraz w art. 17.

2. Firma inwestycyjna ustanawia odpowiednią politykę i procedury wystarczające do zapewnienia przestrzegania przez firmę, w tym jej personelu kierowniczego, pracowników oraz agentów, obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, a także odpowiednich zasad regulujących transakcje osobiste takich osób.

3. Firma inwestycyjna utrzymuje i stosuje skuteczne rozwiązania organizacyjne i administracyjne w celu podjęcia wszelkich rozsądnych działań mających na celu zapobieżenie wystąpieniu sytuacji, w której konflikty interesów, określone w art. 23, negatywnie wpłyną na interesy jej klientów.

Firma inwestycyjna, która wytwarza instrumenty finansowe przeznaczone do sprzedaży klientom utrzymuje, stosuje i poddaje przeglądowi proces zatwierdzania każdego instrumentu finansowego i znaczących dostosowań istniejących instrumentów finansowych, zanim zostaną one wprowadzone do obrotu lub do dystrybucji wśród klientów.

W procesie zatwierdzenia produktu wskazuje się określony rynek docelowy klientów końcowych w ramach odpowiedniej kategorii klientów w odniesieniu do każdego instrumentu finansowego, zapewnia się ocenę wszystkich istotnych zagrożeń dla takiego określonego rynku docelowego oraz zgodność zamierzonej strategii dystrybucji z określonym rynkiem docelowym.

Firma inwestycyjna dokonuje także regularnego przeglądu instrumentów finansowych, które oferuje lub wprowadza do obrotu, przy uwzględnieniu wszelkich zdarzeń, które mogłyby istotnie wpłynąć na potencjalne zagrożenie dla określonego rynku docelowego, aby ocenić co najmniej, czy instrument finansowy pozostaje spójny z potrzebami określonego rynku docelowego oraz czy zamierzona strategia dystrybucji pozostaje odpowiednia.

▼B

Firma inwestycyjna wytwarzająca instrumenty finansowe udostępnia każdemu dystrybutorowi wszystkie odpowiednie informacje na temat instrumentu finansowego i o procesie zatwierdzenia produktu, w tym o określonym rynku docelowym instrumentu finansowego.

W przypadku gdy firma inwestycyjna oferuje lub rekomenduje instrumenty finansowe, których nie wytwarza, musi dysponować odpowiednimi rozwiązaniami, dzięki którym uzyska informacje, o których mowa w akapicie piątym, oraz zrozumie cechy i określony rynek docelowy każdego instrumentu finansowego.

Strategie, procesy i rozwiązania, o których mowa w niniejszym ustępie, pozostają bez uszczerbku dla wszystkich innych wymogów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014, w tym dotyczących ujawnień, odpowiedniości lub adekwatności, stwierdzania i zarządzania konfliktami interesów oraz zachęt.

4. Firma inwestycyjna podejmuje rozsądne działania mające na celu zapewnienie ciągłości i regularności świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej. W związku z tym firma inwestycyjna wprowadza odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury.

5. Polegając na stronie trzeciej w sprawie pełnienia funkcji operacyjnych, które mają podstawowe znaczenie dla ciągłego i zadowalającego świadczenia klientom usług oraz prowadzenia działalności inwestycyjnej w sposób ciągły i zadowalający, firma inwestycyjna zapewnia podejmowanie wszelkich rozsądnych działań mających na celu uniknięcie dodatkowego ryzyka operacyjnego. Outsourcing istotnych funkcji operacyjnych do podmiotów zewnętrznych nie może być realizowany w sposób istotnie naruszający jakość kontroli wewnętrznej oraz zdolności podmiotu nadzorującego do monitorowania zgodności działalności firmy ze wszystkimi obowiązkami.

Firma inwestycyjna musi posiadać należyte procedury administracyjne i rachunkowe, mechanizmy kontroli wewnętrznej, skuteczne procedury oceny ryzyka i skuteczne mechanizmy kontroli i zabezpieczenia dotyczące systemów przetwarzania informacji.

Bez uszczerbku dla możliwości właściwych organów uzyskania dostępu do komunikacji zgodnie z niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 600/2014 firma inwestycyjna musi posiadać należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji i ich uwierzytelnianiu, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego dostępu i zapobieganiu wyciekowi informacji, tak aby poufność danych była przez cały czas zapewniona.

6. Firma inwestycyjna zapewnia, aby rejestracją objęte było prowadzenie wszystkich usług, działalności i transakcji zawieranych przez tę firmę umożliwiające właściwemu organowi wypełnianie zadań w zakresie nadzoru i działań w zakresie egzekwowania prawa na podstawie niniejszej dyrektywy, rozporządzenia (UE) nr 600/2014, dyrektywy 2014/57/UE i rozporządzenia (UE) nr 596/2014, a w szczególności gwarantujące, że firma inwestycyjna wypełniła wszystkie obowiązki, w tym obowiązki w odniesieniu do klientów lub potencjalnych klientów, oraz w odniesieniu do integralności rynku.

▼B

7. Rejestracją objęte są nagrania rozmów telefonicznych lub kopie korespondencji elektronicznej dotyczących przynajmniej transakcji przeprowadzonych w ramach zawierania transakcji na własny rachunek oraz świadczenia usług wynikających ze zleceń klientów, związanych z przyjmowaniem, przekazywaniem oraz wykonywaniem zleceń klientów.

Takie rozmowy telefoniczne i korespondencja elektroniczna obejmują również rozmowy telefoniczne i korespondencję elektroniczną, w wyniku których ma dojść do zawarcia transakcji na własny rachunek lub do świadczenia usług wynikających ze zleceń klientów, związanych z przyjmowaniem, przekazywaniem oraz wykonywaniem zleceń klientów, nawet jeżeli te rozmowy lub korespondencja nie skutkują zawarciem takich transakcji lub do świadczeniem usług wynikających ze zleceń klientów.

W tym celu firma inwestycyjna podejmuje wszelkie rozsądne działania, aby rejestrować stosowne rozmowy i korespondencję, które prowadzono, wysyłano lub otrzymywano za pośrednictwem sprzętu zapewnionego pracownikowi lub kontrahentowi przez firmę inwestycyjną lub sprzętu, którego użycie przez pracownika lub kontrahenta zostało przez firmę inwestycyjną zaakceptowane lub dopuszczone.

Firma inwestycyjna powiadamia nowych i dotychczasowych klientów o tym, że rozmowy telefoniczne lub korespondencja między firmą inwestycyjną a jej klientami, które skutkują lub mogą skutkować transakcjami, będą nagrywane.

Takiego powiadomienia można dokonać raz, przed świadczeniem usług inwestycyjnych nowym i dotychczasowym klientom.

Firma inwestycyjna nie świadczy telefonicznie usług inwestycyjnych i nie prowadzi działań inwestycyjnych dla klientów, których uprzednio nie powiadomiono o rejestrowaniu ich rozmów telefonicznych lub korespondencji, w przypadku gdy takie usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjna dotyczą przyjmowania, przekazywania oraz wykonywania zleceń klientów.

Klienci mogą składać zlecenia innymi kanałami, informacje takie muszą być jednak przekazywane na trwałym nośniku, takim jak listy, faksy, wiadomości poczty elektronicznej lub dokumenty dotyczące zleceń klienta złożonych na spotkaniach. W szczególności treść stosownych rozmów w bezpośredniej obecności klienta można zapisywać w postaci pisemnego protokołu lub notatki. Takie zlecenia uważa się za równorzędne zleceniom otrzymywanym drogą telefoniczną.

Firma inwestycyjna podejmuje wszelkie uzasadnione działania, aby zapobiec prowadzeniu, przesyłaniu lub otrzymywaniu stosownych rozmów telefonicznych i korespondencji przez pracowników lub kontrahentów przy użyciu sprzętu prywatnego, w którym to przypadku firma inwestycyjna nie jest w stanie ich zarejestrować lub skopiować.

Zapisy przechowywane na podstawie niniejszego ustępu udostępnia się klientowi na jego żądanie oraz przechowuje się je przez okres pięciu lat, a w przypadku gdy żąda tego właściwy organ, przez okres do siedmiu lat.

8. Firma inwestycyjna, przechowująca instrumenty finansowe należące do klientów, wprowadza odpowiednie mechanizmy mające na celu zagwarantowanie prawa własności klientów, w szczególności w przypadku niewypłacalności firmy inwestycyjnej oraz mające na celu zapobieżenie wykorzystywaniu instrumentów finansowych należących do klientów na własny rachunek, o ile nie uzyskano wyraźnej zgody klienta na powyższe.

▼B

9. Firma inwestycyjna przechowująca fundusze należące do klientów wprowadza odpowiednie mechanizmy mające na celu zagwarantowanie praw klientów oraz, z wyjątkiem przypadku instytucji kredytowych, mające na celu zapobieżenie wykorzystywaniu funduszy klientów na własny rachunek.

10. Firma inwestycyjna nie może zawierać z klientami detalicznymi uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu w celu zabezpieczenia lub pokrycia obecnych lub przyszłych, rzeczywistych lub warunkowych bądź też potencjalnych zobowiązań klientów.

11. W przypadku oddziałów firm inwestycyjnych, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się oddział, bez uszczerbku dla możliwości uzyskiwania dostępu do tych zapisów przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej, egzekwuje obowiązek określony w ust. 6 i 7 w odniesieniu do transakcji zawieranych przez oddział.

W wyjątkowych okolicznościach państwa członkowskie mogą nakładać na firmy inwestycyjne wymogi dotyczące ochrony aktywów klienta, które będą dodatkowe w stosunku do przepisów ust. 8, 9 i 10 oraz odpowiednich aktów delegowanych, o których mowa w ust. 12. Takie wymogi muszą mieć obiektywne uzasadnienie i być proporcjonalne, tak aby wychodzić naprzeciw – w zakresie udzielanej przez firmy inwestycyjne ochrony aktywów i funduszy klientów – konkretnym zagrożeniom dla ochrony inwestora lub integralności rynku, które mają szczególne znaczenie w warunkach struktury rynku danego państwa członkowskiego.

Państwa członkowskie powiadamiają bez zbędnej zwłoki Komisję o wszelkich wymogach, które chcą nałożyć zgodnie z niniejszym ustępem, oraz co najmniej na dwa miesiące przed terminem rozpoczęcia obowiązywania tych wymogów. Powiadomienie to obejmuje wyjaśnienie tego wymogu. Wszelkie dodatkowe wymogi tego rodzaju nie mogą ograniczać ani w żaden inny sposób naruszać praw firm inwestycyjnych przewidzianych w art. 34 i 35.

W ciągu dwóch miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w akapicie trzecim, Komisja przedstawia swoją opinię na temat proporcjonalności i wyjaśnienia dodatkowych wymogów.

Państwa członkowskie mogą utrzymać w mocy dodatkowe wymogi, pod warunkiem powiadomienia o nich Komisji zgodnie z art. 4 dyrektywy 2006/73/WE przed dniem 2 lipca 2014 r. oraz z zastrzeżeniem spełnienia warunków przewidzianych w tym artykule.

Komisja przekazuje państwom członkowskim oraz udostępnia na swojej stronie internetowej dodatkowe wymogi nałożone zgodnie z niniejszym ustępem.

12. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia konkretnych wymogów organizacyjnych określonych w ust. 2–10 niniejszego artykułu, które mają być nakładane na firmy inwestycyjne oraz na oddziały firm z państw trzecich, którym udzielono zezwolenia zgodnie z art. 41, świadczące różnego rodzaju usługi inwestycyjne lub prowadzące działalność inwestycyjną oraz świadczące usługi dodatkowe, lub połączenie powyższych.

*Artykuł 17***Handel algorytmiczny**

1. Firma inwestycyjna prowadząca handel algorytmiczny musi posiadać skuteczne systemy i mechanizmy kontroli ryzyka odpowiednie dla prowadzonej działalności, aby zapewnić odporność i wystarczającą wydajność swoich systemów transakcyjnych oraz zapewnić, aby podlegały one odpowiednim progom i limitom transakcyjnym oraz uniemożliwiały wysyłanie błędnych zleceń, a także aby nie dopuścić do sytuacji, w której sposób funkcjonowania systemu mógłby doprowadzić lub przyczynić się do powstania zaburzeń rynkowych. Taka firma musi posiadać również skuteczne systemy i mechanizmy kontroli ryzyka, aby zapewnić uniemożliwienie wykorzystanie systemów transakcyjnych do celów sprzecznych z rozporządzeniem (UE) nr 596/2014 lub regulaminem systemu obrotu, do którego jest podłączona. Firma inwestycyjna musi posiadać skuteczne rozwiązania w zakresie ciągłości działania, aby sprostać wszelkim awariom swoich systemów transakcyjnych oraz zapewnia kompleksowe testowanie i właściwe monitorowanie swoich systemów, aby zapewnić spełnianie przez nie wymagań określonych w niniejszym ustępie.

2. Firma inwestycyjna prowadząca handel algorytmiczny w państwie członkowskim powiadamia o tym właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego oraz właściwe organy systemu obrotu, w ramach którego ta firma inwestycyjna prowadzi handel algorytmiczny jako członek lub uczestnik systemu obrotu.

Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej może wymagać, aby firma inwestycyjna przedstawiała regularnie lub na zasadzie ad hoc opis charakteru swoich strategii handlu algorytmicznego, szczegółowe informacje na temat parametrów lub limitów transakcyjnych, którym podlega system, kluczowych mechanizmów kontroli przestrzegania przepisów i kontroli ryzyka, które posiada w celu zapewnienia spełnienia warunków określonych w ust. 1, oraz szczegółowe informacje na temat procesu testowania swoich systemów. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej może w dowolnym momencie zażądać od firmy inwestycyjnej dalszych informacji na temat jej handlu algorytmicznego oraz systemów wykorzystywanych w tym celu.

Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej, na wniosek właściwego organu systemu obrotu, w ramach którego ta firma inwestycyjna, jako członek lub uczestnik systemu obrotu, prowadzi handel algorytmiczny, oraz bez zbędnej zwłoki przekazuje informacje, o których mowa w akapicie drugim, które otrzymuje od firmy inwestycyjnej prowadzącej handel algorytmiczny.

Firma inwestycyjna zapewnia prowadzenie rejestrów w związku z kwestiami, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz zapewnia, aby rejestry te umożliwiały właściwym organom monitorowanie zgodności z wymogami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

Firma inwestycyjna zajmująca się techniką handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości przechowuje w zatwierdzonej formie dokładne i czasowo uporządkowane zapisy wszystkich złożonych przez siebie zleceń, w tym anulowanych i wykonanych zleceń oraz notowań systemów obrotu, oraz udostępnia je na żądanie właściwemu organowi.

▼B

3. Firma inwestycyjna zajmująca się handlem algorytmicznym w celu realizacji strategii animatora rynku, przy uwzględnieniu płynności, skali i charakteru konkretnego rynku oraz właściwości wprowadzonego do obrotu instrumentu:

- a) działa w charakterze animatora rynku w sposób ciągły przez określoną część czasu w ramach godzin, w których prowadzony jest obrót w danym systemie obrotu – oprócz wyjątkowych okoliczności – co skutkuje zapewnieniem systemowi obrotu płynności w sposób regularny i przewidywalny;
- b) zawiera na piśmie wiążące umowy z systemem obrotu, które określają co najmniej obowiązki firmy inwestycyjnej zgodnie z lit. a); oraz
- c) dysponuje skutecznymi systemami i mechanizmami kontroli, w celu umożliwienia jej spełnienia w każdym czasie swoich obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w lit. b).

4. Do celów niniejszego artykułu oraz art. 48 niniejszej dyrektywy firmę inwestycyjną prowadzącą handel algorytmiczny uznaje się za realizującą strategię animatora rynku, kiedy jako członek lub uczestnik jednego lub większej liczby systemów obrotu, jej strategia, w przypadku zawierania transakcji na własny rachunek, obejmuje publikowanie wiążących, jednoczesnych, obustronnych notowań o porównywalnych rozmiarach i po konkurencyjnych cenach, odnoszących się do jednego lub większej liczby instrumentów finansowych w jednym systemie obrotu lub w różnych systemach obrotu, co skutkuje zapewnieniem płynności, w sposób regularny i często, na całym rynku.

5. Firma inwestycyjna, która zapewnia bezpośredni dostęp elektroniczny do systemu obrotu, musi posiadać skuteczne systemy i mechanizmy kontroli zapewniające właściwą ocenę i weryfikację odpowiedniości klientów korzystających z tej usługi oraz zapewnia takie rozwiązania, które uniemożliwiają klientom korzystającym z tej usługi przekraczanie odpowiednich z góry określonych progów transakcyjnych i kredytowych, a także zapewnia właściwe monitorowanie transakcji zawieranych przez klientów korzystających z tej usługi oraz odpowiednie mechanizmy kontroli ryzyka uniemożliwiające zawieranie transakcji, które mogą stanowić źródło ryzyka dla samej firmy inwestycyjnej lub które mogłyby prowadzić lub przyczyniać się do powstania zaburzeń rynkowych lub które są sprzeczne z rozporządzeniem (UE) nr 596/2014 lub regulaminem systemu obrotu. Zakazuje się bezpośredniego dostępu elektronicznego bez takich mechanizmów kontroli.

Firma inwestycyjna, która zapewnia bezpośredni dostęp elektroniczny jest odpowiedzialna za zapewnienie, aby klienci korzystający z tej usługi spełniali wymogi niniejszej dyrektywy oraz przestrzegali regulaminu systemu obrotu. Firma inwestycyjna monitoruje transakcje w celu wykrycia naruszeń tego regulaminu, zakłóceń warunków obrotu lub postępowania, które może się wiązać z nadużyciami na rynku i które należy zgłosić właściwemu organowi. Firma inwestycyjna zapewnia istnienie wiążącej pisemnej umowy między firmą inwestycyjną a klientem, regulującej podstawowe prawa i obowiązki wynikające ze świadczenia danej usługi, a także zapewnia, aby na podstawie tej umowy firma inwestycyjna pozostawała odpowiedzialna na mocy niniejszej dyrektywy.

Firma inwestycyjna zapewniająca bezpośredni dostęp elektroniczny do systemu obrotu powiadamia o tym właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego oraz właściwe organy systemu obrotu, do którego ta firma inwestycyjna zapewnia bezpośredni dostęp elektroniczny.

▼B

Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej może wymagać, aby firma inwestycyjna przedstawiała regularnie lub na zasadzie ad hoc opis systemów i kontroli, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz wykazała, że są one stosowane.

Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej, na wniosek właściwego organu systemu obrotu, do którego ta firma inwestycyjna zapewnia bezpośredni dostęp elektroniczny, oraz bez zbędnej zwłoki przekazuje informacje, o których mowa w akapicie czwartym, które otrzymuje od firmy inwestycyjnej.

Firma inwestycyjna zapewnia prowadzenie rejestrów w związku z kwestiami, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz zapewnia, aby rejestry te umożliwiały właściwym organom monitorowanie zgodności z wymogami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

6. Firma inwestycyjna działająca w charakterze ogólnego uczestnika rozliczającego na rzecz innych osób musi posiadać skuteczne systemy i mechanizmy kontroli w celu zapewnienia stosowania usług rozliczeniowych na rzecz odpowiednich osób spełniających wyraźnie określone kryteria oraz objęcia tych osób odpowiednimi wymogami w celu ograniczenia ryzyka dla firmy inwestycyjnej i rynku. Firma inwestycyjna zapewnia istnienie wiążącej pisemnej umowy między firmą inwestycyjną a daną osobą regulującą podstawowe prawa i obowiązki wynikające ze świadczenia tej usługi.

7. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów:

- a) szczegółowych wymogów organizacyjnych określonych w ust. 1–6, którym powinny podlegać firmy inwestycyjne świadczące różne usługi inwestycyjne lub prowadzące różną działalność inwestycyjną oraz świadczące usługi dodatkowe lub ich kombinację, poprzez które szczegółowe uregulowania wymogów organizacyjnych z ust. 5 ustanawiają wymogi dla bezpośredniego dostępu do rynku oraz dla dostępu sponsorowanego w taki sposób, aby zapewnić przynajmniej równowagę kontroli stosowanych do dostępu sponsorowanego z kontrolami stosowanymi do bezpośredniego dostępu do rynku;
- b) okoliczności, w jakich firma inwestycyjna byłaby zobowiązana do wejścia na rynek zawierając umowę, o której mowa w ust. 3 lit. b), oraz treść takich umów, w tym udział godzin, w których prowadzony jest obrót w danym systemie obrotu, określony w ust. 3;
- c) sytuacje będące wyjątkowymi okolicznościami, o których mowa w ust. 3, w tym okoliczności, w których pojawiają się: niezwykła zmienność, problemy polityczne i makroekonomiczne, kwestie systemowe i operacyjne, oraz okoliczności, które podważają zdolność firmy inwestycyjnej do utrzymywania praktyk w zakresie ostrożnego zarządzania, o których mowa w ust. 1;
- d) treść i format zatwierdzonego formularza, o którym mowa w ust. 2 akapit piąty, oraz czas, w jakim takie zapisy musi przechowywać firma inwestycyjna.

▼B

EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 18***Obrót i finalizowanie transakcji na MTF i OTF**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF, oprócz spełnienia wymogów organizacyjnych ustanowionych w art. 16, ustanowili przejrzyste zasady i procedury uczciwego i prawidłowego obrotu oraz obiektywne kryteria skutecznego wykonywania zleceń. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku muszą posiadać mechanizmy zapewniające należyte zarządzanie techniczną eksploatacją danej platformy, w tym ustanowić skuteczne systemy awaryjne umożliwiające radzenie sobie z ryzykiem zakłócenia funkcjonowania systemów

2. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF ustanowili przejrzyste zasady dotyczące kryteriów ustalania instrumentów finansowych, które mogą być przedmiotem obrotu w ramach ich systemów.

W stosownych przypadkach, państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF zapewniali lub upewnili się, że istnieje dostęp do wystarczających publicznie dostępnych informacji umożliwiających użytkownikom formułowanie opinii inwestycyjnych, uwzględniając zarówno charakter użytkowników, jak i rodzaje instrumentów wprowadzanych do obrotu.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF ustanowili, publikowali i utrzymywali oraz wdrażali przejrzyste i niedyskryminujące zasady, oparte na obiektywnych kryteriach, rządzące dostępem do ich platformy.

4. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF dysponowali mechanizmami umożliwiającymi jednoznaczną identyfikację potencjalnych negatywnych skutków, jakie dla funkcjonowania MTF lub OTF lub dla ich członków lub uczestników i użytkowników może mieć jakikolwiek konflikt interesów między interesem MTF, OTF, ich właścicielami lub firmą inwestycyjną lub operatorem rynku prowadzącym MTF lub OTF, a koniecznością zapewnienia należytego funkcjonowania MTF lub OTF, oraz mechanizmami umożliwiającymi zarządzanie tymi potencjalnymi negatywnymi skutkami.

5. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF spełniali warunki określone w art. 48 i 49 oraz posiadali wszelkie niezbędne, skuteczne systemy, procedury i mechanizmy umożliwiające spełnienie tych warunków.

6. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF wyraźnie informowali członków lub uczestników o swoich odpowiednich obowiązkach dotyczących rozrachunku transakcji zawieranych w ramach tej platformy. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF wprowadzili niezbędne mechanizmy mające na celu ułatwienie skutecznego rozrachunku transakcji zawartych w ramach systemów tych MTF lub OTF.

▼B

7. Państwa członkowskie wymagają, aby MTF oraz OTF miały co najmniej trzech członków lub użytkowników wykazujących się znacznym stopniem aktywności, z których każdy ma możliwość interakcji ze wszystkimi pozostałymi członkami lub użytkownikami w odniesieniu do kształtowania się cen w systemie.

8. W przypadku gdy zbywalne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym podlegają obrotowi także w ramach MTF lub OTF bez zgody emitenta, emitent nie podlega obowiązkom dotyczącym wstępnego, dalszego lub doraźnego ujawnienia informacji finansowych w odniesieniu do tej MTF lub OTF.

9. Państwa członkowskie wymagają, aby każda firma inwestycyjna oraz operator rynku prowadzący MTF lub OTF bezzwłocznie wypełniali wszelkie polecenia otrzymane od właściwego organu na podstawie art. 69 ust. 2 dotyczące zawieszenia lub wycofania instrumentu finansowego z obrotu.

10. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF przekazywali właściwemu organowi i EUNGiPW szczegółowy opis funkcjonowania MTF lub OTF, w tym – bez uszczerbku dla art. 20 ust. 1, 4 i 5 – wszelkie powiązania z rynkiem regulowanym, MTF, OTF lub podmiotem systematycznie internalizującym transakcje posiadany przez tę samą firmę inwestycyjną lub operatora rynku, bądź wszelki udział w nich tych podmiotów, a także wykaz ich członków, uczestników i użytkowników. Właściwe organy udostępniają te informacje na żądanie EUNGiPW. Każde zezwolenie dla firmy inwestycyjnej lub operatora rynku na prowadzenie działalności jako MTF lub OTF zgłaszane jest EUNGiPW. EUNGiPW ustanawia wykaz wszystkich MTF i OTF w Unii. Wykaz ten zawiera informacje dotyczące usług świadczonych przez MTF lub OTF, a także niepowtarzalny kod identyfikujący MTF i OTF, wykorzystywany na potrzeby sprawozdań zgodnie z art. 6, 10 i 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Rejestry te uaktualnia się na bieżąco. EUNGiPW publikuje ten wykaz na swojej stronie internetowej i aktualizuje go.

11. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia treści i formatu opisu oraz powiadomienia, o których mowa w ust. 10.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r..

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 19

Szczególne wymogi dotyczące MTF

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF, oprócz konieczności spełnienia wymogów określonych w art. 16 i 18, ustanawiali i wdrażali niemające charakteru uznaniowego zasady wykonywania zleceń w systemie.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby zasady, o których mowa w art. 18 ust. 3, regulujące dostęp do MTF, były zgodne z warunkami ustanowionymi w art. 53 ust. 3.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF dysponowali mechanizmami:

▼B

- a) odpowiednich zdolności do zarządzania ryzykiem, na które jest narażony, wdrażania odpowiednich mechanizmów i systemów na potrzeby ustalenia każdego rodzaju istotnego ryzyka dla jego działalności oraz wprowadzenia skutecznych środków ograniczania tego ryzyka;
- b) wprowadzenia skutecznych rozwiązań ułatwiających wydajne i terminowe finalizowanie transakcji zawieranych w tych systemach; oraz
- c) z chwilą wydania zezwolenia oraz później, dysponowania wystarczającymi środkami finansowymi umożliwiającymi jego prawidłowe funkcjonowanie, uwzględniając charakter i zakres transakcji zawieranych na rynku oraz zakres i poziom ryzyka, na które jest narażony.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 24, 25, art. 27 ust. 1, 2 i 4-10 oraz art. 28 nie miały zastosowania do transakcji zawieranych na podstawie zasad regulujących MTF między jej członkami lub uczestnikami lub między MTF a jej członkami lub uczestnikami w odniesieniu do korzystania z MTF. Członkowie lub uczestnicy MTF muszą jednak wypełniać obowiązki przewidziane w art. 24, 25, 27 i 28 w odniesieniu do swoich klientów wtedy, gdy działając na rachunek swoich klientów, wykonują zlecenia klientów za pośrednictwem systemów MTF.

5. Państwa członkowskie nie zezwalają firmom inwestycyjnym lub operatorom rynku prowadzącym MTF na wykonywanie zleceń klientów z użyciem kapitału własnego lub na prowadzenie obrotu polegającego na zestawianiu zleceń.

*Artykuł 20***Szczególne wymogi dotyczące OTF**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna oraz operator rynku prowadzący OTF ustanawiali mechanizmy uniemożliwiające wykonywanie zleceń klientów na OTF w oparciu o kapitał własny firmy inwestycyjnej lub operatora rynku prowadzących dany OTF bądź też jakiegokolwiek innego podmiotu stanowiącego część tej samej grupy lub osoby prawnej, do których należy firma inwestycyjna lub operator rynku.

2. Państwa członkowskie zezwalają firmom inwestycyjnym i operatorom rynku prowadzącym OTF na zajmowanie się obrotem polegającym na zestawianiu zleceń w zakresie obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji oraz niektórych instrumentów pochodnych tylko w przypadku gdy klient zgodził się na taki proces.

Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF nie może wykorzystywać obrotu polegającego na zestawianiu zleceń w celu wykonywania zleceń klienta na OTF dotyczącym instrumentów pochodnych odnoszących się do klasy instrumentów pochodnych, który ogłoszono jako podlegający obowiązkowemu rozliczeniu zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF ustanawiają mechanizmy zapewniające zgodność z definicją „obrotu polegającego na zestawianiu zleceń” w art. 4 ust. 1 pkt 38.

3. Państwa członkowskie zezwalają firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku prowadzącemu OTF na zawieranie na własny rachunek transakcji innych niż oparte na obrocie polegającym na zestawianiu zleceń tylko w odniesieniu do instrumentów długu państwowego, dla których nie ma płynnego rynku.

▼B

4. Państwa członkowskie nie zezwalają na to, aby prowadzenie OTF i podmiotu systematycznie internalizującego transakcje miało miejsce w ramach tego samego podmiotu prawnego. OTF nie może łączyć się z podmiotem systematycznie internalizującym transakcje w sposób, który umożliwiałby interakcję między zleceniami na OTF, a zleceniami lub kwotowaniami podmiotów systematycznie internalizujących transakcje. OTF nie może być połączona z inną OTF w sposób umożliwiający interakcję między zleceniami na różnych OTF.

5. Państwa członkowskie nie uniemożliwiają firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku prowadzącym OTF zaangażowania innej firmy inwestycyjnej do prowadzenia działalności w charakterze animatora rynku na OTF w sposób niezależny.

Do celów niniejszego artykułu nie uznaje się, że firma inwestycyjna prowadzi działalność w charakterze animatora rynku na OTF w sposób niezależny, jeżeli ma bliskie powiązania z firmą inwestycyjną lub operatorem rynku prowadzącym OTF.

6. Państwa członkowskie wymagają, aby wykonywanie zleceń na OTF odbywało się w sposób uznaniowy.

Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF działa uznaniowo tylko w którejkolwiek z następujących okolicznościach lub w obu tych okolicznościach:

- a) kiedy decyduje o złożeniu lub wycofaniu zlecenia na prowadzonej przez siebie OTF;
- b) kiedy decyduje, że nie zestawia danego zlecenia klienta ze zleceniami dostępnymi w systemie w danym czasie, pod warunkiem że jest to zgodne ze szczegółowymi wskazówkami klienta i jej/jego obowiązками zgodnie z art. 27.

W przypadku systemu, który krzyżuje zlecenia klienta, firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF może postanowić, czy i kiedy chce zestawiać zlecenia dwu lub większej liczby klientów w systemie oraz jaką ich wielkość chce zestawiać. Zgodnie z ust. 1, 2, 4 i 5 oraz bez uszczerbku dla ust. 3, w odniesieniu do systemu organizującego transakcje instrumentami innymi niż udziałowe firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF może ułatwiać negocjacje między klientami, tak aby zestawiać dwa lub więcej potencjalnie zgodnych interesów handlowych w danej transakcji.

Obowiązek ten pozostaje bez uszczerbku dla art. 18 i 27.

7. Właściwy organ może wymagać – gdy firma inwestycyjna lub operator rynku składają wniosek o zezwolenie na prowadzenie OTF albo na zasadzie ad hoc – szczegółowych wyjaśnień powodów, dla których system nie odpowiada i nie może być prowadzony jako rynek regulowany, MTF lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje, szczegółowego opisu sposobu, w jaki realizowana będzie uznaniowość, w szczególności kiedy zlecenie złożone na OTF można wycofać, oraz kiedy i w jaki sposób dwa lub większa liczba zleceń klientów podlegają zestawieniu na OTF. Ponadto firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF udzielają właściwemu organowi informacji wyjaśniających korzystanie przez nich z obrotu polegającego na zestawianiu zleceń. Właściwy organ monitoruje zajmowanie się przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku obrotem polegającym na zestawianiu zleceń w celu zapewnienia, aby nadal był objęty definicją takiego obrotu oraz aby zajmowanie się obrotem polegającym na zestawianiu zleceń nie powodowało konfliktów interesów między firmą inwestycyjną lub operatorem rynku i ich klientami.

▼B

8. Państwa członkowskie zapewniają stosowanie art. 24, 25, 27 i 28 do transakcji zawieranych na OTF.

*ROZDZIAŁ II****Warunki działalności firm inwestycyjnych*****Sekcja 1****Przepisy ogólne***Artykuł 21***Regularny przegląd warunków dotyczących wydawania pierwszego zezwolenia**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna uprawniona na ich terytorium przez cały czas wypełniała warunki dotyczące wydawania pierwszego zezwolenia ustanowione w rozdziale I.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby właściwe organy ustanowiły odpowiednie metody monitorowania, czy firmy inwestycyjne wypełniają swoje obowiązki wynikające z ust. 1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne powiadamiały właściwe organy o wszelkich istotnych zmianach w warunkach pierwszego zezwolenia.

EUNGiPW może opracowywać wytyczne w zakresie metod monitorowania, o których mowa w niniejszym ustępie.

*Artykuł 22***Ogólny obowiązek w odniesieniu do ciągłego nadzoru**

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy monitorowały działalność firm inwestycyjnych w celu dokonania oceny zgodności ich działalności z warunkami prowadzenia działalności przewidzianymi w niniejszej dyrektywie. Państwa członkowskie zapewniają, aby wprowadzono odpowiednie środki umożliwiające właściwym organom uzyskanie informacji niezbędnych do dokonania oceny wypełniania przez firmy inwestycyjne tych obowiązków.

*Artykuł 23***Konflikty interesów**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne podjęły wszelkie odpowiednie działania w celu ustalenia wszystkich konfliktów interesów – a także zapobiegania im i zarządzania nimi – występujących między nimi, w tym między personelem kierowniczym, pracownikami i agentami lub jakąkolwiek osobą bezpośrednio lub pośrednio z nimi powiązaną stosunkiem kontroli, a ich klientami lub między klientami, które to konflikty interesów wynikają w ramach świadczenia jakiegokolwiek rodzaju usług inwestycyjnych i dodatkowych, lub połączenia obydwu rodzajów usług, w tym również konflikty interesów spowodowane otrzymywaniem zachęt od stron trzecich lub wynagrodzeniem od firmy inwestycyjnej oraz innymi strukturami zachęt.

▼B

2. W przypadku gdy rozwiązania organizacyjne lub administracyjne wprowadzone przez firmę inwestycyjną zgodnie z art. 16 ust. 3 w celu zapobiegania sytuacji, w której konflikty interesów wywierają negatywny wpływ na interesy jej klientów, nie są wystarczające w celu zapewnienia z należytą pewnością, aby ryzyko szkody dla interesów klienta nie występowało, firma inwestycyjna wyraźnie ujawnia klientowi przed zawarciem transakcji w jego imieniu ogólny charakter lub źródła konfliktów interesów oraz działania podjęte w celu ograniczenia takiego ryzyka.

3. Ujawniana informacja, o której mowa w ust. 2, musi być:

- a) przedstawiona na trwałym nośniku; oraz
- b) wystarczająco szczegółowa, z uwzględnieniem charakteru klienta, aby klient mógł podjąć świadomą decyzję w odniesieniu do usługi w kontekście, w którym ten konflikt interesów się pojawia.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu:

- a) określenia działań, których podjęcia można oczekiwać od firm inwestycyjnych w celu ustalenia konfliktów interesów – a także zapobiegania im, zarządzania nimi i ujawniania ich - występujących w ramach świadczenia różnych usług inwestycyjnych i dodatkowych lub ich połączenia;
- b) ustanowienia odpowiednich kryteriów określania rodzajów konfliktów interesów, których występowanie może spowodować szkodę dla interesów klientów lub potencjalnych klientów firmy inwestycyjnej.

S e k c j a 2

P r z e p i s y z a p e w n i a j ą c e o c h r o n ę i n w e s t o r a

Artykuł 24

Zasady ogólne oraz informacje udzielane klientom

1. Państwa członkowskie wymagają, aby przy świadczeniu na rzecz klientów usług inwestycyjnych lub, w stosownych przypadkach, usług dodatkowych, firma inwestycyjna działała uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie, zgodnie z najlepiej pojętym interesem swoich klientów oraz przestrzegając, w szczególności, zasad określonych w niniejszym artykule i w art. 25.

2. Firmy inwestycyjne, które wystawiają instrumenty finansowe przeznaczone do sprzedaży klientom, zapewniają, aby te instrumenty finansowe były tworzone w sposób odpowiadający na potrzeby określonego rynku docelowego klientów końcowych w ramach danej kategorii klientów, aby strategia dystrybucji instrumentów finansowych była zgodna z określonym rynkiem docelowym oraz aby firma inwestycyjna podejmowała uzasadnione działania w celu zapewnienia dystrybucji produktu finansowego na określonym rynku docelowym.

Firma inwestycyjna musi rozumieć oferowane lub rekomendowane przez siebie instrumenty finansowe, ocenia ich zgodność z potrzebami klientów, którym świadczy usługi inwestycyjne, przy uwzględnieniu również określonego rynku docelowego klientów końcowych, o którym mowa w art. 16 ust. 3, a także zapewnia, aby instrumenty finansowe oferowano lub rekomendowano tylko wówczas, gdy jest to w interesie klienta.

▼B

3. Wszystkie informacje, w tym publikacje handlowe, kierowane przez firmę inwestycyjną do klientów lub potencjalnych klientów muszą być rzetelne, wyraźne i niewprowadzające w błąd. Publikacje handlowe oznacza się wyraźnie jako publikacje handlowe.

4. Klientom lub potencjalnym klientom dostarcza się w stosownym czasie odpowiednich informacji dotyczących firmy inwestycyjnej i jej usług, instrumentów finansowych i proponowanych strategii inwestycyjnych, miejsca wykonania oraz wszystkich kosztów i powiązanych opłat. Informacje te obejmują:

a) w przypadku świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego firma inwestycyjna w stosownym czasie przed świadczeniem takiej usługi doradztwa, inwestycyjnego informuje klienta:

(i) czy doradztwo jest świadczone w sposób niezależny;

(ii) czy doradztwo opiera się na szerokiej czy też na bardziej ograniczonej analizie różnych rodzajów instrumentów finansowych oraz w szczególności czy zakres ogranicza się do instrumentów finansowych emitowanych lub dostarczanych przez podmioty mające bliskie powiązania z firmą inwestycyjną lub posiadające jakiegokolwiek inne stosunki prawne lub gospodarcze, takie jak stosunki umowne, na tyle bliskie, że stwarzają ryzyko naruszenia podstaw niezależności świadczonego doradztwa;

(iii) czy firma inwestycyjna zapewni klientowi okresową ocenę odpowiedniości instrumentów finansowych rekomendowanych temu klientowi;

b) informacje dotyczące instrumentów finansowych oraz proponowanych strategii inwestycyjnych muszą obejmować odpowiednie wytyczne oraz ostrzeżenia o ryzyku związanym z inwestycjami w takie instrumenty lub odnoszącym się do poszczególnych strategii inwestycyjnych oraz na temat tego, czy dany instrument finansowy jest skierowany do klientów detalicznych czy profesjonalnych, przy uwzględnieniu zamierzonego rynku docelowego zgodnie z ust. 2;

c) informacje dotyczące wszystkich kosztów i powiązanych opłat muszą obejmować informacje dotyczące zarówno usług inwestycyjnych, jak i usług dodatkowych, w tym w stosownych przypadkach koszty doradztwa, koszty instrumentu finansowego rekomendowanego lub sprzedawanego klientowi oraz informacje, w jaki sposób klient może za niego zapłacić, co obejmuje także wszelkie opłaty uiszczane przez stronę trzecią.

Zestawia się zbiorczo informacje o wszystkich kosztach i opłatach, w tym o kosztach i opłatach związanych z usługą inwestycyjną i instrumentem finansowym, które nie wynikają z zaistnienia ryzyka rynku bazowego, w celu umożliwienia klientowi zrozumienia całkowitego kosztu, a także skumulowanego wpływu na zwrot inwestycji, a na żądanie klienta przedstawia się zestawienie poszczególnych elementów. W stosownych przypadkach takich informacji udziela się klientowi regularnie, przynajmniej co roku, w okresie trwania inwestycji.

5. Informacje, o których mowa w ust. 4 i 9, przekazywane są w zrozumiałej formie w taki sposób, aby klienci lub potencjalni klienci byli w stanie zrozumieć charakter oraz ryzyko związane z usługą inwestycyjną oraz określonym rodzajem oferowanego instrumentu finansowego, a co za tym idzie – podjąć świadome decyzje inwestycyjne. Państwa członkowskie mogą zezwolić, aby informacje te były przekazywane w ujednoliconym formacie.

▼B

6. W przypadku gdy usługę inwestycyjną oferuje się jako część produktu finansowego, który podlega już innym przepisom prawa Unii dotyczącym instytucji kredytowych i kredytów konsumenckich w odniesieniu do wymogów informacyjnych, usługa ta nie podlega dodatkowo obowiązkom określonym w ust. 3, 4 i 5.

7. W przypadku poinformowania klientów przez firmę inwestycyjną o tym, że usługa doradztwa inwestycyjnego świadczona jest niezależnie, dana firma inwestycyjna:

a) ocenia wystarczający zakres instrumentów finansowych dostępnych na rynku, które muszą wykazywać się wystarczającym zróżnicowaniem pod względem ich rodzaju i emitentów lub dostawców produktu, aby zapewnić odpowiednią realizację inwestycyjnych celów klienta, a także nie mogą ograniczać się do instrumentów finansowych emitowanych lub dostarczanych przez:

(i) samą firmę inwestycyjną lub przez podmioty mające bliskie powiązania z firmą inwestycyjną; lub

(ii) inne podmioty, z którymi firma inwestycyjna ma bliskie stosunki prawne lub gospodarcze, w tym stosunki umowne, stwarzające ryzyko naruszenia niezależności świadczonego doradztwa;

b) nie może przyjmować ani pobierać wynagrodzenia, prowizji ani jakichkolwiek korzyści pieniężnych lub niepieniężnych, wypłacanych lub przekazywanych przez jakąkolwiek osobę trzecią lub osobę działającą w imieniu osoby trzeciej w związku ze świadczeniem tej usługi na rzecz klientów. Drobnie korzyści niepieniężne, które mogą zwiększyć jakość usługi świadczonej klientowi i których, sądząc po ich wielkości i charakterze, nie można uważać za czynniki wpływające negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną jej obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętym interesem klienta, muszą zostać wyraźnie ujawnione i są wyłączone ze stosowania niniejszej litery.

8. W przypadku świadczenia usług zarządzania portfelem firma inwestycyjna nie może przyjmować ani pobierać wynagrodzenia, prowizji ani jakichkolwiek korzyści pieniężnych lub niepieniężnych, wypłacanych lub przekazywanych przez jakąkolwiek osobę trzecią lub osobę działającą w imieniu osoby trzeciej w związku ze świadczeniem tej usługi na rzecz klientów. Drobnie korzyści niepieniężne, które mogą zwiększyć jakość usługi świadczonej klientowi i których, sądząc po ich wielkości i charakterze, nie można uważać za czynniki wpływające negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną jej obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętym interesem klienta, muszą zostać wyraźnie ujawnione i są wyłączone ze stosowania niniejszego ustępu.

9. Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne były uważane za niewypełniające swoich obowiązków wynikających z art. 23 lub ust. 1 niniejszego artykułu w przypadku gdy wypłacają lub przyjmują jakiejkolwiek opłaty bądź prowizje lub zapewniają bądź czerpią jakiejkolwiek korzyści niepieniężne związane ze świadczeniem usługi inwestycyjnej lub usługi dodatkowej jakiejkolwiek stronie lub przez jakąkolwiek stronę, z wyjątkiem klienta lub osoby działającej w imieniu klienta, inne niż płatności lub korzyści:

a) mające na celu poprawę jakości odpowiedniej usługi świadczonej klientowi; oraz

▼B

- b) niemające negatywnego wpływu na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną jej obowiązku uczciwego, sprawiedliwego i profesjonalnego działania zgodnie z najlepiej pojętym interesem klienta.

Istnienie, charakter i wysokość płatności lub korzyści, o których mowa w akapicie pierwszym, lub – w przypadku gdy wysokość nie może zostać oszacowana – metoda obliczania tej wysokości muszą być wyraźnie ujawnione klientowi w kompleksowy, dokładny i zrozumiały sposób przed świadczeniem danej usługi inwestycyjnej lub dodatkowej. W stosownych przypadkach firma inwestycyjna informuje również klienta o mechanizmach przekazywania klientowi opłat, prowizji, korzyści pieniężnych lub niepieniężnych otrzymanych w związku ze świadczeniem usługi inwestycyjnej lub dodatkowej.

Płatność lub korzyść, która umożliwia lub jest niezbędna do świadczenia usług inwestycyjnych, takich jak koszty przechowywania, opłaty za rozliczanie i wymianę, składki regulacyjne lub opłaty prawne, które z uwagi na ich charakter nie powodują konfliktów z obowiązkami firmy inwestycyjnej w zakresie działania uczciwego, rzetelnego i profesjonalnego zgodnie z najlepiej pojętym interesem swoich klientów, nie podlega wymogom określonym w akapicie pierwszym.

10. Firma inwestycyjna, która świadczy klientom usługi inwestycyjne, zapewnia, aby sposób wynagradzania przez nią jej personelu lub oceny jego pracy nie pozostawał w sprzeczności z jej obowiązkiem działania w najlepiej pojętym interesie swoich klientów. W szczególności firma ta nie powinna dokonywać jakichkolwiek ustaleń dotyczących wynagrodzeń, celów sprzedaży bądź innych kwestii, które zachęcałyby jej personel do rekomendowania klientowi detalicznemu konkretnego instrumentu finansowego, podczas gdy firma inwestycyjna mogłaby zaoferować mu inny instrument finansowy, który lepiej odpowiadałby jego potrzebom.

11. W przypadku gdy usługa inwestycyjna jest oferowana wraz z inną usługą lub produktem w ramach pakietu lub jako warunek samej umowy lub pakietu, firma inwestycyjna informuje klienta o tym, czy możliwy jest osobny zakup poszczególnych elementów, oraz udostępnia osobne zestawienie kosztów i opłat dla każdego z tych elementów.

W przypadku gdy jest prawdopodobne, że ryzyko wynikające z takiej umowy lub pakietu oferowanego klientowi detalicznemu może różnić się od ryzyka związanego z takimi elementami ujmowanymi osobno, firma inwestycyjna dostarcza odpowiedni opis poszczególnych elementów umowy lub pakietu oraz informacje tego tym, w jaki sposób interakcje między tymi elementami zmieniają zakres ryzyka.

EUNGiPW, we współpracy z EUNB i EUNUPPE, opracowuje do dnia 3 stycznia 2016 r. oraz okresowo aktualizuje wytyczne w zakresie oceny praktyk sprzedaży wiązanych i nadzoru nad nimi, wskazujące w szczególności sytuacje, w których praktyki sprzedaży wiązanej są niezgodne z obowiązkami określonymi w ust. 1.

12. W wyjątkowych przypadkach państwa członkowskie mogą nakładać na firmy inwestycyjne dodatkowe wymogi w odniesieniu do kwestii objętych niniejszym artykułem. Takie wymogi muszą mieć obiektywne uzasadnienie i być proporcjonalne, tak aby wychodzić naprzeciw konkretnym zagrożeniom dla ochrony inwestora lub integralności rynku, które mają szczególne znaczenie w okolicznościach struktury rynku danego państwa członkowskiego.

▼B

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich wymogach, które zamierzają nałożyć zgodnie z niniejszym ustępem, bez zbędnej zwłoki oraz co najmniej na dwa miesiące przed terminem rozpoczęcia obowiązywania tych wymogów. Powiadomienie to obejmuje wyjaśnienie tego wymogu. Wszelkie dodatkowe wymogi tego rodzaju nie mogą ograniczać ani w jakikolwiek inny sposób naruszać praw firm inwestycyjnych przewidzianych w art. 34 i 35 niniejszej dyrektywy.

Komisja w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w akapicie drugim, przedstawia swoją opinię na temat proporcjonalności i wyjaśnienia dodatkowych wymogów.

Komisja przekazuje państwom członkowskim oraz udostępnia na swojej stronie internetowej dodatkowe wymogi nakładane zgodnie z niniejszym ustępem.

Państwa członkowskie mogą utrzymać w mocy dodatkowe wymogi, o których powiadomiły Komisję zgodnie z art. 4 dyrektywy 2006/73/WE przed dniem 2 lipca 2014 r., pod warunkiem że spełnione zostały warunki przewidziane w tym artykule.

13. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu zapewnienie przestrzegania przez firmy inwestycyjne zasad określonych w niniejszym artykule przy świadczeniu usług inwestycyjnych lub usług dodatkowych na rzecz swoich klientów, w tym:

- a) warunków, które muszą spełniać informacje, aby były rzetelne, wyraźne i niewprowadzające w błąd;
- b) szczegółów dotyczących treści i formy informowania klientów w odniesieniu do kategoryzacji klientów, firm inwestycyjnych i ich usług, instrumentów finansowych, kosztów i opłat;
- c) kryteriów oceny zakresu instrumentów finansowych dostępnych na rynku;
- d) kryteriów oceny wywiązywania się firm otrzymujących zachęty z obowiązku uczciwego, rzetelnego i profesjonalnego działania zgodnie z najlepiej pojętym interesem klientów.

Przy formułowaniu wymogów dotyczących informacji o instrumentach finansowych w związku z ust. 4 lit. b) w stosownych przypadkach uwzględnia się informacje o strukturze produktu, biorąc pod uwagę wszelkie odpowiednie standardowe informacje wymagane na mocy prawa Unii.

14. Akty delegowane, o których mowa w ust. 13, uwzględniają:

- a) charakter oferowanych lub świadczonych na rzecz klienta lub potencjalnego klienta usług z uwzględnieniem rodzaju, celu, wielkości i częstotliwości transakcji;
- b) charakter i zakres oferowanych lub rozważanych produktów, w tym różnych rodzajów instrumentów finansowych;
- c) detaliczny lub profesjonalny charakter klienta lub potencjalnych klientów lub, w przypadku ust. 4 i 5, ich klasyfikację jako uprawnionych kontrahentów.

Artykuł 25

Ocena odpowiedniości i adekwatności instrumentów oraz sprawozdawczość wobec klientów

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne zapewniały i wykazywały właściwym organom na żądanie, że osoby fizyczne świadczące na rzecz klienta usługi doradztwa inwestycyjnego lub przekazujące mu informacje o instrumentach finansowych, usługach inwestycyjnych lub usługach dodatkowych w imieniu firmy inwestycyjnej posiadają wiedzę i kompetencje niezbędne do wypełniania obowiązków określonych w art. 24 i niniejszym artykule. Państwa członkowskie publikują kryteria, które mają być wykorzystywane do oceny takiej wiedzy i takich kompetencji.

2. Świadcząc usługi doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelem, firma inwestycyjna uzyskuje niezbędne informacje dotyczące wiedzy i doświadczenia klientów lub potencjalnych klientów w dziedzinie inwestycji odpowiedniej do określonego rodzaju produktu czy usługi, jego sytuacji finansowej, w tym jego zdolności ponoszenia strat, oraz jego celów inwestycyjnych, w tym jego tolerancji ryzyka, tak aby firma inwestycyjna mogła rekomendować klientowi lub potencjalnemu klientowi odpowiednie dla niego i odpowiadające jego tolerancji ryzyka i zdolności ponoszenia strat usługi inwestycyjne i instrumenty finansowe.

Państwa członkowskie zapewniają, aby – gdy firma inwestycyjna świadczy usługi doradztwa inwestycyjnego rekomendując pakiet usług lub produktów zgodnie z art. 24 ust. 11 – cały pakiet był odpowiedni dla klienta.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne świadczące usługi inwestycyjne inne niż te, o których mowa w ust. 2, zwracały się do klienta lub potencjalnego klienta z prośbą o przekazanie informacji dotyczących jego wiedzy i doświadczenia w dziedzinie inwestycji, odpowiedniej do określonego rodzaju oferowanego lub wymaganego produktu lub usługi, tak aby firma inwestycyjna mogła dokonać oceny, czy przewidziana usługa inwestycyjna lub produkt są odpowiednie dla klienta. W przypadku gdy przewiduje się pakiet usług lub produktów zgodnie z art. 24 ust. 11, w ocenie rozważa się, czy cały pakiet jest odpowiedni.

W przypadku gdy w oparciu o informacje otrzymane na podstawie akapitu pierwszego firma inwestycyjna uważa, że produkt lub usługa nie są odpowiednie dla klienta lub potencjalnego klienta, firma inwestycyjna ostrzega klienta lub potencjalnego klienta. Ostrzeżenie to można przekazywać w ujednoliconym formacie.

W przypadku gdy klienci lub potencjalni klienci nie przekażą informacji, o których mowa w akapicie pierwszym, lub w przypadku gdy przedstawiają niewystarczające informacje dotyczące ich wiedzy i doświadczenia, firma inwestycyjna ostrzega ich, że nie jest ona w stanie ustalić, czy przewidziana usługa lub produkt są dla nich odpowiednie. Ostrzeżenie to można przekazywać w ujednoliconym formacie.

4. Państwa członkowskie pozwalają firmom inwestycyjnym, które świadczą usługi inwestycyjne składające się wyłącznie z wykonywania lub przyjmowania i przekazywania zleceń klientów wraz z usługami dodatkowymi lub bez tych usług, z wyłączeniem przyznawania kredytów lub pożyczek określonych w załączniku I sekcja B.1, co nie obejmuje istniejących limitów kredytowych pożyczek, rachunków bieżących i kredytów w rachunku bieżącym należących do klientów, na świadczenie tych usług inwestycyjnych ich klientom bez konieczności uzyskiwania informacji lub dokonywania ustaleń przewidzianych w ust. 3, w przypadku spełnienia wszystkich poniższych warunków:

▼B

a) usługi odnoszą się do któregokolwiek z poniższych instrumentów finansowych:

- (i) akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub równorzędnym rynku państwa trzeciego, lub na MTF, w przypadku gdy są to akcje przedsiębiorstw, z wyłączeniem akcji przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania niebędących UCITS oraz akcji, które zawierają wbudowany instrument pochodny;
- (ii) obligacji lub innych form sekurytyzowanego długu, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub równorzędnym rynku państwa trzeciego lub na MTF, z wyłączeniem tych instrumentów, w które wbudowany jest instrument pochodny lub które posiadają strukturę utrudniającą klientowi zrozumienie związanego z nimi ryzyka;
- (iii) instrumentów rynku pieniężnego, z wyłączeniem instrumentów obejmujących wbudowany instrument pochodny lub posiadających strukturę utrudniającą klientowi zrozumienie związanego z nimi ryzyka;
- (iv) akcji lub jednostek uczestnictwa UCITS z wyłączeniem UCITS strukturyzowanych, o których mowa w art. 36 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 583/2010;
- (v) lokat strukturyzowanych, z wyłączeniem lokat, których struktura utrudnia klientowi zrozumienie ryzyka związanego ze zwrotem lub kosztu rezygnacji z produktu przed terminem;
- (vi) innych niekompleksowych instrumentów finansowych do celów niniejszego ustępu.

▼M3

Do celów niniejszej litery rynek państwa trzeciego uznaje się za równorzędny w stosunku do rynku regulowanego w przypadku spełnienia wymogów i dopełnienia procedur określonych w akapitach trzecim i czwartym.

Na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Komisja przyjmuje decyzje o równoważności zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 89a ust. 2, stwierdzając, czy ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego zapewniają zgodność rynku regulowanego, który uzyskał zezwolenie, w tym państwie trzecim z prawnie wiążącymi wymogami, które są – do celów stosowania niniejszej litery – równoważne wymogom wynikającym z rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z tytułu III niniejszej dyrektywy, z tytułu II rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz z dyrektywy 2004/109/WE, i które podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu w tym państwie trzecim. Właściwy organ wyjaśnia, dlaczego uważa, że ramy prawne i nadzorcze danego państwa trzeciego należy uznać za równoważne, i przekazuje odpowiednie informacje w tym celu.

Ramy prawne i nadzorcze takiego państwa trzeciego można uznać za równoważne, jeżeli spełniają co najmniej następujące warunki:

- (i) rynki podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia oraz stałemu skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów;
- (ii) w odniesieniu do rynków istnieją jasne i przejrzyste przepisy dotyczące dopuszczania papierów wartościowych do obrotu, tak aby takie papiery wartościowe mogły być przedmiotem uczciwego, zgodnego z przepisami i efektywnego handlu oraz aby podlegały swobodnemu obrotowi;
- (iii) emitenci papierów wartościowych podlegają okresowym i stałym wymogom informacyjnym zapewniającym wysoki poziom ochrony inwestorów; oraz

▼M3

- (iv) przejrzystość i wiarygodność rynku są zapewnione przez zapobieganie nadużyciom rynkowym w postaci wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku.

▼B

- b) usługę świadczy się z inicjatywy klienta lub potencjalnego klienta;
- c) klienta lub potencjalnego klienta wyraźnie poinformowano, że świadcząc tę usługę przedsiębiorstwo inwestycyjne nie ma obowiązku dokonywania oceny adekwatności oferowanego instrumentu finansowego lub świadczonej usługi i dlatego też klient lub potencjalny klient nie korzysta z odpowiedniej ochrony ustanowionej na podstawie stosownych zasad prowadzenia działalności. Takie ostrzeżenie można przekazywać w ujednoliconym formacie;
- d) firma inwestycyjna wypełnia swoje obowiązki wynikające z art. 23.

5. Firma inwestycyjna tworzy rejestr, który obejmuje dokument lub dokumenty uzgodnione między firmą inwestycyjną a klientem określające prawa i obowiązki stron, a także pozostałe warunki, na których firma inwestycyjna świadczy usługi na rzecz klienta. Prawa i obowiązki stron kontraktu można ustalić przez odniesienie do innego rodzaju dokumentów lub tekstów prawnych.

6. Firma inwestycyjna przekazuje klientowi odpowiednie sprawozdania dotyczące świadczonych usług na trwałym nośniku. Sprawozdania te obejmują okresowe informacje przekazywane klientom, z uwzględnieniem rodzaju i złożoności danych instrumentów finansowych oraz charakteru usług świadczonych na rzecz klienta oraz zawierają w stosownych przypadkach koszty związane z transakcjami i usługami wykonywanymi na rachunek klienta.

Świadcząc usługi doradztwa inwestycyjnego firma inwestycyjna przed wykonaniem transakcji przedstawia klientowi na trwałym nośniku oświadczenie o odpowiedniości, w którym określa, w jakim zakresie doradztwo odpowiada preferencjom, celom i innym właściwościom klienta detalicznego.

W przypadku zawarcia umowy o kupnie lub sprzedaży instrumentu finansowego za pomocą środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają uprzednie przedstawienie oświadczenia o odpowiedniości, firma inwestycyjna może przedłożyć pisemne oświadczenie o odpowiedniości na trwałym nośniku niezwłocznie po związaniu klienta jakąkolwiek umową, pod warunkiem że spełniono oba poniższe warunki:

- a) klient zgodził się na otrzymanie oświadczenia o odpowiedniości bez zbędnej zwłoki po zawarciu transakcji; oraz
- b) firma inwestycyjna dała klientowi możliwość odłożenia transakcji w celu uprzedniego otrzymania oświadczenia o odpowiedniości.

W przypadku gdy firma inwestycyjna świadczy usługi zarządzania portfelem lub poinformowała klienta, że będzie prowadziła okresowe oceny odpowiedniości, w sprawozdaniu okresowym ujmuje się zaktualizowaną informację, w jaki sposób inwestycja odpowiada preferencjom, celom i innym właściwościom klienta w przypadku klienta detalicznego.

▼B

7. Jeżeli umowa o kredyt związana z nieruchomością mieszkalną, która podlega przepisom dotyczącym oceny zdolności kredytowej konsumentów określonym w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE⁽¹⁾, przewiduje warunek wstępny, świadczenie temu samemu konsumentowi usługi inwestycyjnej w odniesieniu do obligacji zabezpieczonej hipoteką wyemitowanej specjalnie w celu zabezpieczenia finansowania tej umowy o kredyt związanej z nieruchomością mieszkalną i objętej identycznymi warunkami jak ta umowa o kredyt związana z nieruchomością mieszkalną, kredyt ten może być wypłacony, zrefinansowany lub spłacony, jeżeli usługa nie podlega obowiązkowi określonym w niniejszym artykule.

8. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89, w celu zapewniania, aby firmy inwestycyjne przestrzegały określonych w ust. 2–6 niniejszego artykułu zasad w zakresie świadczenia na rzecz swoich klientów usług inwestycyjnych lub usług dodatkowych, obejmujące informacje, które należy uzyskać w przypadku dokonywania oceny odpowiedniości lub adekwatności usług i instrumentów finansowych dla ich klientów, kryteria oceny niekompleksowych instrumentów finansowych na potrzeby ust. 4 lit. a) ppkt (vi) niniejszego artykułu, treść i formę rejestrów oraz umowy o świadczenie usług klientom i przeznaczone dla klientów okresowe sprawozdania dotyczące świadczonych usług. Te akty delegowane uwzględniają:

- a) charakter oferowanych lub świadczonych na rzecz klienta lub potencjalnego klienta usług, mając na uwadze rodzaj, cel, wielkość i częstotliwość transakcji;
- b) charakter oferowanych lub rozważanych produktów, w tym różnych rodzajów instrumentów finansowych;
- c) detaliczny lub profesjonalny charakter klienta lub potencjalnych klientów lub, w przypadku ust. 6, ich klasyfikację jako uprawnionych kontrahentów.

9. EUNGiPW przyjmuje do dnia 3 stycznia 2016 r. wytyczne określające kryteria oceny wiedzy i kompetencji wymaganych na mocy ust. 1.

10. EUNGiPW opracowuje do dnia 3 stycznia 2016 r. oraz regularnie aktualizuje wytyczne w zakresie oceny:

- a) instrumentów finansowych, których struktura utrudnia klientowi zrozumienie związanego z nimi ryzyka, zgodnie z ust. 4 lit. a) ppkt (ii) oraz (iii);
- b) lokat strukturyzowanych, których struktura utrudnia klientowi zrozumienie ryzyka związanego ze zwrotem lub kosztu rezygnacji z produktu przed terminem, zgodnie z ust. 4 lit. a) ppkt (v).

11. EUNGiPW może opracowywać i okresowo aktualizować wytyczne dla oceny instrumentów finansowych zaklasyfikowanych jako niekompleksowe do celów ust. 4 lit. a) pkt (vi), z uwzględnieniem aktów delegowanych przyjmowanych na mocy ust. 8.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniająca dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34).

*Artykuł 26***Świadczenie usług za pośrednictwem innej firmy inwestycyjnej**

Państwa członkowskie umożliwiają firmie inwestycyjnej otrzymywanie dyspozycji dotyczących świadczenia usług inwestycyjnych lub usług dodatkowych na rachunek klienta za pośrednictwem innej firmy inwestycyjnej, w oparciu o informacje dotyczące klienta przekazane przez tę firmę inwestycyjną. Firma inwestycyjna, która przekazuje dyspozycje, pozostaje odpowiedzialna za kompletność i dokładność przekazanych informacji.

Firma inwestycyjna, która tą drogą otrzymuje dyspozycje dotyczące świadczenia usług na rachunek klienta, musi również być w stanie opierać się na wszelkich rekomendacjach odnoszących się do usługi lub transakcji świadczonej na rzecz klienta przez inną firmę inwestycyjną. Firma inwestycyjna, która przekazuje dyspozycje, pozostaje odpowiedzialna za odpowiedniość przekazanych rekomendacji lub porad względem klienta.

Firma inwestycyjna, która otrzymuje dyspozycje lub zlecenia klienta za pośrednictwem innej firmy inwestycyjnej, odpowiada za realizację usługi lub transakcji w oparciu o wszelkiego rodzaju informacje lub rekomendacje, zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszego tytułu.

*Artykuł 27***Obowiązek wykonywania zleceń na warunkach najbardziej korzystnych dla klienta**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby przedsiębiorstwa inwestycyjne podjęły wszelkie wystarczające działania w celu uzyskania, podczas wykonywania zleceń, możliwie najlepszych dla klienta wyników, uwzględniając cenę, koszty, szybkość, prawdopodobieństwo wykonania oraz rozliczenie, wielkość, charakter lub wszelkiego rodzaju inne aspekty dotyczące wykonywania zlecenia. Jednakże w przypadku gdy klient przekazuje specjalne dyspozycje, firma inwestycyjna wykonuje zlecenie według tych dyspozycji.

W przypadku gdy firma inwestycyjna wykonuje zlecenie na rachunek klienta detalicznego, możliwie najlepszy wynik określa się w ujęciu ogólnym, uwzględniając cenę instrumentu finansowego i koszty związane z wykonywaniem zlecenia, do których zalicza się wszystkie wydatki, jakie ponosi klient w bezpośrednim związku z wykonywaniem takiego zlecenia, w tym opłaty w ramach systemu wykonywania zleceń, opłaty z tytułu rozliczania i rozrachunku oraz wszelkie inne opłaty wnoszone na rzecz stron trzecich uczestniczących w wykonywaniu zlecenia.

Do celów zapewniania możliwie najlepszego wyniku zgodnie z akapitem pierwszym, w przypadku gdy istnieje więcej niż jeden konkurencyjny system wykonywania zlecenia dotyczącego instrumentu finansowego, w celu oceny i porównania na rzecz klienta wyników, które mogłyby zostać osiągnięte dzięki wykonaniu zlecenia w każdym z systemów wykonywania zleceń wymienionych w polityce firmy inwestycyjnej dotyczącej wykonywania zleceń, na której można wykonać zlecenie, w ocenie tej uwzględnia się własne prowizje i opłaty firmy inwestycyjnej za wykonanie zlecenia w każdym z nadających się do tego systemów wykonywania zleceń.

2. Firma inwestycyjna nie otrzymuje jakiegokolwiek wynagrodzenia, odliczenia lub korzyści niepieniężnych za przekierowywanie zleceń do określonego systemu obrotu lub systemu wykonywania zleceń, który naruszałby wymogi dotyczące konfliktu interesów lub zachęt określone w ust. 1 niniejszego artykułu oraz w art. 16 ust. 3, art. 23 i 24.

▼B

3. Państwa członkowskie wymagają, aby dla instrumentów finansowych podlegających obowiązkowi handlowemu przewidzianemu w art. 23 i 28 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 każdy system obrotu oraz podmiot systematycznie internalizujący transakcje, a dla innych instrumentów finansowych - każdy system wykonywania zleceń, przynajmniej raz do roku podawał do publicznej wiadomości, bez jakichkolwiek opłat, dane dotyczące jakości wykonywanych transakcji w tym systemie, a po wykonaniu transakcji na rachunek klienta firma inwestycyjna informuje klienta, gdzie zlecenie wykonano. Okresowe sprawozdania zawierają szczegółowe informacje na temat ceny, kosztów, szybkości i prawdopodobieństwa wykonania transakcji dla poszczególnych instrumentów finansowych.

4. Państwa członkowskie wymagają od firm inwestycyjnych ustanowienia i wdrożenia skutecznych uzgodnień dotyczących spełnienia wymogów ust. 1. W szczególności, państwa członkowskie wymagają od firm inwestycyjnych ustanowienia i wdrożenia polityki wykonywania zleceń umożliwiającej uzyskanie w odniesieniu do zleceń klientów możliwie najlepszego wyniku zgodnie z ust. 1.

5. W odniesieniu do każdego rodzaju instrumentów finansowych polityka wykonywania zleceń obejmuje informacje dotyczące różnych systemów wykonywania zleceń, w których firma inwestycyjna wykonuje zlecenia swojego klienta, oraz czynniki mające wpływ na wybór systemu wykonywania zleceń. Informacje te obejmują przynajmniej te systemy wykonywania zleceń, które umożliwiają firmie inwestycyjnej uzyskiwanie w sposób ciągły możliwie najlepszego wyniku w odniesieniu do wykonywania zleceń klienta.

Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne dostarczały klientom odpowiednich informacji dotyczących swojej polityki wykonywania zleceń. Informacje te zawierają wyraźne, wystarczająco szczegółowe wyjaśnienia umożliwiające klientom łatwe zrozumienie sposobu wykonywania zleceń przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne uzyskały uprzednio zgodę klientów na proponowaną politykę wykonywania zleceń.

W przypadku gdy polityka wykonywania zlecenia przewiduje możliwość wykonywania zleceń klienta poza systemem obrotu, państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna w szczególności informowała klientów o takiej możliwości. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna uzyskała uprzednią zgodę klienta przez przystąpieniem do wykonania jego zlecenia poza systemem obrotu. Firmy inwestycyjne mogą uzyskać zgodę klientów w formie ogólnej umowy, lub w odniesieniu do poszczególnych transakcji.

6. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne wykonujące zlecenia klientów sporządzały i podawały do publicznej wiadomości raz na rok, dla każdej kategorii instrumentów finansowych, wykaz pięciu najlepszych systemów wykonywania zleceń pod względem wolumenu obrotu, w których wykonywały zlecenia klientów w poprzednim roku, a także informacje dotyczące uzyskanej jakości wykonania.

7. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne, które wykonują zlecenia klientów, monitorowały skuteczność uzgodnień dotyczących wykonywania zleceń i polityki wykonywania zleceń, w celu ustalenia i w stosownych przypadkach naprawienia wszelkiego rodzaju

▼B

niedociągnięć. W szczególności, firmy te regularnie dokonują oceny, czy systemy wykonywania zleceń ujęte w polityce wykonywania zleceń uzyskują możliwie najlepszy dla klienta wynik oraz czy konieczne jest wprowadzenie zmian do uzgodnień dotyczących wykonywania zleceń, przy uwzględnieniu między innymi informacji opublikowanych na mocy ust. 3 i 6. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne powiadamiały klientów, z którymi łączy ich stały stosunek, o wszelkich istotnych zmianach w uzgodnieniach dotyczących wykonywania zleceń lub polityce wykonywania zleceń.

8. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne były w stanie wykazać swoim klientom, że wykonały ich zlecenia zgodnie z polityką wykonywania zleceń danej firmy inwestycyjnej, a także wykazać właściwemu organowi - na jego żądanie - ich zgodność z niniejszym artykułem.

9. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 dotyczących:

- a) kryteriów ustalania rangi poszczególnych czynników, które zgodnie z ust. 1 mogą zostać uwzględnione w celu ustalenia możliwie najlepszego wyniku, biorąc pod uwagę wielkość i rodzaj zamówienia oraz detaliczny lub profesjonalny charakter klienta;
- b) czynników, które firma inwestycyjna może uwzględnić dokonując przeglądu uzgodnień dotyczących wykonywania zleceń oraz okoliczności, na których podstawie właściwe może być wprowadzenie zmian do takich uzgodnień. W szczególności, czynników dotyczących ustalania, które systemy wykonywania zleceń umożliwiają firmie inwestycyjnej uzyskiwanie w sposób ciągły możliwie najlepszego wyniku w odniesieniu do wykonywania zleceń klienta.
- c) charakteru i zakresu informacji dotyczących ich polityki wykonywania zleceń, jakie mają być przekazywane klientom, zgodnie z ust. 5.

10. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) szczególnej treści, formatu i częstotliwości danych dotyczących jakości wykonywania zleceń, które mają być publikowane zgodnie z ust. 3, z uwzględnieniem rodzaju systemu wykonywania zleceń oraz rodzaju danego instrumentu finansowego;
- b) treści i formatu informacji, które mają być publikowane przez firmy inwestycyjne zgodnie z ust. 6.

EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 28

Zasady obsługi zlecenia klienta

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna uprawniona do wykonywania zleceń na rachunek klientów wdrożyła procedury i uzgodnienia przewidziane w odniesieniu do bezzwłocznego, uczciwego i należytego wykonywania zleceń klienta, w stosunku do zleceń innego klienta lub interesów handlowych firmy inwestycyjnej.

Te procedury lub uzgodnienia umożliwiają wykonywanie innego rodzaju porównywalnych zleceń klienta według terminu ich otrzymania przez firmę inwestycyjną.

▼B

2. W przypadku zleceń z limitem ceny klienta, odnoszących się do akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu, które to zlecenia nie są bezzwłocznie wykonywane na podstawie przeważających warunków rynkowych, państwa członkowskie wymagają, aby, o ile klient wyraźnie nie przekaze odmiennych instrukcji, firmy inwestycyjne podejmowały środki ułatwiające możliwie najwcześniejsze wykonanie takiego zlecenia przez bezzwłoczne podanie takiego zlecenia z limitem ceny klienta do publicznej wiadomości, w sposób dający łatwy dostęp do niego innym uczestnikom rynku. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że firmy inwestycyjne wypełniają ten obowiązek przekazując zlecenie z limitem ceny klienta do systemu obrotu. Państwa członkowskie przewidują, że właściwe organy mogą znieść obowiązek podawania do publicznej wiadomości zlecenia z limitem ceny o znacznej wielkości w skali w porównaniu ze standardową wielkością rynku ustaloną na mocy art. 4 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia:

- a) warunków i charakteru procedur i uzgodnień prowadzących do bezzwłocznego, uczciwego i należytego wykonywania zleceń klientów oraz sytuacji, w których, oraz rodzajów transakcji, dla których firma inwestycyjna może w sposób uzasadniony odstąpić od ich bezzwłocznego wykonania w celu uzyskania warunków bardziej korzystnych dla klientów;
- b) różnych metod, za pomocą których firmę inwestycyjną można uznać za wypełniającą swój obowiązek ujawniania zleceń z limitem ceny klienta, które nie podlegają bezzwłocznemu wykonaniu na rynku.

Artykuł 29

Obowiązki firm inwestycyjnych dotyczące powoływania agentów

1. Państwa członkowskie zezwalają firmie inwestycyjnej na powoływanie agentów do celów promowania usług firmy inwestycyjnej, prowadzenia doradztwa lub otrzymywania zleceń od klientów lub potencjalnych klientów, oraz ich przekazywania, oferowania instrumentów finansowych i świadczenia usług doradztwa w odniesieniu do instrumentów finansowych oraz usług oferowanych przez tę firmę inwestycyjną.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku gdy firma inwestycyjna podejmuje decyzję o powołaniu agenta, zachowywała ona pełną i bezwarunkową odpowiedzialność za wszelkie działania lub zaniechania po stronie agenta działającego w imieniu firmy inwestycyjnej. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna zapewniła, aby kontaktując się z klientem lub potencjalnym klientem lub przed zawarciem transakcji z jakimkolwiek klientem lub potencjalnym klientem, agent ujawniał charakter, w jakim działa oraz firmę inwestycyjną, którą reprezentuje.

Zgodnie z art. 16 ust. 6, 8 i 9 państwa członkowskie mogą zezwolić agentom zarejestrowanym na ich terytorium na przechowywanie środków pieniężnych lub instrumentów finansowych klienta w imieniu i na pełną odpowiedzialność firmy inwestycyjnej, dla której ci agenci działają na ich terytorium lub, w przypadku transakcji transgranicznych, na terytorium państwa członkowskiego, które zezwala agentowi na przechowywanie środków pieniężnych klienta.

▼B

Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne monitorowały działalność swoich agentów w sposób zapewniający ciągłość wypełniania przez nich wymogów niniejszej dyrektywy, gdy działają one za pośrednictwem agentów.

3. Agentów rejestruje się w rejestrze publicznym państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę. EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej odniesienia lub hiperłącza do rejestrów publicznych utworzonych zgodnie z niniejszym artykułem przez państwa członkowskie, które zadecydują o zezwoleniu firmom inwestycyjnym na powoływanie agentów.

Państwa członkowskie zapewniają, aby agentów wpisywano do rejestru publicznego tylko wtedy, gdy ustalono, że mają oni wystarczająco nieposzlakowaną opinię i posiadają odpowiednią wiedzę i kompetencje ogólne, handlowe i profesjonalne umożliwiające świadczenie usługi inwestycyjnej lub usługi dodatkowej oraz dokładne przekazywanie wszystkich istotnych informacji dotyczących usługi proponowanej klientowi lub potencjalnemu klientowi.

Państwa członkowskie mogą zadecydować, że – z zastrzeżeniem odpowiedniej kontroli – firmy inwestycyjne mogą weryfikować, czy powołani agenci mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię i posiadają wiedzę i kompetencje, o których mowa w akapicie drugim.

Rejestr uaktualniania się na bieżąco. Rejestr jest publicznie dostępny do celów konsultacji.

4. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne powołujące agentów podejmowały odpowiednie środki w celu uniknięcia jakiegokolwiek negatywnego wpływu, jaki działalność agentów nieobjęta zakresem niniejszej dyrektywy, może wywierać na działalność prowadzoną przez agentów w imieniu firmy inwestycyjnej.

Państwa członkowskie mogą zezwolić właściwym organom na współpracę z firmami inwestycyjnymi i instytucjami kredytowymi, ich stowarzyszeniami oraz innymi podmiotami, w zakresie rejestrowania agentów i monitorowania zgodności działalności agentów z wymogami ust. 3. W szczególności firma inwestycyjna, instytucja kredytowa lub ich stowarzyszenia oraz inne podmioty mogą rejestrować agentów pod nadzorem właściwego organu.

5. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne powoływały wyłącznie agentów wpisanych do rejestrów publicznych, o których mowa w ust. 3.

6. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać w mocy przepisy przewidujące surowsze wymogi, niż wymogi określone w niniejszym artykule lub dodać dalsze wymogi dotyczące agentów zarejestrowanych w ramach ich jurysdykcji.

Artykuł 30

Transakcje zawierane z uprawnionymi kontrahentami

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne uprawnione do wykonywania zleceń na rachunek klientów lub zawierające transakcje na własny rachunek lub otrzymujące i przekazujące zlecenia,

▼B

mogły doprowadzać lub przystępować do transakcji z uprawnionymi kontrahentami bez konieczności wypełniania obowiązków wynikających z art. 24 – z wyjątkiem ust. 4 i 5 – art. 25 – z wyjątkiem ust. 6 – art. 27 i art. 28 ust. 1 w odniesieniu do tych transakcji lub jakiejkolwiek usługi dodatkowej bezpośrednio dotyczącej tych transakcji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby w swoich stosunkach z uprawnionymi kontrahentami firmy inwestycyjne postępowały uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie oraz komunikowały się w sposób rzetelny, wyraźny i niewprowadzający w błąd, z uwzględnieniem charakteru uprawnionego kontrahenta i jego działalności.

2. Na użytek niniejszego artykułu, za uprawnionych kontrahentów państwa członkowskie uznają firmy inwestycyjne, instytucje kredytowe, zakłady ubezpieczeń, UCITS oraz ich spółki zarządzające, fundusze emerytalne oraz ich spółki zarządzające, inne instytucje finansowe uprawnione lub regulowane na mocy prawa Unii lub prawa krajowego państwa członkowskiego, krajowe władze rządowe oraz właściwe dla nich urzędy, w tym organy publiczne obsługujące dług publiczny na poziomie krajowym, banki centralne i organizacje ponadnarodowe.

Klasyfikacja uprawnionego kontrahenta na podstawie akapitu pierwszego pozostaje bez uszczerbku dla prawa takich podmiotów do żądania, w formie ogólnej albo na zasadach handlowych, traktowania ich jak klientów, których współpraca z firmą inwestycyjną podlega art. 24, 25, 27 i 28.

3. Państwa członkowskie mogą uznać za uprawnionych kontrahentów również przedsiębiorstwa spełniające wstępnie zdefiniowane wymogi proporcjonalności, w tym progi ilościowe. W przypadku transakcji, która dotyczy potencjalnych kontrahentów znajdujących się w różnych jurysdykcjach, firma inwestycyjna przyjmuje jako status innego przedsiębiorstwa status określony przez prawo lub środki państwa członkowskiego, w którym utworzono to przedsiębiorstwo.

Państwa członkowskie zapewniają, aby firma inwestycyjna przystępująca do transakcji z takim przedsiębiorstwem zgodnie z ust. 1 uzyskiwała od potencjalnego kontrahenta wyraźne potwierdzenie, że wyraża on zgodę na traktowanie go jak kontrahenta uprawnionego. Państwa członkowskie zezwalają firmie inwestycyjnej na uzyskanie potwierdzenia w formie umowy ogólnej lub w odniesieniu do poszczególnych transakcji.

4. Państwa członkowskie mogą uznać za uprawnionych kontrahentów podmioty państwa trzeciego równorzędne do tych kategorii podmiotów, o których mowa w ust. 2.

Państwa członkowskie mogą również uznać za uprawnionych kontrahentów przedsiębiorstwa państwa trzeciego, takie jak te, o których mowa w ust. 3, na takich samych warunkach i w oparciu o te same wymogi, jak te określone w ust. 3.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia:

- a) procedur wnioskowania o traktowanie jak klientów na podstawie ust. 2;
- b) procedur dotyczących uzyskiwania wyraźnego potwierdzenia od potencjalnych kontrahentów na podstawie ust. 3;
- c) wstępnie zdefiniowanych wymogów proporcjonalności, w tym progów ilościowych umożliwiających uznanie przedsiębiorstwa za uprawnionego kontrahenta na podstawie ust. 3.

Sekcja 3

Przejrzystość i integralność rynku

Artykuł 31

Monitorowanie zgodności z zasadami MTF lub OTF i innymi obowiązkami prawnymi

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF ustanowili i utrzymywali skuteczne mechanizmy i procedury właściwe dla MTF lub OTF, dotyczące regularnego monitorowania zgodności działalności jego członków, uczestników lub użytkowników z jego zasadami. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF monitorują wysłane zlecenia, w tym zlecenia anulowane, oraz transakcje zawierane przez ich członków, uczestników lub użytkowników za pomocą tych systemów celem wykrycia naruszeń tych zasad, nieprawidłowych warunków wymiany handlowej, postępowania, które może wskazywać na postępowanie zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014, lub zakłóceń systemu w odniesieniu do instrumentu finansowego oraz przewidują zasoby niezbędne do zapewnienia skuteczności takiego monitorowania.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF niezwłocznie informowali właściwy organ o istotnych naruszeniach tych zasad lub nieprawidłowych warunkach wymiany handlowej lub postępowaniu, które może wskazywać na postępowanie zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014, lub zakłóceń systemu w odniesieniu do instrumentu finansowego.

Właściwe organy firm inwestycyjnych i operatorów rynku prowadzących MTF lub OTF przekazują EUNGiPW oraz właściwym organom pozostałych państw członkowskich informacje, o których mowa w akapicie pierwszym.

W odniesieniu do postępowania, które może wskazywać na postępowanie zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014, właściwy organ musi być przekonany, że takie postępowanie ma lub miało miejsce zanim powiadomi właściwe organy pozostałych państw członkowskich i EUNGiPW.

3. Państwa członkowskie wymagają również, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF bez zbędnej zwłoki przekazywali także informacje, o których mowa w ust. 2, organowi właściwemu do wykrywania i ścigania nadużyć na rynku, oraz w pełni wspomagali ten organ w wykrywaniu i ściganiu nadużyć na rynku mających miejsce w ich systemach lub za pośrednictwem ich systemów.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia okoliczności uruchamiających wymóg informowania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 32

Zawieszenie i wycofanie instrumentów finansowych z obrotu na MTF lub OTF

1. Bez uszczerbku dla prawa właściwego organu na mocy art. 69 ust. 2 do występowania o zawieszenie lub wycofanie instrumentu finansowego z obrotu, firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF

▼B

lub OTF mogą zawiesić lub wycofać z obrotu instrument finansowy, który nie wypełnia już zasad MTF lub OTF, chyba że takie zawieszenie lub wycofanie mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF, którzy zawiesili lub wycofali z obrotu instrument finansowy, zawiesili również lub wycofali z obrotu instrumenty pochodne, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, w przypadku gdy jest to konieczne do wsparcia celów zawieszenia lub wycofania bazowego instrumentu finansowego. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF publikuje swoją decyzję o zawieszeniu lub wycofaniu instrumentu finansowego i jakiegokolwiek powiązanego instrumentu pochodnego oraz powiadamia o odpowiednich decyzjach swój właściwy organ.

Właściwy organ, w którego jurysdykcji zainicjowano zawieszenie lub wycofanie z obrotu, wymaga, aby rynki regulowane, inne MTF, inne OTF oraz podmioty systematycznie internalizujące transakcje wchodzące w zakres jego jurysdykcji i obracające tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10 do niniejszej dyrektywy i które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, również zawiesiły lub wycofały z obrotu ten instrument finansowy lub instrument pochodny, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu wynika z podejrzeń o nadużycia na rynku, publicznej oferty przejęcia lub nieujawnienia wewnętrznych informacji o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i 17 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z wyjątkiem sytuacji, w których takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.

Właściwy organ niezwłocznie podaje tę decyzję do wiadomości publicznej i przekazuje ją EUNGiPW oraz właściwym organom pozostałych państw członkowskich.

Powiadomione właściwe organy pozostałych państw członkowskich wymagają, aby rynki regulowane, inne MTF, inne OTF oraz podmioty systematycznie internalizujące transakcje wchodzące w zakres ich jurysdykcji i obracające tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, również zawiesiły lub wycofały z obrotu ten instrument finansowy lub instrument pochodny, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu wynika z podejrzeń o nadużycia na rynku, publicznej oferty przejęcia lub nieujawnienia wewnętrznych informacji o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i 17 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z wyjątkiem sytuacji, w których takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.

Każdy powiadomiony właściwy organ przekazuje swoją decyzję EUNGiPW i pozostałym właściwym organom wraz z wyjaśnieniem, jeżeli postanowił nie zawieszać lub nie wycofywać z obrotu instrumentu finansowego lub instrumentu pochodnego, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują.

▼B

Niniejszy ustęp ma również zastosowanie, w przypadku gdy zniesione zostanie zawieszenie obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym, o którym mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, który jest związany z tym instrumentem finansowym lub który się do niego odwołuje.

Procedura powiadamiania, o której mowa w niniejszym ustępie, ma również zastosowanie w przypadkach, w których decyzja o zawieszeniu obrotu lub wycofaniu z obrotu instrumentu finansowego lub instrumentów pochodnych, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, podejmowana jest przez właściwy organ zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. m) i n).

W celu zapewnienia, aby obowiązek zawieszenia lub wycofania z obrotu takich instrumentów pochodnych stosowano proporcjonalnie, EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia sytuacji, w których powiązanie między instrumentem pochodnym, o którym mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10” który jest związany z zawieszonym lub wycofanym z obrotu instrumentem finansowym lub się do niego odwołuje, a pierwotnym instrumentem finansowym oznacza, że ten instrument pochodny także musi zostać zawieszony lub wycofany z obrotu, aby osiągnąć cel zawieszenia lub wycofania bazowego instrumentu finansowego.

Urząd przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r..

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu i momentu przekazania oraz publikacji, o których mowa w ust. 2.

ESMA przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia sytuacji mogących poważnie zaszkodzić interesom inwestorów lub prawidłowemu funkcjonowaniu rynku, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

S e k c j a 4

R y n k i M Ś P

Artykuł 33

Rynki rozwoju MŚP

1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość występowania przez operatora MTF do swojego macierzystego właściwego organu z wnioskiem o rejestrację MTF jako rynku rozwoju MŚP.

2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość rejestrowania MTF przez macierzysty właściwy organ jako rynku rozwoju MŚP, w przypadku gdy właściwy organ otrzyma wniosek, o którym mowa w ust. 1, oraz upewni się, że w odniesieniu do MTF spełnione są wymogi określone w ust. 3.

▼B

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby MTF podlegały skutecznym zasadom, systemom i procedurom zapewniającym spełnienie następujących kryteriów:

- a) co najmniej 50 % emitentów, których instrumenty finansowe są dopuszczone do obrotu na MTF to MŚP w momencie rejestracji MTF jako rynku rozwoju MŚP oraz w ciągu każdego roku kalendarzowego po tej dacie;
- b) ustanowiono odpowiednie kryteria dotyczące pierwszego i dalszego dopuszczenia instrumentów finansowych emitentów do obrotu na tym rynku;
- c) w przypadku pierwszego dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu na tym rynku opublikowano wystarczające informacje umożliwiające inwestorom podjęcie świadomej decyzji o ewentualnym zainwestowaniu w dane instrumenty finansowe, w formie odpowiedniego dokumentu o dopuszczeniu do obrotu albo w formie prospektu emisyjnego, jeżeli w odniesieniu do oferty publicznej instrumentów finansowych przeprowadzonej w związku z pierwszym dopuszczeniem do obrotu instrumentu finansowego na MTF zastosowanie mają wymogi określone w dyrektywie 2003/71/WE;
- d) na rynku dostępne są odpowiednie bieżące okresowe sprawozdania finansowe udostępniane przez emitenta lub w jego imieniu, na przykład zbadane roczne sprawozdania finansowe;
- e) emitenci na rynku, zdefiniowani w art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, osoby pełniące obowiązki kierownicze, zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 oraz osoby blisko z nimi związane, zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 spełniają stosowne wymogi mające do nich zastosowanie na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014;
- f) informacje regulacyjne dotyczące emitentów na rynku są przechowywane i podawane do publicznej wiadomości;
- g) istnieją skuteczne systemy i mechanizmy kontroli mające na celu zapobieganie przypadkom nadużyć na rynku oraz ich wykrywanie zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 596/2014.

4. Kryteria określone w ust. 3 pozostają bez uszczerbku dla obowiązku przestrzegania przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku prowadzących MTF innych obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy związanych z prowadzeniem MTF. Kryteria te nie uniemożliwiają również firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku prowadzącemu MTF nakładania dodatkowych wymogów, oprócz wymogów określonych w tym ustępie.

5. Państwa członkowskie zapewniają macierzystemu właściwemu organowi możliwość wyrejestrowania MTF jako rynku rozwoju MŚP w którymkolwiek z poniższych przypadków:

- a) firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący rynek wystąpił z wnioskiem o jego wyrejestrowanie;
- b) wymogi określone w ust. 3 nie są już spełnione w odniesieniu do MTF.

6. Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku zarejestrowania lub wyrejestrowania MTF jako rynku rozwoju MŚP przez macierzysty właściwy organ na podstawie niniejszego artykułu, organ ten jak najszybciej powiadomił o tym EUNGiPW. EUNGiPW publikuje na swoich stronach internetowych oraz aktualizuje wykaz rynków rozwoju MŚP.

▼B

7. Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku dopuszczenia instrumentu finansowego emitenta do obrotu na jednym rynku rozwoju MŚP, ten instrument finansowy mógł być również przedmiotem obrotu na innym rynku rozwoju MŚP tylko w przypadku gdy emitent został poinformowany i nie zgłosił sprzeciwu. W takim przypadku emitent nie podlega jednak jakimkolwiek obowiązkom w zakresie ładu korporacyjnego ani początkowym, bieżącym lub doraźnym obowiązkom informacyjnym w stosunku do tego drugiego rynku rozwoju MŚP.

8. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu dalszego określenia wymogów ustanowionych w ust. 3 niniejszego artykułu. Środki te uwzględniają konieczność utrzymania – w oparciu o te wymogi – wysokiego poziomu ochrony inwestorów w celu budowy zaufania inwestorów do tych rynków, przy jednoczesnym ograniczeniu obciążeń administracyjnych dla emitentów na tym rynku, oraz doprowadzenia do tego, aby nie dochodziło do wyrejestrowań ani do odmów rejestracji w wyniku zwykłego, tymczasowego niedopełnienia warunków określonych w ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ III

*Prawa firm inwestycyjnych**Artykuł 34***Swoboda świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda firma inwestycyjna, uprawniona i nadzorowana przez właściwe organy innego państwa członkowskiego zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz instytucje kredytowe podlegające dyrektywie 2013/36/UE mogły swobodnie świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną oraz świadczyć usługi dodatkowe na ich terytoriach, pod warunkiem że takie usługi i taka działalność są objęte zezwoleniem. Usługi dodatkowe można świadczyć tylko wraz z usługami inwestycyjnymi lub działalnością inwestycyjną.

W odniesieniu do kwestii objętych niniejszą dyrektywą państwa członkowskie nie nakładają jakichkolwiek wymagań dodatkowych na taką firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową.

2. Każda firma inwestycyjna, która chce świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną na terytorium innego państwa członkowskiego po raz pierwszy lub która chce zmienić zakres świadczonych usług lub prowadzonej działalności przekazuje właściwym organom swojego macierzystego państwa członkowskiego informacje dotyczące:

- a) państwa członkowskiego, w którym zamierza prowadzić działalność;
- b) programu działania określającego w szczególności usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, a także usługi dodatkowe, które zamierza świadczyć lub prowadzić na terytorium tego państwa członkowskiego, oraz czy zamierza to robić za pośrednictwem agentów mających siedzibę w jej macierzystym państwie członkowskim. W przypadku gdy firma inwestycyjna zamierza korzystać z usług agentów, przekazuje ona właściwemu organowi w swoim macierzystym państwie członkowskim dane identyfikujące tych agentów.

W przypadku gdy firma inwestycyjna zamierza korzystać z usług agentów mających siedzibę w jej macierzystym państwie członkowskim, na terytorium państw członkowskich, w których zamierza świadczyć usługi, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej, w terminie jednego miesiąca od otrzymania wszystkich

▼B

informacji, przekazuje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 79 ust. 1 dane identyfikujące agentów, z których usług firma inwestycyjna zamierza korzystać na potrzeby świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej w tym państwie członkowskim. Przyjmujące państwo członkowskie publikuje takie informacje. EUNGiPW może zwrócić się o dostęp do tych informacji zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. W terminie jednego miesiąca od daty otrzymania informacji właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przesyła te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 79 ust. 1. Firma inwestycyjna może wtedy rozpocząć świadczenie danych usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej w przyjmującym państwie członkowskim.

4. W przypadku zmiany jakichkolwiek danych szczegółowych przekazanych zgodnie z ust. 2, firma inwestycyjna przekazuje pisemne zawiadomienie o takich zmianach właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego przynajmniej na jeden miesiąc przed wdrożeniem zmian. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego informuje o takich zmianach właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.

5. Każda instytucja kredytowa, która chce świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną, a także świadczyć usługi dodatkowe zgodnie z ust. 1 za pośrednictwem agentów przekazuje właściwemu organowi swojego macierzystego państwa członkowskiego dane identyfikujące tych agentów.

W przypadku gdy instytucja kredytowa zamierza korzystać z usług agentów mających siedzibę w jej macierzystym państwie członkowskim, na terytorium państw członkowskich, w których zamierza świadczyć usługi, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego instytucji kredytowej, w terminie jednego miesiąca od otrzymania wszystkich informacji, przekazuje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 79 ust. 1 dane identyfikujące agentów, z których usług instytucja kredytowa zamierza korzystać na potrzeby świadczenia usług w tym państwie członkowskim. Przyjmujące państwo członkowskie publikuje takie informacje.

6. Bez dalszych wymogów prawnych lub administracyjnych, państwa członkowskie zezwalają firmom inwestycyjnym oraz operatorom rynku prowadzącym MTF i OTF z innych państw członkowskich na wprowadzenie na ich terytorium odpowiednich rozwiązań ułatwiających dostęp do ich systemów oraz prowadzenie obrotu na tych rynkach przez użytkowników zdalnych, członków lub uczestników mających siedzibę na ich terytorium.

7. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF, przekazują właściwemu organowi swojego macierzystego państwa członkowskiego informacje w sprawie państwa członkowskiego, w którym zamierza wprowadzić takie rozwiązania. W terminie jednego miesiąca właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przekazuje te informacje właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym MTF lub OTF zamierza wprowadzić takie rozwiązania.

Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego MTF przekazuje, na wniosek właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego MTF oraz bez zbędnej zwłoki dane identyfikujące zdalnych członków lub uczestników MTF mających siedzibę w tym państwie członkowskim.

8. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy zgłosić zgodnie z ust. 2, 4, 5 i 7.

▼B

Urząd przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

9. ►**C3** EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących przekazywania informacji zgodnie z ust. 2, 3, 4, 5 i 7. ◀

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2016 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 35

Utworzenie oddziału

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, a także usługi dodatkowe, można było świadczyć lub prowadzić na ich terytoriach zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz dyrektywą 2013/36/UE w oparciu o swobodę przedsiębiorczości, poprzez utworzenie oddziału lub korzystanie z usług agenta mającego siedzibę w państwie członkowskim poza jego macierzystym państwem członkowskim, pod warunkiem że te usługi i działalność są objęte zezwoleniem wydanym firmie inwestycyjnej lub instytucji kredytowej w macierzystym państwie członkowskim. Usługi dodatkowe można świadczyć tylko wraz z usługami inwestycyjnymi lub działalnością inwestycyjną.

W odniesieniu do kwestii objętych niniejszą dyrektywą, państwa członkowskie nie nakładają jakichkolwiek wymagań dodatkowych oprócz tych dozwolonych na podstawie ust. 8 w odniesieniu do organizacji i funkcjonowania oddziału.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby każda firma inwestycyjna, która chce utworzyć oddział na terytorium innego państwa członkowskiego lub skorzystać z usług agenta mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, w którym ta firma nie utworzyła oddziału, powiadomiła najpierw właściwy organ swojego macierzystego państwa członkowskiego oraz przekazała mu informacje dotyczące:

- a) państw członkowskich, na których terytorium zamierza utworzyć oddział lub państw członkowskich, w których nie utworzyła oddziału, ale planuje skorzystać z usług agentów mających tam siedzibę;
- b) programu działania określającego między innymi usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, a także usługi dodatkowe, które mają być oferowane;
- c) struktury organizacyjnej oddziału, w przypadku gdy został utworzony, oraz informacje o tym, czy oddział zamierza skorzystać z usług agentów i dane identyfikujące tych agentów;
- d) w przypadku gdy firma ma korzystać z usług agentów w państwie członkowskim, w którym nie utworzyła oddziału - opisu planowanego

▼B

sposobu korzystania z usług tych agentów oraz struktury organizacyjnej i hierarchicznej, z której wynika, w jaki sposób agent lub agenci zostaną włączeni do struktury korporacyjnej firmy inwestycyjnej;

- e) adresu w przyjmującym państwie członkowskim, pod którym można otrzymać dokumenty;
- f) nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie oddziałem lub agenta.

W przypadku gdy firma inwestycyjna korzysta z usług agenta mającego siedzibę w państwie członkowskim poza jej macierzystym państwem członkowskim, takiego agenta włącza się do oddziału, w przypadku gdy taki oddział został utworzony, z zastrzeżeniem – w każdym przypadku – przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących oddziałów.

3. O ile właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego nie ma powodu, aby wątpić w prawidłowość struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej firmy inwestycyjnej, biorąc pod uwagę zamierzoną działalność, w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 79 ust. 1 oraz odpowiednio informuje daną firmę inwestycyjną.

4. Oprócz informacji, o których mowa w ust. 2, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przekazuje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego dane szczegółowe dotyczące akredytowanego systemu rekompensat, którego firma inwestycyjna jest członkiem zgodnie z dyrektywą 97/9/WE. W przypadku zmiany danych szczegółowych, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego odpowiednio informuje właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.

5. W przypadku gdy właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego odmawia przekazania informacji właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, podaje on danej firmie inwestycyjnej powody takiej odmowy w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji.

6. Z chwilą otrzymania informacji od właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego lub w przypadku nieotrzymania takich informacji od tego organu, najpóźniej po upływie dwóch miesięcy od daty przekazania informacji przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego, można utworzyć oddział i rozpocząć działalność.

7. Każda instytucja kredytowa, która chce korzystać z usług agenta mającego siedzibę w państwie członkowskim poza jej macierzystym państwem członkowskim w celu świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia działalności inwestycyjnej, a także świadczenia usług dodatkowych zgodnie z niniejszą dyrektywą powiadamia o tym właściwy organ w swoim macierzystym państwie członkowskim i przekazuje mu informacje, o których mowa w ust. 2.

O ile właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego nie ma powodu, aby wątpić w prawidłowość struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej instytucji kredytowej, w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 79 ust. 1 oraz odpowiednio informuje daną instytucję kredytową.

W przypadku gdy właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego odmawia przekazania informacji właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, podaje on danej instytucji kredytowej powody takiej odmowy w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji.

▼B

Agent może rozpocząć prowadzenie działalności z chwilą otrzymania informacji od właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego lub w przypadku nieotrzymania takich informacji od tego organu najpóźniej po upływie dwóch miesięcy od daty przekazania informacji przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego. Taki agent podlega przepisom niniejszej dyrektywy dotyczącym oddziałów.

8. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się oddział, przyjmuje odpowiedzialność za zapewnienie, aby usługi świadczone przez oddział na jego terytorium wypełniały obowiązki ustanowione w art. 24, 25, 27, 28 niniejszej dyrektywy i art. 14–26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz środki przyjęte na ich podstawie przez przyjmujące państwo członkowskie, w przypadku gdy zezwala na to art. 24 ust. 12.

Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się oddział, ma prawo zbadać uzgodnienia oddziału oraz wymagać dokonania zmian absolutnie koniecznych do umożliwienia właściwemu organowi egzekwowania obowiązków wynikających z art. 24, 25, 27, 28 niniejszej dyrektywy i art. 14–26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz środków przyjętych na ich podstawie w odniesieniu do usług lub działalności inwestycyjnej świadczonych lub prowadzonej przez oddział na jego terytorium.

9. Każde państwo członkowskie przewiduje, że w przypadku gdy firma inwestycyjna uprawniona w innym państwie członkowskim utworzyła oddział na jego terytorium, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej może przeprowadzić kontrolę w tym oddziale w ramach wykonywania swoich obowiązków i po powiadomieniu właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego.

10. W przypadku zmiany jakichkolwiek informacji przekazanych zgodnie z ust. 2, firma inwestycyjna kieruje pisemne zawiadomienie o takich zmianach do właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego, przynajmniej na miesiąc przed wdrożeniem zmian. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego informuje również o tych zmianach właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.

11. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy zgłosić zgodnie z ust. 2, 4, 7 i 10.

EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

12. ►C3 EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących przekazywania informacji zgodnie z ust. 2, 3, 4, 7 i 10. ◄

EUNGiPW przedstawia ten projekt wykonawczych standardów technicznych Komisji do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 36

Dostęp do rynków regulowanych

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne z innych państw członkowskich, które są uprawnione do wykonywania zleceń klientów lub do zawierania transakcji na własny rachunek, miały prawo członkostwa lub dostęp do rynków regulowanych ustanowionych na ich terytorium za pomocą któregośkolwiek z poniższych mechanizmów:

- a) bezpośrednio poprzez utworzenie oddziału w przyjmujących państwach członkowskich;
- b) stając się zdalnymi członkami lub mając zdalny dostęp do rynków regulowanych bez potrzeby posiadania siedziby w macierzystym państwie członkowskim rynku regulowanego, w przypadku gdy procedury handlowe i systemy danego rynku nie wymagają ich fizycznej obecności przy zawieraniu transakcji na rynku.

2. W odniesieniu do kwestii objętych niniejszą dyrektywą państwa członkowskie nie nakładają jakichkolwiek dodatkowych wymogów regulacyjnych ani administracyjnych na firmy inwestycyjne wykonujące prawa przyznane im na mocy ust. 1.

Artykuł 37

Dostęp do CCP, systemów rozliczeniowych i rozrachunku oraz prawo do wyznaczania systemu rozrachunku

1. Bez uszczerbku dla tytułów III, IV lub V rozporządzenia (UE) nr 648/2012 państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne z innych państw członkowskich miały na ich terytorium prawo pośredniego i bezpośredniego dostępu do CCP, systemów rozliczeniowych i rozrachunku do celów finalizowania lub aranżowania finalizowania transakcji na instrumentach finansowych.

Państwa członkowskie wymagają, aby bezpośredni i pośredni dostęp tych firm inwestycyjnych do takich systemów podlegał tym samym, niedyskryminacyjnym, przejrzystym i obiektywnym kryteriom, które stosuje się do lokalnych członków lub uczestników rynku. Państwa członkowskie nie ograniczają wykorzystywania tych systemów do rozliczania i rozrachunku transakcji na instrumentach finansowych zawieranych w systemie obrotu na ich terytorium.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby rynki regulowane na ich terytorium oferowały wszystkim swoim członkom lub uczestnikom prawo wyznaczania systemu właściwego dla rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych zawieranych na danym rynku regulowanym, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:

- a) istnieją takie powiązania i uzgodnienia między wyznaczonym systemem rozrachunku a innymi systemami lub platformami, które są niezbędne dla zapewnienia skutecznego i ekonomicznego rozrachunku tych transakcji;
- b) właściwy organ odpowiedzialny za nadzór rynku regulowanego uznał, że warunki techniczne dotyczące rozrachunku transakcji zawartych na rynku regulowanym, dokonywanego w systemie rozrachunku innym, niż wyznaczony przez rynek regulowany, umożliwiają sprawne i prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych.

Ta ocena właściwego organu rynku regulowanego pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji krajowych banków centralnych pełniących

▼B

rolę nadzorców systemów rozrachunku lub innych organów nadzoru właściwych dla tych systemów. Do celów uniknięcia nadmiarowego powielania kontroli, właściwy organ uwzględnia kontrolę/nadzór aktualnie prowadzone przez te instytucje.

*Artykuł 38***Przepisy dotyczące CCP, systemów rozliczeniowych i rozrachunku w odniesieniu do MTF**

1. Państwa członkowskie nie uniemożliwiają firmom inwestycyjnym ani operatorom rynku prowadzącym MTF zawierania odpowiednich uzgodnień z CCP lub izbą rozliczeniową i systemem rozrachunku w innym państwie członkowskim w celu wprowadzenia możliwości rozliczania lub rozrachunku niektórych lub wszystkich transakcji zawartych przez członków lub uczestników w oparciu o ich systemy.

2. Właściwy organ firm inwestycyjnych i operatorów rynku prowadzących MTF nie może sprzeciwiać się wykorzystywaniu CCP, izb rozliczeniowych lub systemów rozrachunku w innym państwie członkowskim, z wyjątkiem przypadków, gdy jest to wyraźnie konieczne dla utrzymania prawidłowego funkcjonowania danego MTF oraz z uwagi na warunki dotyczące systemów rozrachunku określone w art. 37 ust. 2.

Aby uniknąć nadmiarowego powielania kontroli, właściwy organ uwzględnia kontrolę i nadzór nad systemem rozliczeniowym i rozrachunku, sprawowany obecnie przez krajowe banki centralne w ramach nadzoru nad systemami rozliczeniowymi i rozrachunku lub przez inne organy nadzorcze właściwe dla takich systemów.

*ROZDZIAŁ IV****Świadczenie usług inwestycyjnych i prowadzenie działalności inwestycyjnej przez firmy z państw trzecich*****Sekcja 1****Świadczenie usług lub prowadzenie działalności w drodze utworzenia oddziału***Artykuł 39***Utworzenie oddziału**

1. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby firma z państwa trzeciego zamierzająca świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną, wraz z usługami dodatkowymi lub bez takich usług, na rzecz klientów detalicznych lub klientów profesjonalnych w rozumieniu załącznika II sekcja II na swoim terytorium, utworzyła oddział w tym państwie członkowskim.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie wymaga utworzenia oddziału przez firmy z państw trzecich, które zamierzają świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną wraz z jakimkolwiek usługami dodatkowymi lub bez takich usług na jego terytorium, oddział musi uzyskać uprzednie zezwolenie właściwych organów tego państwa członkowskiego na następujących warunkach:

a) świadczenie usług, o zezwolenie na które wnioskuje firma z państwa trzeciego, podlega zezwoleniu i nadzorowi w państwie trzecim,

▼B

w którym wnioskująca firma ma siedzibę i uzyskała stosowne zezwolenie, przy uwzględnieniu przez właściwy organ zaleceń Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;

- b) istnieją uzgodnienia w zakresie współpracy, obejmujące przepisy regulujące wymianę informacji do celów zapewnienia integralności rynku i ochrony inwestorów, między właściwymi organami w państwie członkowskim, w którym ma zostać utworzony oddział, a właściwymi organami nadzoru w państwie trzecim, w którym firma ma siedzibę;
- c) oddział posiada do swojej swobodnej dyspozycji kapitał założycielski w wystarczającej wysokości;
- d) wyznaczono osobę lub osoby odpowiedzialne za kierowanie oddziałem, przy czym wszystkie te osoby spełniają wymóg określony w art. 9 ust. 1;
- e) państwo trzecie, w którym firma z państwa trzeciego ma siedzibę, podpisało z państwem członkowskim, w którym utworzony ma zostać oddział, umowę, która jest w pełni zgodna ze standardami określonymi w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku, oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, w tym ewentualne wielostronne konwencje podatkowe;
- f) firma należy do systemu rekompensat dla inwestorów, uprawnionym lub uznanym zgodnie z dyrektywą 97/9/WE.

3. Firma z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, składa swój wniosek do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym zamierza utworzyć oddział.

Artykuł 40

Obowiązek przekazania informacji

Firma z państwa trzeciego zamierzająca uzyskać zezwolenie na świadczenie jakichkolwiek usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej, wraz z usługami dodatkowymi lub bez takich usług, na terytorium państwa członkowskiego za pośrednictwem oddziału przekazuje właściwemu organowi tego państwa członkowskiego następujące informacje:

- a) nazwę organu odpowiedzialnego za nadzór nad nią w danym państwie trzecim. Jeżeli za nadzór odpowiada więcej niż jeden organ, podaje się szczegółowe informacje na temat obszarów kompetencji każdego z nich;
- b) wszystkie istotne dane dotyczące firmy (nazwa, forma prawna, siedziba statutowa i adres, członkowie organu zarządzającego, istotni akcjonariusze) oraz program działania określający usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, a także usługi dodatkowe, które firma zamierza świadczyć lub prowadzić, oraz strukturę organizacyjną oddziału, w tym opis wszelkich istotnych funkcji operacyjnych zleconych osobom trzecim w drodze outsourcingu;
- c) nazwiska osób odpowiedzialnych za kierowanie oddziałem oraz stosowne dokumenty w celu wykazania spełnienia wymogów określonych w art. 9 ust. 1;
- d) informacje na temat kapitału założycielskiego pozostającego do swobodnej dyspozycji oddziału.

▼B*Artykuł 41***Udzielenie zezwolenia**

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym firma z państwa trzeciego utworzyła lub zamierza utworzyć swój oddział, udziela zezwolenia, tylko gdy właściwy organ upewni się, że:

- a) warunki określone w art. 39 zostały spełnione; oraz
- b) oddział firmy z państwa trzeciego będzie w stanie przestrzegać przepisów, o których mowa w ust. 2.

Właściwy organ informuje firmę z państwa trzeciego w terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o tym, czy zezwolenie zostało udzielone.

2. Oddział firmy z państwa trzeciego, której udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1, wypełnia obowiązki określone w art. 16-20, 23, 24, 25 i 27, art. 28 ust. 1, a także art. 30, 31 i 32 niniejszej dyrektywy oraz w art. 3–26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz w środkach przyjętych na ich podstawie, a także podlega nadzorowi ze strony właściwego organu w państwie członkowskich, w którym udzielono zezwolenia.

W odniesieniu do kwestii objętych niniejszą dyrektywą państwa członkowskie nie nakładają jakichkolwiek dodatkowych wymagań w zakresie organizacji i funkcjonowania oddziału i nie traktują jakiegokolwiek oddziału firm z państw trzecich w sposób bardziej korzystny niż firmy z Unii.

*Artykuł 42***Świadczenie usług z wyłącznej inicjatywy klienta**

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy klient detaliczny lub klient profesjonalny w rozumieniu załącznika II sekcja II, mający siedzibę lub znajdujący się w Unii doprowadzi z własnej wyłącznej inicjatywy do świadczenia usługi inwestycyjnej lub prowadzenia działalności inwestycyjnej przez firmę z państwa trzeciego, wymóg uzyskania zezwolenia ustanowiony w art. 39 nie ma zastosowania do świadczenia tej usługi lub działalności przez firmę z państwa trzeciego na rzecz tej osoby, co obejmuje stosunki związane konkretnie ze świadczeniem tej usługi lub prowadzeniem działalności. Inicjatywa takich klientów nie uprawnia firmy z państwa trzeciego do sprzedaży temu klientowi inaczej niż za pośrednictwem oddziału, w przypadku gdy jego utworzenia wymaga prawo krajowe, nowych kategorii produktów inwestycyjnych lub usług inwestycyjnych.

Sekcja 2**Cofnięcie zezwolenia***Artykuł 43***Cofnięcie zezwolenia**

Właściwy organ, który udzielił zezwolenia zgodnie z art. 41, może cofnąć zezwolenie wydane firmie z państwa trzeciego, w przypadku gdy firma ta:

- a) nie wykorzystała zezwolenia w terminie 12 miesięcy, wyraźnie zrzekła się zezwolenia lub nie świadczy żadnych usług inwestycyjnych ani nie prowadziła żadnej działalności inwestycyjnej w okresie

▼B

poprzedzających sześciu miesięcy, chyba że w takich przypadkach dane państwo członkowskie przewidziało możliwość wygaśnięcia zezwolenia;

- b) uzyskała zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
- c) nie wypełnia już warunków, na których podstawie zezwolenie zostało udzielone;
- d) poważnie i systematycznie narusza przepisy przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy, regulujące warunki działalności firm inwestycyjnych oraz mające zastosowanie do firm z państw trzecich;
- e) zalicza się do przypadków, w których prawo krajowe, w odniesieniu do spraw wykraczających poza zakres niniejszej dyrektywy, przewiduje cofnięcie zezwolenia.

TYTUŁ III

RYNKI REGULOWANE

*Artykuł 44***Zezwolenia i mające zastosowanie prawo**

1. Państwa członkowskie przyznają status rynku regulowanego systemom, które spełniają wymogi niniejszego tytułu.

Zezwolenia dla rynku regulowanego wydaje się wyłącznie wtedy, gdy właściwy organ upewni się, że zarówno operator rynku, jak i systemy rynku regulowanego spełniają przynajmniej wymogi ustanowione w tym tytule.

W przypadku rynku regulowanego będącego osobą prawną zarządzaną lub kierowaną przez operatora rynku innego niż sam rynek regulowany, państwa członkowskie określają, w jaki sposób poszczególne obowiązki nałożone na operatora rynku na podstawie niniejszej dyrektywy mają być rozdzielone między rynkiem regulowanym a operatorem rynku.

Operator rynku przekazuje wszystkie informacje, w tym program działania określający między innymi rodzaje przewidywanej działalności oraz strukturę organizacyjną, niezbędne do umożliwienia właściwemu organowi upewnienia się, że z chwilą wydania pierwszego zezwolenia, rynek regulowany ustanowił wszystkie uzgodnienia niezbędne do wypełnienia swoich obowiązków w ramach niniejszego tytułu.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku wykonywał zadania odnoszące się do organizacji i funkcjonowania rynku regulowanego pod nadzorem właściwego organu. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy poddawały regularnemu przeglądowi zgodność funkcjonowania rynków regulowanych z niniejszym tytułem. Państwa członkowskie zapewniają także, aby właściwe organy monitorowały, czy rynki regulowane przez cały czas wypełniają warunki dotyczące wydania pierwszego zezwolenia ustanowione na podstawie niniejszego tytułu.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby operator rynku odpowiadał za zapewnienie spełniania przez zarządzany przez niego rynek regulowany wymogów określonych w niniejszym tytule.

Państwa członkowskie zapewniają również, aby na mocy niniejszej dyrektywy operator rynku był uprawniony do wykonywania praw dotyczących rynku regulowanego, którym zarządza.

4. Bez uszczerbku dla wszelkich stosownych przepisów rozporządzenia (UE) nr 596/2014 lub dyrektywy 2014/57/UE transakcje zawierane na podstawie systemów rynku regulowanego reguluje prawo publiczne macierzystego państwa członkowskiego rynku regulowanego.

▼B

5. Właściwy organ może cofnąć zezwolenie wydane dla rynku regulowanego, w przypadku gdy rynek regulowany:
- a) nie wykorzystał zezwolenia w terminie 12 miesięcy, wyraźnie zrzekł się zezwolenia lub nie prowadził żadnej działalności w okresie poprzedzających sześciu miesięcy, chyba że w takich przypadkach dane państwo członkowskie przewidziało możliwość wygaśnięcia zezwolenia;
 - b) uzyskał zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
 - c) nie wypełnia już warunków, na których podstawie zezwolenie zostało udzielone;
 - d) poważnie i systematycznie narusza przepisy przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
 - e) zalicza się do przypadków, w których prawo krajowe przewiduje cofnięcie zezwolenia.
6. O każdym cofnięciu zezwolenia powiadamia się EUNGiPW.

*Artykuł 45***Wymogi dotyczące organu zarządzającego operatora rynku**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby wszyscy członkowie organu zarządzającego każdego operatora rynku przez cały czas mieli wystarczającą nieposzlakowaną opinię, posiadali wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie pozwalające na wykonywanie ich obowiązków. Skład organu zarządzającego jako całości musi odzwierciedlać odpowiednio szeroki zakres doświadczeń.

2. Członkowie organu zarządzającego muszą w szczególności spełniać następujące wymogi:

- a) wszyscy członkowie organu zarządzającego poświęcają wystarczająco dużo czasu na sprawowanie swoich funkcji w operatorze rynku. Liczba funkcji dyrektorskich, jakie może pełnić członek organu zarządzającego jednocześnie w jakimkolwiek podmiocie prawnym uwzględnia indywidualne okoliczności oraz charakter, skalę i złożoność działalności operatora rynku.

O ile członkowie organu zarządzającego operatorów rynku o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz charakteru, zakresu i złożoności działalności nie reprezentują państwa członkowskiego, nie mogą sprawować jednocześnie więcej niż jednej z następujących kombinacji funkcji:

- (i) jednej funkcji dyrektora wykonawczego i dwóch funkcji dyrektora niewykonawczego;
- (ii) czterech funkcji dyrektora niewykonawczego.

Funkcje dyrektora wykonawczego lub niewykonawczego pełnione w ramach tej samej grupy, lub przedsiębiorstw, w których operator rynku posiada znaczny pakiet akcji, uznaje się za jedną funkcję dyrektorską.

Właściwe organy mogą zezwolić członkom organu zarządzającego na sprawowanie jednej dodatkowej funkcji dyrektora niewykonawczego. Właściwe organy regularnie informują EUNGiPW o takich zezwoleniach.

Funkcje dyrektorskie w organizacjach, które nie realizują celów głównie komercyjnych, nie podlegają ograniczeniu liczby funkcji dyrektorskich, jaką może sprawować członek organu zarządzającego.

▼B

b) organ zarządzający jako całość musi posiada odpowiedni poziom wiedzy, umiejętności i doświadczenia pozwalający mu zrozumieć charakter działalności operatora rynku, w tym najważniejsze rodzaje ryzyka;

c) poszczególni członkowie organu zarządzającego działają w sposób uczciwy i etyczny oraz zachowują niezależność osądu, aby móc w razie konieczności skutecznie oceniać i kwestionować decyzje kadry kierowniczej wyższego szczebla i aby móc skutecznie nadzorować i monitorować proces podejmowania decyzji.

3. Operatorzy rynku przeznaczają odpowiednie zasoby ludzkie i finansowe na wprowadzenie w obowiązki i szkolenie członków organu zarządzającego.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy rynku, którzy są istotni ze względu na swoją wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, zakres i złożoność prowadzonej przez siebie działalności, ustanawiali komitet ds. nominacji złożony z członków organu zarządzającego, którzy nie pełnią żadnej funkcji wykonawczej w danym operatorze rynku.

Komitet ds. nominacji wykonuje następujące czynności:

a) wskazuje i poleca, w celu zatwierdzenia przez organ zarządzający lub zatwierdzenia przez walne zgromadzenie, kandydatów na wolne stanowiska w organie zarządzającym. Komitet ds. nominacji ocenia przy tym bilans wiedzy, umiejętności, różnorodności i doświadczenia w ramach organu zarządzającego. Ponadto komitet przygotowuje opis wymaganych zadań i umiejętności w odniesieniu do konkretnej nominacji oraz ocenia przewidywane zaangażowanie pod względem poświęcanego czasu. Ponadto komitet ds. nominacji podejmuje decyzję w sprawie wartości docelowej reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym i przygotowuje politykę dotyczącą sposobu zwiększenia liczby osób niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym, aby osiągnąć tę wartość docelową;

b) okresowo, co najmniej raz do roku, ocenia strukturę, wielkość, skład i wyniki działania organu zarządzającego oraz przedstawia zalecenia dla organu zarządzającego w odniesieniu do wszelkich zmian;

c) okresowo, co najmniej raz do roku, ocenia wiedzę, umiejętności i doświadczenie poszczególnych członków organu zarządzającego oraz organu zarządzającego jako całości oraz odpowiednio informuje organ zarządzający;

d) okresowo dokonuje przeglądu polityki organu zarządzającego w odniesieniu do doboru i powoływania kadry kierowniczej wyższego szczebla i przedstawia zalecenia organowi zarządzającemu.

Realizując te zadania, komitet ds. nominacji w miarę możliwości i na bieżąco uwzględnia potrzebę zapewnienia, aby proces decyzyjny w organie zarządzającym nie został zdominowany przez osobę lub niewielką grupę osób w sposób, który niekorzystnie wpłynie na interes operatora rynku jako całości.

Wykonując swoje obowiązki, komitet ds. nominacji musi mieć możliwość korzystania z zasobów w jakiejkolwiek postaci, którą uzna za odpowiednią, w tym z doradztwa zewnętrznego.

W przypadku gdy zgodnie z przepisami krajowymi organ zarządzający nie posiada uprawnień w zakresie procedury doboru i wyznaczania jakichkolwiek swoich członków, niniejszy ustęp nie ma zastosowania.

▼B

5. Państwa członkowskie lub właściwe organy wymagają od operatorów rynku i ich komitetów ds. nominacji uwzględniania szerokiego zestawu cech i kompetencji przy zatrudnianiu członków organu zarządzającego oraz wprowadzenia w tym celu polityki propagującej różnorodność w organie zarządzającym.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający operatora rynku w sposób sprzyjający integralności rynku określał i kontrolował wdrażanie mechanizmów zarządczych, które zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie organizacją, w tym podział obowiązków w organizacji i zapobieganie konfliktom interesów.

Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający monitorował i okresowo oceniał skuteczność mechanizmów zarządczych operatora rynku, a także podejmował odpowiednie działania w celu wyeliminowania wszelkich uchybień.

Członkom organu zarządzającego zapewnia się odpowiedni dostęp do informacji i dokumentów niezbędnych do nadzorowania i monitorowania procesu podejmowania decyzji w zakresie zarządzania.

7. Właściwy organ odmawia zezwolenia, jeżeli nie upewnił się, że członkowie organu zarządzającego operatora rynku mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadają wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz przeznaczają wystarczająco dużo czasu na wypełnianie swoich funkcji lub jeżeli występują obiektywne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że organ zarządzający operatora rynku może stwarzać zagrożenie dla jego skutecznego, należytego i ostrożnego zarządzania oraz odpowiedniego uwzględnienia interesów jej klientów i kwestii integralności rynku.

Państwa członkowskie zapewniają, aby w procesie wydawania zezwoleń dla rynku regulowanego osobę lub osoby faktycznie kierujące działalnością i operacjami rynku regulowanego, któremu już udzielono zezwolenia zgodnie z niniejszą dyrektywą, uznaje się za spełniające wymogi określone w ust. 1.

8. Państwa członkowskie wymagają od operatora rynku powiadamiania właściwego organu o tożsamości wszystkich członków jego organu zarządzającego oraz o wszelkich zmianach w składzie tego organu zarządzającego, a także przekazywania wszelkich informacji niezbędnych do dokonania oceny, czy operator rynku spełnia wymogi określone w ust. 1–5.

9. EUNGiPW wydaje wytyczne dotyczące:

- a) pojęcia „poświęcania wystarczającej ilości czasu” przez członka organu zarządzającego na wykonywanie jego funkcji, w odniesieniu do indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i złożoności działalności operatora rynku;
- b) pojęcia „posiadania przez organ zarządzający jako całość odpowiedniego poziomu wiedzy, umiejętności i doświadczenia”, o czym mowa w ust. 2 lit. b);
- c) „uczciwości”, „etyczność” i „niezależności osądu” członka organu zarządzającego, o czym mowa w ust. 2 lit. c);
- d) pojęcia „odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych na wprowadzanie w obowiązki i szkolenie członków organu zarządzającego”, o czym mowa w ust. 3;
- e) pojęcia „różnorodności”, którą należy uwzględniać przy wyborze członków organu zarządzającego, o czym mowa w ust. 5.

▼B

EUNGiPW wydaje te wytyczne do dnia 3 stycznia 2016 r.

*Artykuł 46***Wymogi odnoszące się do osób wywierających istotny wpływ na zarządzanie rynkiem regulowanym**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby osoby, które są w stanie wywierać, bezpośrednio lub pośrednio, istotny wpływ na zarządzanie rynkiem regulowanym, były odpowiednie.
2. Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku na rynku regulowanym:
 - a) dostarczał właściwemu organowi oraz podawał do publicznej wiadomości informacje dotyczące własności rynku regulowanego lub operatora rynku, w szczególności tożsamości i skali interesów wszelkich stron będących w stanie wywierać istotny wpływ na zarządzanie;
 - b) informował właściwy organ i podawał do publicznej wiadomości wszelkie informacje dotyczące przeniesienia własności, które powoduje zmianę tożsamości osób wywierających istotny wpływ na funkcjonowanie rynku regulowanego.
3. Właściwy organ odmawia zatwierdzenia proponowanych zmian w kontrolnym pakiecie akcji rynku regulowanego lub operatora rynku, w przypadku gdy istnieją obiektywne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że stanowiłyby one zagrożenie dla należytego i ostrożnego zarządzania rynkiem regulowanym.

*Artykuł 47***Wymogi organizacyjne**

1. Państwa członkowskie wymagają od rynku regulowanego:
 - a) aby posiadał uzgodnienia mające na celu wyraźne określenie i zarządzanie potencjalnymi negatywnymi skutkami - dla funkcjonowania rynku regulowanego lub jego członków lub uczestników - wszelkich konfliktów między interesami rynku regulowanego, jego właścicieli lub jego operatora rynku a należytym funkcjonowaniem rynku regulowanego, w szczególności w przypadku gdy takie konflikty interesów mogą spowodować uszczerbek dla realizacji jakichkolwiek funkcji powierzonych rynkowi regulowanemu przez właściwy organ;
 - b) odpowiednich zdolności do zarządzania ryzykiem, na które jest narażony, wdrażania odpowiednich mechanizmów i systemów na potrzeby ustalenia każdego rodzaju istotnego ryzyka działalności oraz wprowadzenia skutecznych środków ograniczania tego ryzyka;
 - c) wprowadzenia rozwiązań na potrzeby należytego zarządzania technicznym działaniem systemu, w tym ustanowienia skutecznych planów awaryjnych w celu poradzenia sobie z ryzykiem zakłócenia funkcjonowania systemów;
 - d) wprowadzenia przejrzystych i nieuznaniowych zasad i procedur dotyczących uczciwego i prawidłowego obrotu oraz ustanowienia obiektywnych kryteriów skutecznego wykonywania zleceń;
 - e) wprowadzenia skutecznych rozwiązań ułatwiających skuteczne i terminowe finalizowanie transakcji zawieranych na podstawie tych systemów;

▼B

f) z chwilą wydania zezwolenia oraz później, dysponowania wystarczającymi środkami finansowymi umożliwiającymi jego prawidłowe funkcjonowanie, uwzględniając charakter i zakres transakcji zawieranych na rynku oraz zakres i poziom ryzyka, na które jest narażony.

2. Państwa członkowskie nie zezwalają operatorom rynku na wykonywanie zleceń klientów w oparciu o kapitał własny lub na zajmowanie się obrotem polegającym na zestawianiu zleceń na którymkolwiek rynku regulowanym, na którym działają.

*Artykuł 48***Odporność systemów, automatyczne mechanizmy zawieszania obrotu oraz obrót elektroniczny**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany posiadał skuteczne systemy, procedury i mechanizmy zapewniające odporność jego systemów transakcyjnych, ich wystarczającą wydajność, aby móc obsłużyć znaczny wolumen zleceń i komunikatów w szczytowych okresach, oraz aby posiadał zdolność do zapewniania prawidłowego obrotu w warunkach dużych napięć rynkowych, a także aby przeprowadził pełne testy swoich systemów w celu zapewnienia spełnienia tych warunków oraz objęcie ich skutecznymi planami w zakresie ciągłości działania celem zapewnienia ciągłości świadczenia swoich usług w przypadku wystąpienia jakichkolwiek awarii jego systemów transakcyjnych.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany posiadał:

a) pisemne umowy z wszystkimi firmami inwestycyjnymi realizującymi strategię animowania rynku na rynku regulowanym;

b) programy zapewniające, aby wystarczająca liczba firm inwestycyjnych uczestniczyła w takich umowach, które wymagają od nich publikowania wiążących notowań po konkurencyjnych cenach w celu zapewnienia płynności na rynku w sposób regularny i przewidywalny, w przypadku gdy wymóg taki jest odpowiedni do charakteru i skali obrotu na tym rynku regulowanym.

3. Pisemna umowa, o której mowa w ust. 2, określa co najmniej:

a) obowiązki firmy inwestycyjnej w odniesieniu do zapewniania płynności oraz w stosownych przypadkach wszelkie inne obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie, o którym mowa w ust. 2 lit. b);

b) wszelkie zachęty w postaci zniżek lub w innej postaci, oferowane na rynku regulowanym firmie inwestycyjnej w celu zapewnienia płynności na rynku w sposób regularny i przewidywalny oraz w stosownych przypadkach wszelkie inne prawa wynikające dla firmy inwestycyjnej wskutek udziału w systemie, o którym mowa w ust. 2 lit. b);

Rynek regulowany monitoruje i egzekwuje przestrzeganie przez firmy inwestycyjne wymogów określonych w tych wiążących umowach pisemnych. Rynek regulowany informuje właściwy organ o treści wiążącej umowy pisemnej i na żądanie przekazuje właściwemu organowi wszystkie dodatkowe informacje konieczne do tego, by właściwy organ upewnił się, że rynek regulowany jest zgodny z niniejszym ustępem.

▼B

4. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany posiadał skuteczne systemy, procedury i mechanizmy umożliwiające odrzucanie zleceń, które przekraczają uprzednio określone progi wolumenu i ceny lub które są w oczywisty sposób błędne.

5. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany mógł czasowo wstrzymać lub ograniczać obrót w przypadku znacznego wahania cen instrumentu finansowego na tym rynku lub rynku powiązanym w krótkim okresie oraz, w wyjątkowych przypadkach, mógł unieważnić, zmienić lub skorygować dowolną transakcję. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany zapewniał odpowiednią kalibrację wstrzymania obrotu, która uwzględnia płynność różnych kategorii i podkategorii aktywów, charakter modelu rynku i rodzaje użytkowników oraz jest wystarczająca do uniknięcia poważnych zakłóceń prawidłowego zawierania transakcji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby rynek regulowany powiadamiał w sposób spójny i porównywalny o parametrach wstrzymania obrotu oraz wszelkich istotnych zmianach tych parametrów właściwy organ, który z kolei powiadamia o nich EUNGiPW. Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku gdy rynek regulowany, ważny z punktu widzenia płynności danego instrumentu finansowego, wstrzymuje obrót w którymkolwiek państwie członkowskim, ten system obrotu posiadał niezbędne systemy i procedury zapewniające, aby powiadomił on właściwe organy, aby mogły koordynować reakcję na całym rynku i ustalić, czy należy wstrzymać obrót w innych systemach, w których ma miejsce obrót instrumentem finansowym, do czasu wznowienia obrotu na rynku pierwotnym.

6. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany posiadał skuteczne systemy, procedury i mechanizmy, w tym nakładające na członków lub uczestników obowiązki przeprowadzania odpowiednich testów algorytmów i zapewnienia warunków ułatwiających prowadzenie takich testów, w celu zapewnienia, aby systemy handlu algorytmicznego nie mogły doprowadzić lub przyczynić się do powstania na rynku zakłóceń obrotu oraz w celu eliminowania wszelkich warunków powodujących zakłócenia obrotu, spowodowanych takimi systemami handlu algorytmicznego, w tym systemy umożliwiające ograniczenie wielkości wskaźnika niewykonanych zleceń do liczby transakcji, które członek lub uczestnik rynku może wprowadzić do systemu, a także aby mógł spowalniać napływ zleceń, w przypadku ryzyka osiągnięcia przez jego system swojej maksymalnej wydajności oraz ograniczać i egzekwować minimalną wielkość zmiany ceny.

7. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany, który dopuszcza bezpośredni dostęp elektroniczny, oferował skuteczne systemy, procedury i mechanizmy zapewniające, aby zgodę na świadczenie tej usługi posiadali wyłącznie członkowie lub uczestnicy będący firmą inwestycyjną, która uzyskała zezwolenie na podstawie niniejszej dyrektywy, lub instytucje kredytowe, które uzyskały zezwolenie na mocy dyrektywy 2013/36/UE, oraz aby zostały ustanowione i stosowane odpowiednie kryteria dotyczące odpowiedniości osób, którym taki dostęp może zostać udzielony, oraz aby członek lub uczestnik ponosił odpowiedzialność za zlecenia i transakcje wykonane i zawarte za pomocą tej usługi w odniesieniu do wymogów niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie wymagają również, aby rynek regulowany ustanowił odpowiednie standardy kontroli ryzyka oraz progi obrotu prowadzonego za pośrednictwem tego mechanizmu dostępowego, a także był

▼B

w stanie rozróżniać zlecenia lub transakcje realizowane przez daną osobę z wykorzystaniem usługi bezpośredniego dostępu elektronicznego od zleceń lub transakcji realizowanych przez samego członka lub uczestnika oraz, w razie konieczności, być w stanie wstrzymywać realizację zlecenia lub transakcji przez taką osobę niezależnie od innych zleceń lub transakcji realizowanych przez członka lub uczestnika.

Rynek regulowany wprowadza mechanizmy umożliwiające zawieszenie lub zakończenie świadczenia klientowi bezpośredniego dostępu elektronicznego przez członka lub uczestnika w przypadku nieprzestrzegania niniejszego ustępu.

8. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany zapewniał przejrzystość, uczciwość i niedyskryminacyjny charakter swoich zasad dotyczących usług kolokacji.

9. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany zapewniał przejrzystość, uczciwość i niedyskryminacyjny charakter swoich struktur opłat, w tym opłat za wykonanie transakcji, dodatkowych opłat i wszelkich upustów, oraz aby nie tworzyły one zachęt do składania, zmiany lub anulowania zleceń lub do zawierania transakcji w sposób przyczyniający się do powstawiania zakłóceń obrotu lub nadużyć na rynku. W szczególności państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany nakładał obowiązki związane z animowaniem rynku w zakresie poszczególnych akcji lub odpowiedniego koszyka akcji w zamian za przyznane upusty.

Państwa członkowskie zezwalają rynkowi regulowanemu na dostosowanie jego opłat za zlecenia anulowane do długości okresu utrzymania zlecenia oraz dostosowanie opłat do każdego instrumentu finansowego, do którego mają zastosowanie.

Państwa członkowskie mogą zezwolić, aby rynek regulowany nakładał wyższe opłaty za złożenie zlecenia, które jest następnie anulowane, niż za zlecenie podlegające następnie wykonaniu, a także aby nakładał wyższe opłaty na uczestników składających wyższy odsetek zleceń anulowanych wobec zleceń wykonywanych lub na uczestników, którzy stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, w celu odzwierciedlenia dodatkowego obciążenia systemu.

10. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany był w stanie identyfikować na podstawie oznaczeń dokonywanych przez członków lub uczestników, zlecenia generowane w ramach handlu algorytmicznego, różne algorytmy wykorzystywane do tworzenia zleceń oraz odpowiednie osoby uruchamiające te zlecenia. Te informacje udostępnia się właściwym organom na żądanie.

11. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany, na żądanie właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego rynku regulowanego, udostępniał właściwemu organowi dane dotyczące arkusza zleceń lub zapewniał właściwemu organowi dostęp do arkusza zleceń, aby umożliwić mu monitorowanie obrotu.

12. EUNGIPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, które określają:

- a) wymogi mające na celu zapewnienie odporności systemów transakcyjnych rynków regulowanych oraz ich odpowiedniej wydajności;
- b) wskaźnik, o którym mowa w ust. 6, z uwzględnieniem takich czynników jak wartość niewykonanych zleceń w stosunku do wartości zawartych transakcji;
- c) mechanizmy kontroli w odniesieniu do bezpośredniego dostępu elektronicznego w taki sposób, aby zapewnić przynajmniej równowagę kontroli stosowanych do dostępu sponsorowanego z kontrolami stosowanymi do bezpośredniego dostępu do rynku;

▼B

- d) wymogi mające na celu zapewnienie rzetelności i niedyskryminacyjnego charakteru usług kolokacji i struktur opłat oraz takich struktur opłat, które nie tworzą zachęt dla powstawiania zakłóceń obrotu lub nadużyć na rynku;
- e) ustalenie, gdzie rynek regulowany ma zasadnicze znaczenie dla płynności w przypadku tego instrumentu finansowego;
- f) wymogi mające na celu zapewnienie rzetelnego i niedyskryminacyjnego charakteru systemów animowania rynku oraz ustanowienie minimalnych obowiązków dotyczących animowania rynku, które rynki regulowane muszą zapewnić przy opracowywaniu systemu animowania rynku, a także warunków, w których wymóg ustanowienia systemu animowania rynku byłby niewłaściwy, mając na uwadze charakter i wielkość obrotu na tym rynku regulowanym, łącznie z tym, czy rynek regulowany pozwala na stosowanie handlu algorytmicznego w ramach swoich systemów lub je wspiera.
- g) wymogi mające na celu zapewnienie prowadzenia odpowiednich testów algorytmów w celu zapewnienia, aby systemy handlu algorytmicznego obejmujące systemy handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości nie mogły doprowadzić lub przyczynić się do powstania na rynku zakłóceń obrotu.

EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

13. EUNGiPW opracowuje do dnia 3 stycznia 2016 r. wytyczne dotyczące odpowiedniej kalibracji wstrzymywania obrotu zgodnie z ust. 5, z uwzględnieniem czynników, o których mowa w tym ustępie.

Artykuł 49

Minimalna wielkość zmiany ceny

1. Państwa członkowskie wymagają, aby rynki regulowane przyjęły systemy minimalnej wielkości zmiany ceny dla akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, świadectw i innych podobnych instrumentów finansowych, a także dla wszelkich innych instrumentów finansowych, dla których opracowuje się regulacyjne standardy techniczne zgodnie z ust. 4.
2. Systemy minimalnej wielkości zmiany ceny, o których mowa w ust. 1:
 - a) są kalibrowane w sposób odzwierciedlający profil płynności danego instrumentu finansowego na różnych rynkach oraz średnią różnicę pomiędzy ceną kupna a ceną sprzedaży, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia rozsądnie stabilnych cen bez nieuzasadnionego dalszego ograniczania spreadów;
 - b) odpowiednio dostosowują minimalną wielkość zmiany ceny dla każdego instrumentu finansowego.
3. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia minimalnych wielkości zmiany ceny lub systemów minimalnej wielkości zmiany ceny dla określonych akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, świadectw

▼B

i innych podobnych instrumentów finansowych, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynków, zgodnie ze wskaźnikami, o których mowa w ust. 2, oraz z ceną, spreadami i stopniem płynności instrumentów finansowych.

EUNGiPW przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. EUNGiPW może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia minimalnych wielkości zmiany ceny lub systemów minimalnej wielkości zmiany ceny dla określonych instrumentów finansowych innych niż wymienione w ust. 3, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynków, zgodnie ze wskaźnikami, o których mowa w ust. 2, oraz z ceną, spreadami i stopniem płynności instrumentów finansowych.

EUNGiPW przedkłada Komisji wszelkie takie projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 50***Synchronizacja zegarów służbowych**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby wszystkie systemy obrotu i ich członkowie lub uczestnicy synchronizowali zegary służbowe, których używają do rejestrowania daty i godziny wszystkich zdarzeń podlegających sprawozdawczości.

2. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wymaganego poziomu dokładności synchronizacji zegarów zgodnego z normami międzynarodowymi.

EUNGiPW przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 51***Dopuszczanie instrumentów finansowych do obrotu**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany wprowadził wyraźne i przejrzyste zasady dotyczące dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu.

Zasady te zapewniają, aby obrót wszelkimi instrumentami finansowymi dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym można było prowadzić w sposób rzetelny, prawidłowy i skuteczny, a w przypadku zbywalnych papierów wartościowych – aby można było je swobodnie zbywać.

2. W przypadku instrumentów pochodnych zasady, o których mowa w ust. 1, zapewniają, aby konstrukcja kontraktu pochodnego umożliwiała jego prawidłowe wycenianie, a także wprowadzanie skutecznych warunków rozliczania.

3. Oprócz obowiązków określonych w ust. 1 i 2, państwa członkowskie wymagają od rynku regulowanego ustanowienia i utrzymania skutecznych rozwiązań w celu weryfikowania, czy emitenci zbywalnych

▼B

papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym wypełniają swoje obowiązki ustanowione na podstawie prawa Unii w odniesieniu do pierwszego, dalszego lub doraźnego ujawniania informacji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby rynek regulowany ustanawiał mechanizmy, które ułatwiają jego członkom lub uczestnikom uzyskanie dostępu do informacji podanych do publicznej wiadomości na podstawie prawa Unii.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby rynek regulowany ustanowił niezbędne mechanizmy na potrzeby regularnego przeglądu zgodności instrumentów finansowych wprowadzanych do obrotu z wymogami dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu.

5. Zbywalne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym można następnie dopuścić do obrotu na innych rynkach regulowanych, nawet bez zgody emitenta oraz zgodnie ze stosownymi przepisami dyrektywy 2003/71/WE. Rynek regulowany informuje emitenta, że jego papiery wartościowe podlegają obrotowi na rynku regulowanym. Emitent nie podlega jakimkolwiek obowiązkom przekazywania informacji wymaganych na podstawie ust. 3 bezpośrednio rynkowi regulowanemu, który dopuścił papiery wartościowe emitenta do obrotu bez jego zgody.

6. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, które:

- a) określają właściwości poszczególnych kategorii instrumentów finansowych uwzględniane przez rynek regulowany podczas dokonywania oceny, czy instrument finansowy wyemitowano w sposób zgodny z warunkami ustanowionymi w ust. 1 akapit drugi, dotyczącymi dopuszczenia do obrotu w różnych segmentach rynku, które prowadzi;
- b) wyjaśniają rozwiązania, które rynek regulowany musi wdrożyć w celu wypełnienia swojego obowiązku weryfikowania, czy emitent zbywalnych papierów wartościowych wypełnia swoje obowiązki nałożone na podstawie prawa Unii w odniesieniu do pierwszego, dalszego i doraźnego ujawniania informacji;
- c) wyjaśniają rozwiązania, które rynek regulowany musi ustanowić zgodnie z ust. 3 w celu ułatwienia swoim członkom lub uczestnikom dostępu do informacji, które podano do publicznej wiadomości, zgodnie z warunkami ustanowionymi na mocy prawa Unii.

EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 52

Zawieszenie i wycofanie instrumentów finansowych z obrotu na rynku regulowanym

1. Bez uszczerbku dla prawa właściwych organów określonego w art. 69 ust. 2 do żądania zawieszenia lub wycofania instrumentu finansowego z obrotu, operator rynku może zawiesić lub wycofać z obrotu instrument finansowy, który nie jest już zgodny z zasadami rynku regulowanego, chyba że takie zawieszenie lub wycofanie mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku.

▼B

2. Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku, który zawiesił lub wycofał z obrotu instrument finansowy, zawiesił również lub wycofał z obrotu instrumenty pochodne, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, w przypadku gdy jest konieczne do wsparcia celów zawieszenia lub wycofania bazowego instrumentu finansowego. Operator rynku publikuje swoją decyzję o zawieszeniu lub wycofaniu instrumentu finansowego i jakiegokolwiek powiązanego instrumentu pochodnego oraz powiadamia o odpowiednich decyzjach swój właściwy organ.

Właściwy organ, w którego jurysdykcji zainicjowano zawieszenie lub wycofanie z obrotu, wymaga, aby inne rynki regulowane, MTF, OTF oraz podmioty systematycznie internalizujące transakcje wchodzące w zakres jego jurysdykcji i obracające tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4-10 do niniejszej dyrektywy, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, również zawiesiły lub wycofały z obrotu ten instrument finansowy lub instrument pochodny, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu wynika z podejrzeń o nadużycia na rynku, publicznej oferty przejęcia lub nieujawnienia wewnętrznych informacji o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i 17 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z wyjątkiem sytuacji, w których takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku.

Każdy powiadomiony właściwy organ przekazuje swoją decyzję EUNGiPW i innym właściwym organom wraz z wyjaśnieniem, jeżeli postanowił nie zawieszać lub nie wycofywać z obrotu instrumentu finansowego lub instrumentu pochodnego, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują.

Właściwy organ niezwłocznie podaje tę decyzję do wiadomości publicznej i powiadamia o niej EUNGiPW oraz właściwe organy pozostałych państw członkowskich.

Powiadomione właściwe organy pozostałych państw członkowskich wymagają, aby rynki regulowane, inne MTF, inne OTF oraz podmioty systematycznie internalizujące transakcje wchodzące w zakres ich jurysdykcji i obracające tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10 do niniejszej dyrektywy, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, również zawiesiły lub wycofały z obrotu ten instrument finansowy lub instrument pochodny, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu wynika z podejrzeń o nadużycia na rynku, publicznej oferty przejęcia lub nieujawnienia wewnętrznych informacji o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i 17 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z wyjątkiem sytuacji, w których takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku.

Niniejszy ustęp ma również zastosowanie w przypadku zniesienia zawieszenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym, o którym mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, który jest związany z tym instrumentem finansowym lub się do niego odwołuje.

Procedura powiadamiania, o której mowa w niniejszym ustępie, ma również zastosowanie w przypadkach, w których decyzja o zawieszeniu

▼B

lub wycofaniu z obrotu instrumentu finansowego lub instrumentów pochodnych, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4-10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, podejmowana jest przez właściwy organ zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. m) i n).

W celu zapewnienia, aby obowiązek zawieszenia lub wycofania z obrotu takich instrumentów pochodnych stosowano proporcjonalnie, EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia sytuacji, w których powiązanie między instrumentem pochodnym, który jest związany z zawieszonym lub wycofanym z obrotu instrumentem finansowym lub się do niego odwołuje, a pierwotnym instrumentem finansowym oznacza, że ten instrument pochodny także powinien zostać zawieszony lub wycofany z obrotu, aby osiągnąć cel zawieszenia lub wycofania bazowego instrumentu finansowego.

EUNGiPW przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu i momentu przekazania i upublicznienia informacji, o których mowa w ust. 2.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Zgodnie z art. 89 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu określenia wykazu okoliczności mogących poważnie zaszkodzić interesom inwestorów lub prawidłowemu funkcjonowaniu rynku, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 53

Dostęp do rynku regulowanego

1. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany ustanowił, wdrożył i utrzymywał przejrzyste i niedyskryminacyjne zasady, oparte na obiektywnych kryteriach, regulujące dostęp lub członkostwo w rynku regulowanym.

2. Zasady, o których mowa w ust. 1, określają wszelkie obowiązki dotyczące członków lub uczestników, wynikające z:

- a) statutu i przepisów administracyjnych rynku regulowanego;
- b) zasad odnoszących się do transakcji na rynku;
- c) norm zawodowych nałożonych na personel firm inwestycyjnych lub instytucji kredytowych działających na rynku;
- d) ustanowionych na podstawie ust. 3 warunków dotyczących członków lub uczestników innych niż firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe;
- e) zasad i procedur dotyczących rozliczania i rozrachunku transakcji zawartych na rynku regulowanym.

▼B

3. Rynki regulowane mogą dopuścić w charakterze członków lub uczestników firmy inwestycyjne, instytucje kredytowe uprawnione na podstawie dyrektywy 2013/36/UE oraz inne osoby, które:

- a) mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię;
- b) mają odpowiedni poziom zdolności, kompetencji i doświadczenia w zakresie obrotu;
- c) posiadają, w stosownych przypadkach, odpowiednie uzgodnienia organizacyjne;
- d) posiadają zasoby odpowiednie do pełnionej roli, uwzględniając różnorodne ustalenia finansowe, które rynek regulowany może ustanowić na potrzeby zagwarantowania odpowiedniego rozliczania transakcji.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do transakcji zawieranych na rynku regulowanym, członkowie i uczestnicy nie mieli obowiązku stosowania względem siebie obowiązków ustanowionych w art. 24, 25, 27 i 28. Jednakże członkowie lub uczestnicy rynku regulowanego stosują obowiązki przewidziane w art. 24, 25, 27 i 28 w odniesieniu do swoich klientów, gdy działając na rachunek klientów, wykonują ich zlecenia na rynku regulowanym.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby zasady dostępu do rynku regulowanego, lub członkostwa lub udziału w nim przewidywały bezpośredni lub zdalny udział w rynku firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych.

6. Bez jakichkolwiek dalszych wymogów prawnych lub administracyjnych, państwa członkowskie umożliwiają rynkom regulowanym z innych państw członkowskich wprowadzanie na ich terytorium odpowiednich rozwiązań, tak aby ułatwić dostęp do tych rynków i obrót na tych rynkach prowadzony przez zdalnych członków lub uczestników mających siedzibę na ich terytorium.

Rynek regulowany przekazuje właściwemu organowi swojego macierzystego państwa członkowskiego informacje dotyczące państwa członkowskiego, w którym zamierza wprowadzić takie rozwiązania. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego w terminie jednego miesiąca przekazuje te informacje państwu członkowskiemu, w którym rynek regulowany zamierza wprowadzić takie rozwiązania. EUNGiPW może zwrócić się o dostęp do tych informacji zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Na wniosek właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego rynku regulowanego bez zbędnej zwłoki przekazuje tożsamość członków lub uczestników rynku regulowanego mających siedzibę w tym państwie członkowskim.

7. Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku regularnie przekazywał organowi właściwemu dla rynku regulowanego wykaz członków lub uczestników rynku regulowanego.

Artykuł 54

Monitorowanie zgodności z zasadami rynku regulowanego oraz innymi obowiązkami prawnymi

1. Państwa członkowskie wymagają, aby rynki regulowane ustanowiły i utrzymywały skuteczne mechanizmy i procedury, w tym zasoby konieczne do regularnego monitorowania zgodności działalności swoich

▼B

członków lub uczestników z tymi zasadami. Rynki regulowane monitorują wysłane zlecenia, w tym zlecenia anulowane, oraz transakcje zawierane przez ich członków lub uczestników w ramach ich systemów w celu stwierdzenia naruszeń tych zasad, zakłóceń warunków wymiany handlowej, postępowania, które mogą wskazywać na postępowanie zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014 lub zakłócenia systemu dotyczące instrumentu finansowego.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby operatorzy rynków regulowanych niezwłocznie informowali właściwe organy o istotnych naruszeniach swoich zasad lub zakłóceniach warunków wymiany handlowej bądź postępowaniu, które mogą wskazywać na postępowanie zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014 lub zakłócenia systemu dotyczące instrumentu finansowego.

Właściwe organy rynków regulowanych przekazują EUNGiPW oraz właściwe organy pozostałych państw członkowskich informacje, o których mowa w akapicie pierwszym.

W odniesieniu do postępowania, które może wskazywać na postępowanie zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014, właściwy organ musi być przekonany, że takie postępowanie ma lub miało miejsce zanim powiadomi właściwe organy pozostałych państw członkowskich i EUNGiPW.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku bez zbędnej zwłoki przekazywał istotne informacje organowi właściwemu do wykrywania i ścigania nadużyć na rynku regulowanym oraz w pełni wspomagał ten organ w wykrywaniu i ściganiu nadużyć na rynku mających miejsce w ich systemach rynku regulowanego lub za pośrednictwem systemów rynku regulowanego.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia okoliczności uruchamiających wymóg informowania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 55

Przepisy dotyczące CCP oraz systemów rozliczeniowych i rozrachunku

1. Bez uszczerbku dla tytułów III, IV lub V rozporządzenia (UE) nr 648/2012, państwa członkowskie nie uniemożliwiają rynkom regulowanym zawierania odpowiednich uzgodnień z CCP lub izbą rozliczeniową i systemem rozrachunku innego państwa członkowskiego na potrzeby rozliczenia lub rozrachunku niektórych lub wszystkich transakcji zawartych przez uczestników rynku w oparciu o ich systemy.

2. Bez uszczerbku dla tytułów III, IV lub V rozporządzenia (UE) nr 648/2012, właściwy organ rynku regulowanego nie może sprzeciwiać się wykorzystywaniu CCP, izb rozliczeniowych lub systemów rozrachunku w innym państwie członkowskim z wyjątkiem przypadków, gdy jest to wyraźnie konieczne dla utrzymania prawidłowego funkcjonowania danego rynku regulowanego oraz z uwagi na warunki dotyczące systemów rozrachunku określone w art. 37 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

Aby uniknąć nadmiarowego powielania kontroli, właściwy organ uwzględnia kontrolę/nadzór nad systemem rozliczeniowym i rozrachunku, sprawowany obecnie przez banki centralne w ramach nadzoru nad systemami rozliczeniowymi i rozrachunku lub przez inne organy nadzorcze właściwe dla takich systemów.

Artykuł 56

Wykaz rynków regulowanych

Każde państwo członkowskie opracowuje wykaz rynków regulowanych, dla których jest macierzystym państwem członkowskim, i przesyła ten wykaz pozostałym państwom członkowskim i EUNGiPW. Przekazywanie podobnych informacji ma miejsce w odniesieniu do każdej zmiany w tym wykazie. EUNGiPW publikuje wykaz wszystkich rynków regulowanych na swojej stronie internetowej i aktualizuje go. Wykaz ten zawiera niepowtarzalny kod określony przez EUNGiPW zgodnie z art. 65 ust. 6 identyfikujący rynki regulowane i wykorzystywany na potrzeby sprawozdań zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. g) i art. 65 ust. 2 lit. g) niniejszej dyrektywy oraz z art. 6, 10 i 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

TYTUŁ IV

LIMITY POZYCJI I MECHANIZMY KONTROLI ZARZĄDZANIA POZYCJAMI W ZAKRESIE TOWAROWYCH INSTRUMENTÓW POCODNYCH ORAZ SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Artykuł 57

Limity pozycji i mechanizmy kontroli zarządzania pozycjami w zakresie towarowych instrumentów pochodnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy ustanowiły i stosowały zgodnie z metodologią obliczania określoną przez EUNGiPW limity pozycji dotyczące wielkości pozycji netto, które dana osoba może posiadać każdorazowo w towarowych instrumentach pochodnych znajdujących się w systemach obrotu i będących przedmiotem ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Limity są określone na podstawie wszystkich pozycji należących do danej osoby i pozycji posiadanych w jej imieniu na zbiorczym poziomie grupy, w celu:

- a) zapobiegania nadużyciom na rynku;
- b) wspierania prawidłowej wyceny i warunków rozliczania instrumentów, w tym zapobiegania pozycjom powodującym zakłócenia na rynku, oraz zapewniania w szczególności spójności między cenami instrumentów pochodnych w miesiącu dostawy a cenami kasowymi towaru bazowego, bez uszczerbku dla ustalania poziomu cen na rynku towaru bazowego.

Limity pozycji nie mają zastosowania do pozycji, które znajdują się w posiadaniu podmiotu niefinansowego lub w posiadaniu w jego imieniu i które można obiektywnie zmierzyć jako zmniejszające ryzyko bezpośrednie związane z działalnością handlową tego podmiotu niefinansowego.

2. Limity pozycji określają wyraźne progi ilościowe dotyczące maksymalnej wielkości pozycji w zakresie danego towarowego instrumentu pochodnego, jaką dana osoba może posiadać.

3. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metodologii obliczania, którą właściwe organy mają stosować przy określaniu limitów pozycji miesięcznych cen kasowych i innych miesięcznych limitów pozycji dotyczących towarowych instrumentów pochodnych rozliczanych fizycznie i w środkach pieniężnych, w oparciu o właściwości danego instrumentu pochodnego. Metodologia obliczania uwzględnia co najmniej następujące czynniki:

▼B

- a) okres zapadalności towarowych kontraktów pochodnych;
- b) ilość bazowego instrumentu towarowego, która podlega dostarczeniu;
- c) ogół otwartych pozycji w danym kontrakcie i ogół otwartych pozycji w innych instrumentach finansowych w ramach tego samego towaru bazowego;
- d) zmienność odpowiednich rynków, w tym zamiennych instrumentów pochodnych oraz rynków bazowych instrumentów towarowych;
- e) liczba i wielkość uczestników rynku;
- f) właściwości rynku danego towaru bazowego, w tym schematy produkcji, konsumpcji i transportu na rynek;
- g) opracowanie nowych kontraktów.

EUNGiPW uwzględnia doświadczenia związane z limitami pozycji firm inwestycyjnych lub operatorów rynku prowadzących system obrotu i innych jurysdykcji.

EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Właściwy organ określa limity dla każdego kontraktu dotyczącego towarowego instrumentu pochodnego znajdującego się w systemach obrotu w oparciu o metodologię obliczania określoną przez EUNGiPW zgodnie z ust. 3. Ten limit pozycji obejmuje ekonomicznie równoważne kontrakty będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

Właściwy organ dokonuje przeglądu limitów pozycji w przypadku istotnej zmiany ilości, która podlega dostarczeniu, lub otwartej pozycji, lub jakiegokolwiek innej istotnej zmiany na rynku, w oparciu o określoną przez niego ilość, która podlega dostarczeniu i otwartą pozycję, oraz reguluje limit pozycji zgodnie z metodologią obliczania opracowaną przez EUNGiPW.

5. Właściwe organy powiadamiają EUNGiPW o konkretnych limitach pozycji, jakie zamierzają wprowadzić zgodnie z metodologią obliczania określoną przez EUNGiPW na mocy ust. 3. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia EUNGiPW wydaje właściwemu organowi opinię oceniającą zgodność limitów pozycji z celami ust. 1 i z metodologią obliczania określoną przez EUNGiPW na mocy ust. 3. EUNGiPW publikuje tę opinię na swojej stronie internetowej. Odnosny właściwy organ zmienia limity pozycji zgodnie z opinią EUNGiPW lub przedstawia EUNGiPW wyjaśnienie, dlaczego uważa zmianę za zbędną. W przypadku nałożenia przez właściwy organ limitów sprzecznych z opinią EUNGiPW, organ ten niezwłocznie publikuje na swojej stronie internetowej komunikat, w którym wyczerpująco wyjaśnia powody takiego działania.

W przypadku gdy EUNGiPW uzna limit pozycji za niezgodny z metodologią obliczania określoną w ust. 3, podejmuje działanie zgodnie z uprawnieniami przysługującymi mu na mocy art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. W przypadku gdy ten sam towarowy instrument pochodny znajduje się w znacznych wolumenach w systemach obrotu jednej lub większej liczby jurysdykcji, organ właściwy dla systemu obrotu, w którym

▼B

wolumen obrotu jest największy (właściwy organ centralny) określa jednolity limit pozycji, który ma być stosowany do wszystkich transakcji w ramach tego kontraktu. Właściwy organ centralny konsultuje się z właściwymi organami innych systemów obrotu, które obracają danym instrumentem pochodnym w znacznych wolumenach, w sprawie jednolitego limitu pozycji, jaki ma być stosowany, oraz wszelkich zmian tych jednolitych limitów pozycji. W przypadku braku porozumienia między właściwymi organami, organy te przedstawia pisemnie pełne i szczegółowe uzasadnienie powodów, dla których uważają, że wymogi określone w ust. 1 nie zostały spełnione. EUNGiPW rozstrzyga wszelkie spory wynikłe z rozbieżności stanowisk właściwych organów zgodnie ze swoimi uprawnieniami na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Właściwe organy systemów obrotu obracających tym samym towarowym instrumentem pochodnym i właściwe organy posiadaczy pozycji w tym towarowym instrumencie pochodnym wprowadzają mechanizmy współpracy, obejmujące wymianę odpowiednich danych w celu umożliwiania monitorowania i egzekwowania jednolitego limitu pozycji.

7. EUNGiPW monitoruje co najmniej raz w roku sposób, w jaki właściwe organy wdrożyły limity pozycji wyznaczone zgodnie z metodologią obliczania określoną przez EUNGiPW na mocy ust. 3. EUNGiPW zapewnia przy tym, aby jednolity limit pozycji rzeczywiście miał zastosowanie to tego samego kontraktu bez względu od miejsca obrotu zgodnie z ust. 6.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący system obrotu, w którym przedmiotem obrotu są towarowe instrumenty pochodne, stosowali mechanizmy kontroli zarządzania pozycjami. Mechanizmy te obejmują co najmniej uprawnienia systemu obrotu do:

- a) monitorowania otwartych pozycji poszczególnych osób;
- b) uzyskiwania od poszczególnych osób dostępu do informacji, w tym wszelkich istotnych dokumentów, dotyczących wielkości i celu pozycji lub zaangażowania, informacji na temat beneficjentów rzeczywistych lub właścicieli instrumentu bazowego, wszelkich ustaleń wspólnych oraz wszelkich powiązanych aktywów lub pasywów na rynku instrumentu bazowego;
- c) wymagania, aby dana osoba usunęła lub zmniejszyła daną pozycję tymczasowo lub na stałe, zależnie od wymogów w danym przypadku, oraz jednostronnego podjęcia odpowiednich działań w celu zapewnienia usunięcia lub zmniejszenia, jeżeli ta osoba się nie zastosuje; oraz
- d) w stosownych przypadkach, wymagania, aby dana osoba przywróciła płynność na rynku zgodnie z ustaloną ceną i wolumenem, tymczasowo, z wyraźnym zamiarem złagodzenia skutków dużej lub dominującej pozycji.

9. Limity pozycji i mechanizmy kontroli zarządzania pozycjami muszą być przejrzyste i niedyskryminacyjne oraz określać, w jaki sposób mają zastosowanie do osób, z uwzględnieniem charakteru i składu uczestników rynku oraz sposobu korzystania przez nich z kontraktów zgłoszonych do obrotu.

10. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący system obrotu informuje właściwy organ o szczegółach limitów pozycji oraz mechanizmach kontroli zarządzania pozycjami.

▼B

Właściwy organ przekazuje te informacje EUNGiPW wraz z informacjami na temat ustanowionych przez siebie limitów pozycji, a EUNGiPW publikuje i utrzymuje na swojej stronie internetowej bazę danych zawierającą zestawienie limitów pozycji lub mechanizmów kontroli zarządzania pozycjami.

11. Właściwe organy wprowadzają limity pozycji, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. p).

12. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) kryteria i metody określania, czy dana pozycja kwalifikuje się jako zmniejszająca ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą;
- b) metody określania, kiedy pozycje danej osoby należy zagregować w ramach grupy;
- c) kryteria określania, czy dany kontrakt jest kontraktem będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym ekonomicznie równoważnym kontraktowi w systemie obrotu, o którym mowa w ust. 1, tak aby ułatwić informowanie właściwego organu o pozycjach objętych w równoważnych kontraktach będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zgodnie z art. 58 ust. 2;
- d) definicję tego, co oznacza ten sam towarowy instrument pochodny i znaczny wolumen, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu;
- e) metodologię agregowania i kompensacji OTC oraz pozycje towarowych instrumentów pochodnych w obrocie, aby określić pozycję netto dla celów oceny zgodności z limitami. Takie metodologie ustanawiają kryteria służące określeniu, które pozycje należy skompensować z innymi i które nie mogą ułatwiać tworzenia pozycji w sposób niespójny z celami określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu;
- f) procedurę określającą sposób, w jaki osoby mogą wnioskować o wyłączenie na mocy ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu oraz jak odpowiedni właściwy organ zatwierdza takie wnioski;
- g) metodologię obliczania służącą wskazaniu systemu obrotu o największym wolumenie obrotu danym towarowym instrumentem pochodnym oraz znacznych wolumenów, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

13. Właściwe organy nie nakładają limitów, które są bardziej restrykcyjne niż limity i mechanizmy przyjęte na podstawie ust. 1, chyba że w wyjątkowych przypadkach, gdy są one obiektywnie uzasadnione i proporcjonalne, z uwzględnieniem płynności danego rynku i prawidłowego funkcjonowania tego rynku. Właściwe organy publikują na swojej stronie internetowej szczegółowe informacje na temat bardziej restrykcyjnych limitów pozycji, które postanawiają wprowadzić i które obowiązują przez początkowy okres nieprzekraczający sześciu miesięcy

▼B

od daty ich opublikowania na stronie internetowej. Bardziej restrykcyjne limity pozycji mogą zostać przedłużone na kolejne okresy nieprzekraczające jednorazowo sześciu miesięcy, jeżeli nadal istnieją powody uzasadniające jego stosowanie. W przypadku ich nieprzedłużenia po upływie sześciomiesięcznego okresu, wygasają one automatycznie.

W przypadku gdy właściwe organy postanawiają wprowadzić bardziej restrykcyjne limity pozycji, powiadamiają o tym fakcie EUNGiPW. Powiadomienie zawiera wyjaśnienia wprowadzenia bardziej restrykcyjnych limitów pozycji. EUNGiPW wydaje w terminie 24 godzin opinię, w której stwierdza, czy uznaje te bardziej restrykcyjne limity pozycji za konieczne, aby zaradzić wyjątkowym okolicznościom. Opinia ta publikowana jest na stronach internetowych EUNGiPW.

W przypadku nałożenia przez właściwy organ limitów sprzecznych z opinią EUNGiPW, organ ten niezwłocznie publikuje na swojej stronie internetowej komunikat, w którym wyczerpująco wyjaśnia powody takiego działania.

14. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy mogły stosować swoje uprawnienia do nakładania kar na mocy niniejszej dyrektywy za naruszenia limitów pozycji określonych zgodnie z niniejszym artykułem w odniesieniu do:

- a) pozycji posiadanych przez osoby znajdujące się lub działające na ich terytorium lub za granicą, które przekraczają limity dotyczące towarowych kontraktów pochodnych określone przez właściwe organy w odniesieniu do kontraktów w systemach obrotu mających siedzibę lub działających na ich terytorium, lub ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- b) pozycji w posiadaniu osób znajdujących się lub działających na ich terytorium, które przekraczają limity dotyczące towarowych kontraktów pochodnych określone przez właściwe organy w innych państwach członkowskich.

Artykuł 58

Sprawozdania dotyczące pozycji według kategorii posiadaczy pozycji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący system obrotu, który dopuszcza do obrotu towarowe instrumenty pochodne lub uprawnienia do emisji lub związane z nimi instrumenty pochodne:

- a) podawali do publicznej wiadomości cotygodniowe sprawozdanie zawierające zbiorcze zestawienie pozycji utrzymywanych przez poszczególne kategorie osób w odniesieniu do poszczególnych towarowych instrumentów pochodnych lub uprawnień do emisji lub ich instrumentów pochodnych, będących przedmiotem obrotu w ich systemach obrotu, z wyszczególnieniem liczby długich i krótkich pozycji dla takich kategorii, ich zmian od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowego udziału całkowitej liczby otwartych pozycji dla każdej kategorii oraz liczby osób posiadających pozycję w każdej kategorii zgodnie z ust. 4, oraz przekazywali to sprawozdanie właściwemu organowi i EUNGiPW; EUNGiPW dokonuje scentralizowanej publikacji informacji zawartych w tych sprawozdaniach;
- b) przekazywali co najmniej codziennie właściwemu organowi na jego żądanie kompletne zestawienie pozycji posiadanych przez wszystkie osoby, w tym członków lub uczestników, oraz ich klientów, w ramach tego systemu obrotu.

Obowiązek określony w lit. a) ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy zarówno liczba osób oraz liczba ich otwartych pozycji przekroczy minimalne progi.

▼B

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne prowadzące obrót towarowymi instrumentami pochodnymi lub uprawnieniami do emisji lub ich instrumentami pochodnymi poza systemem obrotu przedstawiały organowi właściwemu dla systemu obrotu, w którym dany towarowy instrument pochodny lub uprawnienia do emisji lub ich instrumenty pochodne znajdują się w obrocie, lub właściwemu organowi centralnemu, w przypadku gdy dany towarowy instrument pochodny lub uprawnienia do emisji lub ich instrumenty pochodne znajdują się w obrocie w znacznych wolumenach w systemach obrotu co najmniej jednej jurysdykcji, co najmniej codziennie pełne zestawienie pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub uprawnień do emisji lub ich instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu lub ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a także pozycji ich klientów oraz klientów tych klientów, aż do klienta końcowego, zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, a w stosownych przypadkach zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1227/2011.

3. Aby umożliwić monitorowanie zgodności z art. 57 ust. 1, państwa członkowskie wymagają, aby członkowie lub uczestnicy rynków regulowanych, MTF oraz klienci OTF przekazywali co najmniej codziennie firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku prowadzącemu dany system obrotu szczegółowe informacje o ich własnych pozycjach posiadanych dzięki kontraktom znajdującym się w obrocie w tym systemie, a także o pozycjach swoich klientów oraz klientów tych klientów, aż do klienta końcowego.

4. Firma inwestycyjna lub operator rynku działający w tym systemie obrotu klasyfikuje osoby posiadające pozycje w towarowym instrumencie pochodnym lub uprawnieniu do emisji lub jego instrumencie pochodnym w oparciu o charakter głównego rodzaju ich działalności, z uwzględnieniem wszelkich stosownych zezwoleń, jako:

- a) firmy inwestycyjne lub instytucje kredytowe;
- b) fundusze inwestycyjne, czy to jako przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) zdefiniowane w dyrektywie 2009/65/WE, czy też jako zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym zdefiniowany w dyrektywie 2011/61/UE;
- c) inne instytucje finansowe, w tym zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji zdefiniowane w dyrektywie 2009/138/WE oraz instytucje pracowniczych programów emerytalnych zdefiniowane w dyrektywie 2003/41/WE;
- d) przedsiębiorstwa handlowe;
- e) w przypadku uprawnień do emisji lub związanych z nimi instrumentów pochodnych, operatorzy zobowiązani do przestrzegania wymogów określonych w dyrektywie 2003/87/WE.

Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 lit. a), określają liczbę długich i krótkich pozycji według kategorii osób, wszelkie ich zmiany od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowy udział całkowitej liczby otwartych pozycji dla każdej kategorii oraz liczbę osób w każdej kategorii.

Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 lit. a), oraz zestawienia, o których mowa w ust. 2, zawierają rozróżnienie między:

- a) pozycjami zidentyfikowanymi jako pozycje, które obiektywnie zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową; oraz
- b) innymi pozycjami.

▼B

5. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. a), oraz zestawienia, o których mowa w ust. 2.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W przypadku uprawnień do emisji lub związanych z nimi instrumentów pochodnych, składanie sprawozdań pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku przestrzegania wymogów określonych w dyrektywie 2003/87/WE.

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia progów, o których mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, z uwzględnieniem łącznej liczby otwartych pozycji oraz ich wielkości i łącznej liczby osób posiadających pozycję.

7. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających środki ustanawiające wymóg przysyłania EUNGiPW wszystkich sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. a), co tydzień w określonym terminie w celu ich scentralizowanej publikacji przez EUNGiPW.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

TYTUŁ V

USŁUGI W ZAKRESIE UDOSTĘPNIANIA INFORMACJI

Sekcja 1

Procedura udzielania zezwolenia dostawcom usług w zakresie udostępniania informacji*Artykuł 59***Wymogi w zakresie udzielania zezwoleń**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji opisanych w załączniku I sekcja D jako działalność prowadzoną w sposób regularny uzależnione było od uzyskania uprzedniego zezwolenia zgodnie z niniejszą sekcją. Zezwolenia takiego udziela właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego wyznaczony zgodnie z art. 67.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie zezwalają firmom inwestycyjnym lub operatorom rynku prowadzącym system obrotu na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji jako APA, CTP i ARM, pod warunkiem uprzedniej weryfikacji przestrzegania przez nich niniejszego tytułu. Taką usługę uwzględnia się w ich zezwoleniu.

3. Państwa członkowskie prowadzą rejestr wszystkich dostawców usług w zakresie udostępniania informacji. Rejestr ten jest ogólnie dostępny i zawiera informacje na temat usług, na których świadczenie dostawca usług w zakresie udostępniania informacji posiada zezwolenie. Rejestry te uaktualnia się na bieżąco. O każdym zezwoleniu powiadamia się EUNGiPW.

▼B

EUNGiPW tworzy wykaz wszystkich dostawców usług w zakresie udostępniania informacji w Unii. Wykaz ten zawiera informacje na temat usług, na których świadczenie dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji posiada zezwolenie, oraz jest on na bieżąco aktualizowany. EUNGiPW publikuje ten wykaz na swojej stronie internetowej i aktualizuje go.

W przypadku gdy właściwy organ cofnął zezwolenie zgodnie z art. 62, informacja o tym fakcie jest zamieszczana w wykazie na okres pięciu lat.

4. Państwa członkowskie wymagają, aby dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji świadczyli swoje usługi pod nadzorem właściwego organu. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy dokonywały regularnych przeglądów przestrzegania niniejszego tytułu przez dostawców usług w zakresie udostępniania informacji. Państwa członkowskie zapewniają także, aby właściwe organy monitorowały, czy dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji spełniają przez cały czas warunki dotyczące uzyskania pierwszego zezwolenia ustanowione na mocy niniejszego tytułu.

*Artykuł 60***Zakres udzielonego zezwolenia**

1. Macierzyste państwo członkowskie zapewnia określanie w zezwoleniu usługi w zakresie udostępnienia informacji, na świadczenie której dostawca usług w zakresie udostępniania informacji posiada zezwolenie. Dostawca usług w zakresie udostępniania informacji, który chce rozszerzyć zakres swojej działalności o dodatkowe usługi w zakresie udostępniania informacji składa wnioski o rozszerzenie zakresu swojego zezwolenia.

2. Zezwolenie jest ważne w całej Unii i umożliwia dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji świadczenie usług, do których świadczenia został uprawniony, w całej Unii.

*Artykuł 61***Procedury udzielania zezwoleń i odrzucania wniosków o udzielenie zezwolenia**

1. Właściwy organ nie udziela zezwolenia, o ile i dopóki całkowicie nie upewni się, czy wnioskodawca spełnia wszystkie wymogi wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Dostawca usług w zakresie udostępniania informacji dostarcza wszelkich informacji, w tym program działania określający między innymi rodzaje planowanych usług oraz strukturę organizacyjną, niezbędnych, aby umożliwić właściwemu organowi upewnienia się, czy dostawca usług w zakresie udostępniania informacji ustanowił, w momencie udzielania pierwszego zezwolenia, wszystkie niezbędne mechanizmy w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z przepisów niniejszego tytułu.

3. Wnioskodawca jest informowany w terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o tym, czy zezwolenie zostało wydane.

4. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) informacje, jakie należy przekazać właściwemu organowi na podstawie ust. 2, w tym program działania;
- b) informacje zawarte w powiadomieniach przekazywanych na podstawie art. 63 ust. 3.

EUNGiPW przedstawi Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 3 lipca 2015 r.

▼B

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

▼C2

5. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących powiadamiania lub przekazywania informacji przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu i w art. 63 ust. 3.

▼B

EUNGiPW przedstawia ten projekt wykonawczych standardów technicznych Komisji do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 62***Cofnięcie zezwolenia**

Właściwy organ może cofnąć zezwolenie wydane dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji, w przypadku gdy dostawca:

- a) nie wykorzystał zezwolenia w terminie 12 miesięcy, wyraźnie zrzekł się zezwolenia lub nie świadczył żadnych usług w zakresie udostępniania informacji w okresie poprzedzających sześciu miesięcy, chyba że w takich przypadkach dane państwo członkowskie przewidziało możliwość wygaśnięcia zezwolenia;
- b) uzyskał zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
- c) nie spełnia już warunków, na których podstawie zezwolenie zostało udzielone;
- d) poważnie i systematycznie narusza przepisy niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

*Artykuł 63***Wymogi wobec organu zarządzającego dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby wszyscy członkowie organu zarządzającego dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji przez cały czas mieli wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadali wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz poświęcali wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich obowiązków.

Organ zarządzający jako całość musi posiadać odpowiedni poziom wiedzy, umiejętności i doświadczenia pozwalający mu zrozumieć charakter działalności dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji. Każdy członek organu zarządzającego działa w sposób uczciwy i etyczny, zachowując niezależność osądu, aby móc w razie konieczności skutecznie przeciwstawić się decyzjom kadry kierowniczej wyższego szczebla oraz w razie konieczności skutecznie nadzorować i monitorować proces podejmowania decyzji w zakresie zarządzania.

W przypadku gdy operator rynku występuje o zezwolenie na prowadzenia APA, CTP lub ARM, a członkowie organu zarządzającego APA, CTP lub ARM są jednocześnie członkami organu zarządzającego rynku regulowanego, uznaje się, że osoby te spełniają wymogi określone w akapicie pierwszym.

2. EUNGiPW opracowuje do dnia 3 stycznia 2016 r. wytyczne na potrzeby oceny odpowiedniości członków organu zarządzającego, o której mowa w ust. 1, uwzględniając różne pełnione przez nich role

▼B

i funkcje oraz potrzebę uniknięcia konfliktów interesów między członkami organu zarządzającego oraz użytkownikami APA, CTP lub ARM.

3. Państwa członkowskie wymagają od dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji powiadamiania właściwego organu o tożsamości wszystkich członków jego organu zarządzającego oraz o wszelkich zmianach jego składu, a także przekazywania wszelkich informacji wymaganych do oceny spełnienia przez ten podmiot wymogów określonych w ust. 1.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji określał i nadzorował wdrażanie mechanizmów zarządczych, które zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie organizacją, w tym podział obowiązków w organizacji i zapobieganie konfliktom interesów, w sposób, który sprzyja integralności rynku i interesom jego klientów.

5. Właściwy organ odmawia udzielenia zezwolenia, jeżeli nie upewnił się, że osoba lub osoby faktycznie kierujące działalnością dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię, lub jeżeli istnieją obiektywne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że proponowane zmiany składu kierownictwa mogą stwarzać zagrożenie dla należytego i ostrożnego zarządzania tym podmiotem oraz odpowiedniego uwzględnienia interesów jego klientów oraz kwestii integralności rynku.

Sekcja 2

Warunki dotyczące APA

Artykuł 64

Wymogi organizacyjne

1. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby APA posiadał odpowiednie polityki i mechanizmy umożliwiające upublicznianie informacji wymaganych na podstawie art. 20 i 21 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego, przy zastosowaniu możliwych środków technicznych, na normalnych zasadach handlowych. Informacje udostępniane są bezpłatnie 15 minut po publikacji transakcji przez APA. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby APA był w stanie skutecznie i spójnie rozpowszechniać takie informacje w sposób zapewniający szybki dostęp do tych informacji na zasadach niedyskryminacyjnych oraz w formie ułatwiającej ich konsolidację z podobnymi danymi pochodzącymi z innych źródeł.

2. Informacje publikowane przez APA zgodnie z ust. 1 obejmują co najmniej następujące elementy:

- a) identyfikator instrumentu finansowego;
- b) cenę, po jakiej zawarto transakcję;
- c) wolumen transakcji;
- d) godzinę transakcji;
- e) godzinę zgłoszenia transakcji;
- f) oznaczenie waluty, w której wyrażona jest cena transakcji;
- g) kod systemu obrotu, w którym zawarto transakcję, lub w przypadku gdy transakcję zawarto za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego – kod „SI”, a w innym przypadku kod „OTC”;

▼B

h) w stosownych przypadkach wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom.

3. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby APA stosował lub utrzymywał skuteczne rozwiązania administracyjne mające na celu zapobieganie konfliktom interesów w stosunku do swoich klientów. W szczególności APA będący również operatorem rynku lub firmą inwestycyjną musi traktować wszystkie gromadzone informacje w sposób niedyskryminujący oraz stosować i utrzymywać odpowiednie rozwiązania mające na celu rozdzielenie poszczególnych funkcji biznesowych.

4. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby APA posiadał należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego dostępu oraz zapobieganiu wyciekowi informacji przed ich publikacją. APA utrzymuje odpowiednie zasoby oraz posiada systemy zapasowe, aby zapewnić możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie przez cały czas.

5. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby APA posiadał systemy umożliwiające skuteczną kontrolę sprawozdań z transakcji pod kątem kompletności, wykrywanie przeoczeń i oczywistych błędów oraz żądanie ponownego przesłania tych błędnych sprawozdań.

6. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wspólnych formatów, standardów danych oraz rozwiązań technicznych ułatwiających konsolidację informacji, o których mowa w ust. 1.

EUNGiPW przedstawia Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu sprecyzowania normalnych zasad handlowych, na jakich upubliczniane są informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

8. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) środki, za pomocą których APA może realizować obowiązek informacyjny, o którym mowa w ust. 1;
- b) treść informacji publikowanych na podstawie ust. 1, w tym co najmniej informacje, o których mowa w ust. 2, tak aby umożliwić publikację informacji wymaganych na mocy art. 64;
- c) konkretne wymogi organizacyjne określone w ust. 3, 4 i 5.

EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Sekcja 3

Warunki dotyczące CTP

Artykuł 65

Wymogi organizacyjne

1. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP posiadał odpowiednie polityki i mechanizmy umożliwiające gromadzenie informacji upublicznianych zgodnie z art. 6 i 20 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, ich konsolidację w formie ciągłego elektronicznego strumienia danych oraz podawanie do wiadomości publicznej w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego, z zastosowaniem możliwych środków technicznych, na normalnych zasadach handlowych.

Informacje te obejmują przynajmniej następujące szczegóły:

- a) identyfikator instrumentu finansowego;
- b) cenę, po jakiej zawarto transakcję;
- c) wolumen transakcji;
- d) godzinę transakcji;
- e) godzinę zgłoszenia transakcji;
- f) oznaczenie waluty, w której wyrażona jest cena transakcji;
- g) kod systemu obrotu, w którym zawarto transakcję, lub w przypadku gdy transakcję zawarto za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje – kod „SI”, a w innym przypadku kod „OTC”;
- h) w stosownych przypadkach informację o tym, że za decyzję inwestycyjną i zawarcie transakcji odpowiadał algorytm komputerowy w firmie inwestycyjnej;
- i) w stosownych przypadkach wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom;
- j) w przypadku gdy uchylono obowiązek publikowania informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) lub b) tego rozporządzenia, oznaczenie wskazujące, którym z tych uchylonych obowiązków podlegała transakcja.

Informacje te udostępnia się bezpłatnie w ciągu 15 minut po ich opublikowaniu przez CTP. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP był w stanie skutecznie i spójnie rozpowszechniać takie informacje w sposób zapewniający szybki dostęp do tych informacji na zasadach niedyskryminacyjnych oraz w formatach łatwo dostępnych dla uczestników rynku i pozwalających im w łatwy sposób wykorzystać te informacje.

2. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP posiadał odpowiednie zasady i mechanizmy umożliwiające gromadzenie informacji upublicznianych zgodnie z art. 10 i 21 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, ich konsolidację w formie ciągłego elektronicznego strumienia danych oraz podawanie do wiadomości publicznej w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego, z zastosowaniem możliwych środków technicznych, na normalnych zasadach handlowych, poniższych informacji obejmujących przynajmniej:

- a) identyfikator instrumentu finansowego lub cechy identyfikujące ten instrument;

▼B

- b) cenę, po jakiej zawarto transakcję;
- c) wolumen transakcji;
- d) godzinę transakcji;
- e) godzinę zgłoszenia transakcji;
- f) oznaczenie waluty, w której wyrażona jest cena transakcji;
- g) kod systemu obrotu, w którym zawarto transakcję, lub w przypadku gdy transakcję zawarto za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje – kod „SI”, a w innym przypadku kod „OTC”;
- h) w stosownych przypadkach wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom.

Informacje te udostępnia się bezpłatnie w ciągu 15 minut po ich opublikowaniu przez CTP. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP był w stanie skutecznie i spójnie rozpowszechniać takie informacje w sposób zapewniający szybki dostęp do tych informacji na zasadach niedyskryminacyjnych oraz w powszechnie przyjętych interoperacyjnych formatach, które są łatwo dostępne dla uczestników rynku i pozwalają im w łatwy sposób wykorzystać te informacje.

3. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP zapewniał udostępnianie skonsolidowanych danych pochodzących ze wszystkich rynków regulowanych, MTF, OTF i APA oraz w odniesieniu do instrumentów finansowych określonych w regulacyjnych standardach technicznych zgodnie z ust. 8 lit. c).

4. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP stosował lub utrzymywał skuteczne rozwiązania administracyjne mające na celu zapobieganie konfliktom interesów. W szczególności operator rynku lub APA, którzy również prowadzą system publikacji informacji skonsolidowanych, muszą traktować wszystkie gromadzone informacje w sposób niedyskryminacyjny oraz stosować i utrzymywać odpowiednie rozwiązania mające na celu rozdzielenie poszczególnych funkcji biznesowych.

5. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP posiadał należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji oraz minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych i nieuprawnionego dostępu do nich. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP utrzymywał odpowiednie zasoby oraz posiadał systemy zapasowe, aby zapewnić możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie przez cały czas.

6. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia standardów i formatów danych w odniesieniu do informacji podlegających opublikowaniu zgodnie z art. 6, 10, 20 i 21 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, w tym identyfikatora instrumentu finansowego, ceny, ilości, godziny, oznaczenia waluty, w której wyrażona jest cena, identyfikatora systemu obrotu oraz oznaczeń informujących o tym, że transakcja podlegała szczególnym warunkom, jak również technicznych rozwiązań służących skutecznemu i spójnemu rozpowszechnianiu informacji w sposób zapewniający ich łatwą dostępność i możliwość ich łatwego wykorzystania przez uczestników rynku, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym określenie dodatkowych usług podnoszących skuteczność funkcjonowania rynku, które CTP mogłyby świadczyć.

EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 3 lipca 2015 r. w odniesieniu do informacji publikowanych zgodnie z art. 6 i 20 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz do dnia 3 lipca 2015 r. w odniesieniu do informacji publikowanych zgodnie z art. 10 i 21 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

▼B

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 precyzujące normalne zasady handlowe, na jakich zapewniany jest dostęp od strumieni danych, o których mowa ust. 1 i 2.

8. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) środki, za pomocą których CTP może realizować obowiązek informacyjny, o którym mowa w ust. 1 i 2;
- b) treść informacji publikowanych na podstawie ust. 1 i 2;
- c) instrumenty finansowe, których dotyczą dane, które muszą zostać udostępnione w strumieniu danych, a w odniesieniu do instrumentów innych niż kapitałowe – systemy obrotu i APA, które należy uwzględnić;
- d) inne środki zapewniające spójność danych publikowanych przez różne CTP oraz możliwość ich wykorzystania na potrzeby zestawienia i powiązania z podobnymi danymi pochodzącymi z innych źródeł, oraz zdolność agregacji na poziomie Unii;
- e) konkretne wymogi organizacyjne określone w ust. 4 i 5.

EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

S e k c j a 4

W a r u n k i d o t y c z ą c e A R M

Artykuł 66

Wymogi organizacyjne

1. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby ARM posiadał odpowiednie polityki i mechanizmy umożliwiające przekazywanie informacji wymaganych na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 w możliwie najkrótszym terminie, przy czym nie później niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym miała miejsce transakcja. Informacje te są przekazywane zgodnie z wymogami określonymi w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

2. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby ARM stosował lub utrzymywał skuteczne rozwiązania administracyjne mające na celu zapobieganie konfliktom interesów w stosunku do swoich klientów. W szczególności ARM będący również operatorem rynku lub firmą inwestycyjną musi traktować wszystkie gromadzone informacje w sposób niedyskryminacyjny oraz stosować i utrzymywać odpowiednie rozwiązania mające na celu rozdzielenie poszczególnych funkcji biznesowych.

▼B

3. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby ARM posiadał należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji i ich uwierzytelnianiu, zminimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego dostępu i zapobieganiu wyciekowi informacji, przy zachowaniu każdorazowo poufności danych. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby ARM utrzymywał odpowiednie zasoby oraz posiadał systemy zapasowe, aby zapewnić możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie przez cały czas.

4. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby ARM posiadał systemy umożliwiające skuteczną kontrolę sprawozdań z transakcji pod kątem kompletności, wykrywanie przeoczeń i oczywistych błędów spowodowanych przez firmę inwestycyjną, oraz aby w przypadku wystąpienia takiego błędu lub przeoczenia, ARM przekazywał firmie inwestycyjnej szczegółowe informacje o danym błędzie lub przeoczeniu, wraz z żądaniem ponownego przesłania takich błędnych sprawozdań.

Macierzyste państwo członkowskie wymaga również, aby ARM posiadał systemy umożliwiające mu wykrywanie błędów lub przeoczeń, które spowodował, oraz umożliwiające ARM skorygowanie i przekazanie - lub ewentualnie ponowne przekazanie - właściwemu organowi prawidłowego i kompletnego sprawozdania z transakcji.

5. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) środki, za pomocą których ARM może spełniać obowiązek informacyjny, o którym mowa w ust. 1; oraz
- b) konkretne wymogi organizacyjne określone w ust. 2, 3 i 4.

EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

TYTUŁ VI

WŁAŚCIWE ORGANY

ROZDZIAŁ I

Wyznaczanie, uprawnienia i procedury odwoławcze

Artykuł 67

Wyznaczenie właściwych organów

1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ, który wykonuje obowiązki przewidziane poszczególnymi przepisami rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie informują Komisję, EUNGiPW i właściwe organy innych państw członkowskich o właściwych organach odpowiedzialnych za wykonywanie każdego z obowiązków i o ewentualnym podziale tych obowiązków.

▼B

2. Właściwe organy, o których mowa w ust. 1, są organami publicznymi, bez uszczerbku dla możliwości przekazania obowiązków innym podmiotom, w przypadku gdy jest to wyraźnie przewidziane w art. 29 ust. 4.

Przekazanie zadań podmiotom innym niż organy, o których mowa w ust. 1, nie może dotyczyć sprawowania władzy publicznej ani uprawnień uznaniowych dotyczących wydawania orzeczenia. Państwa członkowskie wymagają, aby przed przekazaniem zadań, właściwe organy podjęły wszelkie rozsądne działania w celu zapewnienia, aby podmiot, któremu mają zostać przekazane zadania, posiadał kompetencje i zasoby do skutecznego wykonywania wszystkich zadań oraz aby przekazanie zadań odbywało się wyłącznie, jeżeli ustanowiono wyraźnie określone i udokumentowane ramy wykonywania wszelkich przekazanych zadań określające zadania, które mają zostać wykonane i warunki, na których mają zostać wykonane. Warunki te obejmują klauzulę zobowiązującą dany podmiot do działania i zorganizowania się w sposób umożliwiający uniknięcie konfliktów interesów oraz tak, aby informacje uzyskane podczas wykonywania przekazanych zadań nie były wykorzystywane w sposób nieuczciwy lub uniemożliwiający konkurencję. Ostateczna odpowiedzialność za nadzorowanie zgodności z niniejszą dyrektywą i środkami wykonawczymi leży w gestii właściwych organów lub organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1.

Państwa członkowskie informują Komisję, EUNGiPW i właściwe organy innych państw członkowskich o wszelkich uzgodnieniach wprowadzonych w odniesieniu do przekazanych zadań, w tym o dokładnych warunkach regulujących takie przekazanie zadań.

3. EUNGiPW publikuje wykaz właściwych organów, o których mowa w ust. 1 i 2, i uaktualnia go na swojej stronie internetowej.

Artykuł 68

Współpraca między organami w tym samym państwie członkowskim

Jeżeli do wprowadzenia w życie przepisu niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ, należy wyraźnie ustalić właściwe dla nich role i powinny one ściśle ze sobą współpracować.

Każde państwo członkowskie wymaga, aby współpraca ta miała również miejsce między organami właściwymi do celów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 a właściwymi organami odpowiedzialnymi w tym państwie członkowskim za nadzorowanie instytucji kredytowych i innych instytucji finansowych, funduszy emerytalnych, UCITS, pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz zakładów ubezpieczeń.

Państwa członkowskie wymagają, aby właściwe organy wymieniały się wszelkimi informacjami o podstawowym znaczeniu lub istotnymi dla wykonywania ich funkcji i obowiązków.

Artykuł 69

Uprawnienia nadzorcze

1. Właściwym organom nadaje się wszelkie uprawnienia nadzorcze, w tym uprawnienia dochodzeniowe i uprawnienia do wprowadzania środków naprawczych, niezbędne do wypełniania ich obowiązków na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

▼B

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej następujące uprawnienia:

- a) dostęp do wszelkich dokumentów lub innych danych w jakiegokolwiek formie, które właściwy organ uważa za istotne z punktu widzenia wykonywania swoich zadań oraz otrzymywanie lub sporządzanie ich duplikatów;
- b) wymaganie lub żądanie informacji od wszelkich osób oraz, w miarę potrzeb, kierowanie zapytań do tych osób w celu uzyskania informacji;
- c) przeprowadzanie kontroli na miejscu lub dochodzeń;
- d) wymaganie wydania zapisów rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej, lub innych zapisów przesyłu danych będących w posiadaniu firmy inwestycyjnej, instytucji kredytowej lub jakiegokolwiek innego podmiotu podlegającego niniejszej dyrektywie lub rozporządzeniu (UE) nr 600/2014;
- e) wymaganie zamrożenia lub zajęcia aktywów;
- f) wymaganie czasowego zakazu prowadzenia działalności zawodowej;
- g) wymaganie udzielania informacji przez uprawnionych audytorów firm inwestycyjnych, rynków regulowanych i dostawców usług w zakresie udostępniania informacji;
- h) przekazywanie spraw do organów ścigania;
- i) umożliwianie audytorom lub biegłym przeprowadzanie weryfikacji lub dochodzeń;
- j) wymaganie lub żądanie od każdej osoby przekazania informacji, w tym wszelkich istotnych dokumentów, dotyczących wielkości i celu pozycji lub zaangażowania powstałych w wyniku zawarcia transakcji dotyczącej towarowego instrumentu pochodnego oraz wszelkich aktywów lub zobowiązań na rynku instrumentu bazowego;
- k) wymaganie tymczasowego lub stałego zaprzestania wszelkiej praktyki lub postępowania, które właściwy organ uważa za sprzeczne z przepisami rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz z przepisami przyjętymi w wykonaniu niniejszej dyrektywy, oraz niedopuszczenie do ponownego podejmowania takiej praktyki lub postępowania;
- l) przyjmowanie wszelkiego rodzaju środków w celu zapewnienia, aby firmy inwestycyjne, rynki regulowane i inne osoby, do których niniejsza dyrektywa lub rozporządzenie (UE) nr 600/2014 ma zastosowanie, stale przestrzegały wymogów prawnych;
- m) wymaganie zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi;
- n) wymaganie wycofania instrumentów finansowych z obrotu prowadzonego na rynku regulowanym bądź na podstawie innych uzgodnień handlowych;
- o) wymaganie od każdej osoby podjęcia działań w celu zmniejszenia wielkości pozycji lub zaangażowania;
- p) ograniczanie możliwości zawierania przez jakąkolwiek osobę umów na towarowy instrument pochodny, w tym poprzez wprowadzanie limitów wielkości pozycji, jaką dana osoba może każdorazowo posiadać zgodnie z art. 57 niniejszej dyrektywy;

▼B

- q) wydawanie komunikatów publicznych;
- r) wymaganie, w zakresie dopuszczonym w prawie krajowym, wydania istniejących zapisów przesyłu danych przechowywanych przez operatora komunikacyjnego, w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia i w przypadku gdy takie zapisy mogą mieć znaczenie dla dochodzenia w sprawie naruszenia niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
- s) zawieszenie obrotu lub sprzedaży instrumentów finansowych lub lokat strukturyzowanych w przypadku spełnienia warunków określonych w art. 40, 41 lub 42 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
- t) zawieszenie obrotu lub sprzedaży instrumentów finansowych lub lokat strukturyzowanych w przypadku gdy firma inwestycyjna nie opracowała lub nie zastosowała skutecznego procesu zatwierdzenia produktów lub w inny sposób nie spełniła warunków art. 16 ust. 3 niniejszej dyrektywy;
- u) wymaganie usunięcia osoby fizycznej z organu zarządzającego firmy inwestycyjnej lub operatora rynku.

Do dnia ►**M3** 3 lipca 2017 r. ◄ państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNGiPW o swoich przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych transponujących ust. 1 i 2. Bez zbędnej zwłoki powiadamiają one Komisję i EUNGiPW o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

Państwa członkowskie zapewniają, aby wprowadzono mechanizmy w celu zapewnienia wypłaty odszkodowania lub podjęcia innych działań naprawczych zgodnie z prawem krajowym w przypadku jakichkolwiek strat finansowych lub innych szkód poniesionych w wyniku naruszenia niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

Artykuł 70

Kary za naruszenia

1. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych, w tym uprawnień dochodzeniowych i uprawnień do wprowadzania środków naprawczych, przysługujących właściwym organom zgodnie z art. 69 oraz prawa państw członkowskich do stanowienia i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie ustanawiają przepisy oraz zapewniają, aby ich właściwe organy mogły nakładać kary administracyjne oraz inne środki stosowane w odniesieniu do wszystkich naruszeń niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz przepisów krajowych przyjętych w wykonaniu niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014, oraz podejmują wszystkie środki niezbędne do zapewnienia ich wdrożenia. Takie kary i inne środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające oraz stosuje się je w przypadku naruszenia przepisów, nawet jeżeli nie są wyraźnie wymienione w ust. 3, 4 i 5.

Państwa członkowskie mogą postanowić o niewprowadzaniu przepisów dotyczących kar administracyjnych za naruszenia, które podlegają sankcjom karnym na mocy ich prawa krajowego. W takim przypadku państwa członkowskie informują Komisję o odpowiednich przepisach prawa karnego.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNGiPW o swoich przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych transponujących niniejszy artykuł, w tym o odpowiednich przepisach prawa karnego, do dnia ►**M3** 3 lipca 2017 r. ◄ Państwa członkowskie bez

▼B

zbędnej zwłoki powiadamiają Komisję i EUNGiPW o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku naruszenia obowiązków mających zastosowanie do firm inwestycyjnych, operatorów rynku, dostawców usług w zakresie udostępniania informacji i instytucji kredytowych, w związku z usługami inwestycyjnymi lub działalnością inwestycyjną i usługami dodatkowymi, oraz oddziałów firm z państw trzecich, kary i inne środki mogły być stosowane, na warunkach określonych w prawie krajowym w obszarach niezharmonizowanych niniejszą dyrektywą, w stosunku do członków organu zarządzającego firm inwestycyjnych i operatorów rynku oraz wszelkich innych osób fizycznych i prawnych, które na mocy krajowego prawa są odpowiedzialne za naruszenie.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej naruszenie następujących przepisów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 było traktowane jako naruszenie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014:

a) w odniesieniu do niniejszej dyrektywy:

- (i) art. 8 lit. b);
- (ii) art. 9 ust. 1–6;
- (iii) art. 11 ust. 1 i 3;
- (iv) art. 16 ust. 1–11;
- (v) art. 17 ust. 1–6;
- (vi) art. 18 ust. 1–9 i art. 18 pkt 10 zdanie pierwsze;
- (vii) art. 19 i 20;
- (viii) art. 21 ust. 1;
- (ix) art. 23 ust. 1, 2 i 3;
- (x) art. 24 ust. 1–5 i 7–10 oraz art. 24 ust. 11 akapity pierwszy i drugi;
- (xi) art. 25 ust. 1–6;
- (xii) art. 26 ust. 1 zdanie drugie i art. 26 ust. 2 i 3
- (xiii) art. 27 ust. 1–8;
- (xiv) art. 28 ust. 1 i 2;
- (xv) art. 29 ust. 2 akapit pierwszy, art. 29 ust. 2 akapit trzeci, art. 29 ust. 3 zdanie pierwsze, art. 29 ust. 4 akapit pierwszy i art. 29 ust. 5;
- (xvi) art. 30 ust. 1 akapit drugi, art. 30 ust. 3 akapit drugi zdanie pierwsze;
- (xvii) art. 31 ust. 1, art. 31 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 31 ust. 3;

▼B

- (xviii) art. 32 ust. 1, art. 31 ust. 2 akapity pierwszy, drugi i czwarty;
 - (xix) art. 33 ust. 3;
 - (xx) art. 34 ust. 2, art. 34 ust. 4 zdanie pierwsze, art. 34 ust. 5 zdanie pierwsze, art. 34 ust. 7 zdanie pierwsze;
 - (xxi) art. 35 ust. 2, art. 35 ust. 7 akapit pierwszy, art. 35 ust. 10 zdanie pierwsze;
 - (xxii) art. 36 ust. 1;
 - (xxiii) art. 37 ust. 1 akapit pierwszy i akapit drugi zdanie pierwsze oraz art. 37 ust. 2 akapit pierwszy;
 - (xxiv) art. 44 ust. 1 akapit czwarty, art. 44 ust. 2 zdanie pierwsze, art. 44 ust. 3 akapit pierwszy i art. 44 ust. 5 lit. b);
 - (xxv) art. 45 ust. 1-6 i ust. 8;
 - (xxvi) art. 46 ust. 1, art. 46 ust. 2 lit. a) i b);
 - (xxvii) art. 47;
 - (xxviii) art. 48 ust. 1–11;
 - (xxix) art. 49 ust. 1;
 - (xxx) art. 50 ust. 1;
 - (xxxi) art. 51 ust. 1–4 oraz art. 51 ust. 5 zdanie drugie;
 - (xxxii) art. 52 ust. 1 oraz art. 52 ust. 2 akapity pierwszy, drugi i piąty;
 - (xxxiii) art. 53 ust. 1, 2 i 3, art. 53 ust. 6 akapit drugi zdanie pierwsze oraz art. 53 ust. 7;
 - (xxxiv) art. 54 ust. 1, art. 54 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 54 ust. 3;
 - (xxxv) art. 57 ust. 1 i 2, art. 57 ust. 8 oraz art. 57 ust. 10 akapit pierwszy;
 - (xxxvi) art. 58 ust. 1–4;
 - (xxxvii) art. 63 ust. 1, 3 i 4;
 - (xxxviii) art. 64 ust. 1–5;
 - (xxxix) art. 65 ust. 1–5;
 - (xxxx) art. 66 ust. 1–4; oraz
- b) w odniesieniu do rozporządzenia (UE) nr 600/2014:
- (i) art. 3 ust. 1 i 3;
 - (ii) art. 4 ust. 3 akapit pierwszy;

▼B

- (iii) art. 6;
- (iv) art. 7 ust. 1 akapit trzeci zdanie pierwsze;
- (v) art. 8 ust. 1, 3 i 4;
- (vi) art. 10;
- (vii) art. 11 ust. 1 akapit trzeci zdanie pierwsze i art. 11 ust. 3 akapit trzeci;
- (viii) art. 12 ust. 1,
- (ix) art. 13 ust. 1;
- (x) art. 14 ust. 1, art. 14 ust. 2 zdanie pierwsze oraz art. 14 ust. 3 zdanie drugie, trzecie i czwarte;
- (xi) art. 15 ust. 1 akapit pierwszy i akapit drugi zdania pierwsze i trzecie, art. 15 ust. 2 oraz art. 15 ust. 4 zdanie drugie;
- (xii) art. 17 ust. 1 zdanie drugie;
- (xiii) art. 18 ust. 1 i 2, art. 18 ust. 4 zdanie pierwsze, art. 18 ust. 5 zdanie pierwsze, art. 18 ust. 6 akapit pierwszy, art. 18 ust. 7 i art. 18 ust. 8 akapit pierwszy;
- (xiv) art. 20 ust. 1 oraz art. 20 ust. 2 zdanie pierwsze;
- (xv) art. 21 ust. 1, 2 i 3;
- (xvi) art. 22 ust. 2;
- (xvii) art. 23 ust. 1 i 2;
- (xviii) art. 25 ust. 1 i 2;
- (xix) art. 26 ust. 1 akapit pierwszy, art. 26 ust. 2–5, art. 26 ust. 6 akapit pierwszy, art. 26 ust. 7 akapity pierwszy do piątego i ósmy;
- (xx) art. 27 ust. 1;
- (xxi) art. 28 ust. 1 oraz art. 28 ust. 2 akapit pierwszy;
- (xxii) art. 29 ust. 1 i 2;
- (xxiii) art. 30 ust. 1;
- (xxiv) art. 31 ust. 2 i 3;
- (xxv) art. 35 ust. 1, 2 i 3;
- (xxvi) art. 36 ust. 1, 2 i 3;
- (xxvii) art. 37 ust. 1 i 3;

▼B

(xxviii) art. 40, 41 i 42.

4. Za naruszenie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 uznaje się również świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej bez wymaganego zezwolenia lub zgody, o których mowa w następujących przepisach niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014:

a) art. 5, art. 6 ust. 2, art. 34, art. 35, art. 39, 44 lub art. 59 niniejszej dyrektywy; lub

b) art. 6 ust. 1 zdanie trzecie lub art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

5. Za naruszenie uznaje się również brak współpracy lub niestosowanie się do wymogów w zakresie dochodzenia lub kontroli bądź do żądania, objętych zakresem art. 69.

6. W przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 3, 4 i 5, państwa członkowskie, zgodnie z prawem krajowym, wprowadzają przepisy przyznające właściwym organom uprawnienia do podejmowania i nakładania przynajmniej następujących kar administracyjnych i innych środków:

a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę fizyczną lub prawną oraz charakter naruszenia zgodnie z art. 71;

b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania;

c) w przypadku firmy inwestycyjnej, operatora rynku uprawnionego do prowadzenia MTF lub OTF, rynku regulowanego, APA, CTP i ARM, cofnięcie lub zawieszenie udzielonego instytucji zezwolenia zgodnie z art. 8, 43 i 65;

d) czasowy lub – w przypadku poważnych wielokrotnych naruszeń – stały zakaz sprawowania funkcji zarządczych w firmach inwestycyjnych nałożony na członka organu zarządzającego firmy inwestycyjnej lub inną osobę fizyczną, uznanych za odpowiedzialnych;

e) tymczasowy zakaz nałożony na firmę inwestycyjną będącą członkiem lub uczestnikiem rynków regulowanych, MTF lub klienta OTF;

f) w przypadku osoby prawnej, maksymalna administracyjna kara pieniężna w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR, lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 2 lipca 2014 r., lub do wysokości 10 % całkowitego rocznego obrotu danej osoby prawnej ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający; w przypadku gdy osoba prawna jest przedsiębiorstwem dominującym lub przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego, które ma obowiązek sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, za odpowiedni całkowity roczny obrót uznawany jest całkowity roczny obrót lub odpowiadający mu rodzaj dochodu zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawodawczymi dotyczącymi rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający ostatecznego przedsiębiorstwa dominującego;

g) w przypadku osoby fizycznej, maksymalna administracyjna kara pieniężna w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 2 lipca 2014 r.;

▼B

h) maksymalne administracyjne kary pieniężne w wysokości równej co najmniej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy ustalenie kwoty uzyskanych korzyści jest możliwe, nawet jeśli kwota ta przekracza kwoty maksymalne określone w lit. f) i g).

7. Państwa członkowskie mogą upoważnić właściwe organy do nałożenia dodatkowych rodzajów kar oprócz kar, o których mowa w ust. 6, lub do nałożenia kar pieniężnych przekraczających kwoty, o których mowa w ust. 6 lit. f), g) i h).

*Artykuł 71***Publikacja decyzji**

1. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy nakładające na właściwe organy obowiązek publikowania każdej decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka za naruszenie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 lub przepisów krajowych przyjętych w wykonaniu niniejszej dyrektywy na swoich oficjalnych stronach bez zbędnej zwłoki po poinformowaniu o tej decyzji osoby, na którą nałożono karę. Publikacja ta obejmuje co najmniej informacje o rodzaju i charakterze naruszenia oraz o tożsamości osób odpowiedzialnych. Obowiązek ten nie ma zastosowania do decyzji nakładających środki o charakterze dochodzeniowym.

Jednakże w przypadku gdy właściwy organ uzna, że opublikowanie tożsamości osób prawnych lub danych osobowych osób fizycznych byłoby nieproporcjonalne, w oparciu o indywidualną ocenę przeprowadzoną w odniesieniu do proporcjonalności opublikowania takich danych, lub w przypadku gdy opublikowanie takich danych zagroziłoby stabilności rynków finansowych lub trwającemu dochodzeniu, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy:

- a) odroczyły publikację decyzji o nałożeniu kary lub innego środka do momentu, kiedy przyczyny nieopublikowania przestaną być aktualne;
- b) opublikowały decyzję o nałożeniu kary lub innego środka w formie anonimowej w sposób zgodny z prawem krajowym, jeżeli taka anonimowa publikacja zapewnia skuteczną ochronę odnośnych danych osobowych;
- c) w ogóle nie publikowały decyzji nakładającej karę lub inny środek, w przypadku gdy warianty określone w lit. a) i b) uznaje się za niewystarczające w celu zapewnienia:
 - (i) utrzymania stabilności rynków finansowych;
 - (ii) proporcjonalności publikacji takich decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny.

W przypadku podjęcia decyzji o opublikowaniu informacji o karze lub innym środku w formie anonimowej, opublikowanie odpowiednich danych może zostać odłożone w czasie o rozsądny okres, jeżeli przewiduje się, że w po tym okresie przyczyny publikowania informacji w formie anonimowej przestaną być aktualne.

▼B

2. W przypadku gdy od decyzji nakładającej karę lub inny środek przysługuje odwołanie do odpowiedniego organu sądowego lub innego organu, właściwe organy niezwłocznie publikują na swoich oficjalnych stronach internetowych również tego rodzaju informacje i wszelkie późniejsze informacje na temat wyniku takiego odwołania. Ponadto publikuje się również każdą decyzję unieważniającą poprzednią decyzję nakładającą karę lub inny środek.

3. Właściwe organy zapewniają, aby wszelkie informacje opublikowane zgodnie z niniejszym artykułem pozostały na ich oficjalnej stronie internetowej przez okres co najmniej pięciu lat po ich publikacji. Dane osobowe zawarte w takich informacjach muszą być dostępne na oficjalnej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres wymagany na mocy mających zastosowanie przepisów o ochronie danych.

Właściwe organy informują EUNGiPW o wszystkich karach administracyjnych, które nałożyły, lecz nie opublikowały zgodnie z ust. 1 lit. c), w tym o wszelkich odwołaniach z nimi związanych i ich wynikach. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy otrzymywały informacje i ostateczne orzeczenia dotyczące wszelkich nałożonych sankcji karnych oraz przekazywały je EUNGiPW. EUNGiPW prowadzi centralną bazę danych zgłoszonych mu kar wyłącznie do celów wymiany informacji między właściwymi organami. Do bazy tej mogą mieć dostęp wyłącznie właściwe organy i jest ona aktualizowana na podstawie informacji przekazywanych przez właściwe organy.

4. Państwa członkowskie przekazują EUNGiPW co roku zbiorcze informacje o wszystkich karach i innych środkach nałożonych zgodnie z ust. 1 i 2. Obowiązek ten nie ma zastosowania do środków o charakterze dochodzeniowym. EUNGiPW publikuje te informacje w sprawozdaniu rocznym.

W przypadku gdy państwa członkowskie wybierają, zgodnie z art. 70, ustanowienie sankcji karnych za naruszenia przepisów, o których mowa w tym artykule, ich właściwe organy przekazują EUNGiPW co roku anonimowe i zbiorcze dane dotyczące wszystkich przeprowadzonych dochodzeń i nałożonych sankcji karnych. EUNGiPW publikuje dane dotyczące nałożonych sankcji karnych w sprawozdaniu rocznym.

5. W przypadku gdy właściwy organ ujawni opinii publicznej środek administracyjny, karę lub sankcję karną, powiadamia o tym jednocześnie EUNGiPW.

6. W przypadku gdy opublikowana kara administracyjna lub sankcja karna dotyczy firmy inwestycyjnej, operatora rynku, dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji, instytucji kredytowych w związku z usługami inwestycyjnymi i działalnością inwestycyjną lub usługami dodatkowymi lub oddziałów firm z państw trzecich uprawnionych zgodnie z niniejszą dyrektywą, EUNGiPW dodaje wzmiankę do opublikowanej kary w odpowiednim rejestrze.

7. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych dotyczących procedur i form przekazywania informacji, o których mowa w niniejszym artykule.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.

▼B

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 72***Wykonywanie uprawnień nadzorczych i uprawnień do nakładania kar**

1. Właściwe organy wykonują uprawnienia nadzorcze, w tym uprawnienia dochodzeniowe i uprawnienia do wprowadzania środków naprawczych, o których mowa w art. 69, oraz uprawnienia do nakładania kar, o których mowa w art. 70, zgodnie z krajowymi ramami prawnymi:

- a) bezpośrednio;
- b) we współpracy z innymi organami;
- c) w drodze przekazania zadań podmiotom, którym przekazano zadania zgodnie z art. 67 ust. 2, zachowując swoją odpowiedzialność; lub
- d) poprzez wnoszenie spraw do właściwych organów sądowych.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy uwzględniały – przy ustalaniu rodzaju i wysokości kary administracyjnej lub innego środka nakładanych w ramach wykonywania uprawnień do nakładania kar przewidzianych w art. 70 – wszystkie istotne okoliczności, w tym w stosownych przypadkach:

- a) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- b) stopień odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za dane naruszenie;
- c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest w szczególności wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub rocznych dochodów oraz aktywów netto odpowiedzialnej osoby fizycznej;
- d) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można je ustalić;
- e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
- f) poziom współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z właściwym organem, bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia wyrównania uzyskanych korzyści lub strat unikniętych przez tę osobę;
- g) wcześniejsze naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

Przy określaniu rodzaju i wielkości kar administracyjnych i innych środków właściwe organy mogą wziąć pod uwagę dodatkowe czynniki oprócz tych, o których mowa w akapicie pierwszym.

*Artykuł 73***Zgłaszanie naruszeń**

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy skutecznych mechanizmów umożliwiających zgłaszanie właściwym organom potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń przepisów rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz przepisów prawa krajowego przyjętych w wykonywaniu niniejszej dyrektywy.

▼B

Mechanizmy, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują co najmniej:

- a) szczególne procedury odbierania zgłoszeń w sprawie potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń oraz działania następcze, w tym ustanowienie bezpiecznych kanałów komunikacji dla takich zgłoszeń;
- b) odpowiednią ochronę pracowników instytucji finansowych, którzy zgłaszają naruszenia popełnione w danej instytucji finansowej, przynajmniej przed odwetem, dyskryminacją lub innymi rodzajami nieuczciwego lub nierzetelnego traktowania;
- c) ochronę tożsamości zarówno osoby dokonującej zgłoszenia naruszeń, jak i osoby fizycznej, której zarzuca się popełnienie naruszenia, na wszystkich etapach procedur, chyba że ujawnienie informacji jest wymagane prawem krajowym w kontekście dalszego dochodzenia lub późniejszego postępowania administracyjnego lub sądowego.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne, operatorzy rynku, dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji oraz instytucje kredytowe w związku z usługami inwestycyjnymi lub działalnością inwestycyjną i usługami dodatkowymi, oraz oddziały firm z państw trzecich posiadały odpowiednie procedury zgłaszania przez swoich pracowników potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń wewnątrz podmiotu za pośrednictwem specjalnego, niezależnego i autonomicznego kanału.

*Artykuł 74***Prawo do odwoływania się**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda decyzja podjęta na podstawie przepisów rozporządzenia (UE) nr 600/2014 lub na podstawie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą była właściwie uzasadniona i podlegała prawu do odwoływania się do sądu. Prawo do odwoływania się do sądu stosuje się także w przypadku gdy, w odniesieniu do wniosku o zezwolenie, w którym przekazano wszystkie wymagane informacje, nie podjęto żadnej decyzji w terminie sześciu miesięcy od jego złożenia.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby jeden lub większa liczba poniższych organów, jak określono w prawie krajowym, mogła również, w interesie konsumentów oraz zgodnie z prawem krajowym, wnieść skargę do sądów lub do właściwych organów administracyjnych w celu zapewnienia stosowania przepisów rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz krajowych przepisów przyjętych w wykonywaniu niniejszej dyrektywy:

- a) instytucje publiczne lub ich przedstawiciele;
- b) organizacje konsumenckie mające uzasadniony interes w ochronie konsumentów;
- c) organizacje zawodowe mające uzasadniony interes w ochronie swoich członków.

*Artykuł 75***Pozasądowy mechanizm rozpatrywania skarg konsumentów**

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie skutecznych i efektywnych procedur pozasądowego rozstrzygania skarg i dochodzenia roszczeń dla pozasądowego rozstrzygania skarg konsumentów dotyczących świadczenia przez firmy inwestycyjne usług inwestycyjnych i usług dodatkowych, w stosownych przypadkach wykorzystując istniejące organy. Państwa członkowskie zapewniają również przynależność wszystkich firm inwestycyjnych do jednego lub większej liczby takich organów wdrażających procedury rozstrzygania skarg i dochodzenia roszczeń.

▼B

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy te prowadziły aktywną współpracę ze swoimi odpowiednikami w innych państwach członkowskich przy rozstrzyganiu sporów o charakterze transgranicznym.

3. Właściwe organy powiadamiają EUNGiPW o przewidzianych w ich jurysdykcji procedurach wnoszenia skarg i dochodzenia roszczeń, o których mowa w ust. 1.

EUNGiPW publikuje wykaz wszystkich pozasądowych mechanizmów i aktualizuje go na swojej stronie internetowej.

*Artykuł 76***Tajemnica zawodowa**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy, wszystkie osoby, które pracują lub pracowały dla właściwych organów lub podmiotów, którym przekazano zadania na podstawie art. 67 ust. 2, a także audytorzy i biegli wskazani przez właściwe organy, podlegali obowiązкови zachowania tajemnicy zawodowej. Nie mogą oni ujawniać jakichkolwiek informacji poufnych, które mogą otrzymywać w trakcie pełnienia swoich obowiązków, chyba że w formie skrótowej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych firm inwestycyjnych, operatorów rynku, rynków regulowanych lub jakichkolwiek innych osób, bez uszczerbku dla wymogów określonych w przepisach krajowego prawa karnego lub podatkowego, lub innych przepisów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

2. W przypadku gdy firma inwestycyjna, operator rynku lub rynek regulowany ogłosił upadłość lub podlega przymusowej likwidacji, informacje poufne, które nie dotyczą stron trzecich, mogą zostać ujawnione w ramach postępowania sądowego w sprawach cywilnych lub gospodarczych, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia postępowania.

3. Bez uszczerbku dla wymogów określonych w przepisach krajowego prawa karnego lub podatkowego, właściwe organy, podmioty lub osoby fizyczne i prawne inne niż właściwe organy, które otrzymują informacje poufne na mocy niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, mogą wykorzystywać te informacje wyłącznie do celów wykonywania swoich obowiązków oraz wykonywania swoich zadań, w przypadku właściwych organów, w zakresie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, lub w przypadku innych organów, podmiotów lub osób fizycznych i prawnych - do celów, w jakich przekazano im takie informacje lub w kontekście postępowania administracyjnego lub sądowego dotyczącego wykonywania tych zadań. Jednakże w przypadku gdy właściwy organ lub inny organ, podmiot lub osoby przekazujące informacje wyrażają na to zgodę, organ otrzymujący informacje może je wykorzystać do innych celów.

4. Wszelkie poufne informacje otrzymane, wymieniane lub przekazywane na mocy niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 podlegają warunkom tajemnicy zawodowej ustanowionym w niniejszym artykule. Niemniej jednak niniejszy artykuł nie uniemożliwia właściwym organom wymieniania lub przekazywania informacji poufnych zgodnie z niniejszą dyrektywą lub rozporządzeniem (UE) nr 600/2014 oraz innymi dyrektywami lub rozporządzeniami mającymi zastosowanie do firm inwestycyjnych, instytucji kredytowych, funduszy emerytalnych, UCITS, AFI, pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, zakładów ubezpieczeń, rynków regulowanych lub operatorów rynku, CCP, CSD lub innych, za zgodą właściwego organu lub innego organu lub podmiotu bądź osób fizycznych lub prawnych, które przekazały te informacje.

▼B

5. Niniejszy artykuł nie uniemożliwia właściwym organom wymieniać lub przekazywania zgodnie z prawem krajowym informacji poufnych, które nie zostały otrzymane od właściwego organu innego państwa członkowskiego.

*Artykuł 77***Relacje z audytorami**

1. Państwa członkowskie zapewniają przynajmniej, aby każda osoba uprawniona w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, wykonująca w firmie inwestycyjnej, rynku regulowanym lub dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji zadanie opisane w art. 34 dyrektywy 2013/34/UE lub art. 73 dyrektywy Rady 2009/65/EWG, lub jakiegokolwiek inne zadanie przewidziane prawem, ma obowiązek niezwłocznego zgłaszania właściwym organom wszelkich faktów lub decyzji dotyczących tego przedsiębiorstwa, o których dowiedziała się w trakcie wykonywania swoich zadań i które mogą:

- a) stanowić istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które ustanawiają warunki regulujące wydawanie zezwoleń lub które w szczególny sposób regulują prowadzenie działalności firm inwestycyjnych;
- b) naruszać ciągłość funkcjonowania firmy inwestycyjnej;
- c) prowadzić do odmowy zatwierdzenia sprawozdań finansowych lub wydania opinii z zastrzeżeniem.

Osoba ta ma również obowiązek zgłaszania wszelkich faktów i decyzji, o których dowiedziała się w trakcie jednego lub większej liczby zadań, o których mowa w akapicie pierwszym, w przedsiębiorstwie mającym bliskie powiązania z firmą inwestycyjną, w której wykonuje to zadanie.

2. Ujawnianie właściwym organom wszelkich faktów lub decyzji, o których mowa w ust. 1, w dobrej wierze przez osoby uprawnione w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE nie stanowi naruszenia jakichkolwiek ograniczeń umownych lub prawnych dotyczących ujawniania informacji i nie powoduje jakiegokolwiek odpowiedzialności tych osób.

*Artykuł 78***Ochrona danych**

Dane osobowe zgromadzone w trakcie lub dla celów wykonywania uprawnień nadzorczych, w tym uprawnień dochodzeniowych, zgodnie z niniejszą dyrektywą są przetwarzane w stosownych przypadkach zgodnie z krajowymi przepisami wykonującymi dyrektywę 95/46/WE i z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).

ROZDZIAŁ II

Współpraca między właściwymi organami państw członkowskich a EUNGiPW

Artykuł 79

Obowiązek współpracy

1. Właściwe organy poszczególnych państw członkowskich współpracują ze sobą w każdym przypadku, gdy jest to niezbędne do celów wykonywania ich obowiązków w ramach niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, korzystając z uprawnień określonych w niniejszej dyrektywie lub rozporządzeniu (UE) nr 600/2014, lub w prawie krajowym.

W przypadku gdy państwa członkowskie wybierają, zgodnie z art. 70, ustanowienie sankcji karnych za naruszenia przepisów, o których mowa w tym artykule, zapewniają wprowadzenie odpowiednich środków umożliwiających właściwym organom posiadanie wszystkich niezbędnych uprawnień do współpracy z organami sądowymi w ich jurysdykcji w celu otrzymywania szczególnych informacji związanych z dochodzeniami lub postępowaniami karnymi wszczętymi z tytułu ewentualnych naruszeń niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz do przekazywania tych informacji innym właściwym organom i EUNGiPW w celu wypełnienia swojego obowiązku współpracy z innymi właściwymi organami i z EUNGiPW do celów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

Właściwe organy udzielają pomocy właściwym organom innych państw członkowskich. W szczególności wymieniają one informacje i współpracują w zakresie dochodzenia lub nadzoru.

Właściwe organy mogą również współpracować z właściwymi organami innych państw członkowskich w zakresie ułatwiania egzekwowania kar pieniężnych.

Aby ułatwić i przyspieszyć współpracę, a w szczególności wymianę informacji, państwa członkowskie wyznaczają jeden właściwy organ pełniący rolę punktu kontaktowego do celów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Państwa członkowskie przekazują Komisji, EUNGiPW i pozostałym państwom członkowskim nazwy organów wyznaczonych do otrzymywania wniosków o wymianę informacji lub współpracę na mocy niniejszego ustępu. EUNGiPW publikuje wykaz tych organów i aktualizuje na swojej stronie internetowej.

2. Gdy, uwzględniając sytuację rynków papierów wartościowych w przyjmującym państwie członkowskim, działalność systemu obrotu, który ustanowił uzgodnienia w przyjmującym państwie członkowskim, zyskała znaczną wagę dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w tym przyjmującym państwie członkowskim, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego systemu obrotu ustanawiają proporcjonalne uzgodnienia dotyczące współpracy.

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki administracyjne i organizacyjne w celu ułatwienia udzielania pomocy przewidzianej w ust. 1.

▼B

Właściwe organy mogą wykorzystywać swoje uprawnienia do celów współpracy nawet w przypadkach, gdy postępowanie będące przedmiotem dochodzenia nie stanowi naruszenia jakiejkolwiek regulacji obowiązującej w państwie członkowskim.

4. W przypadku gdy właściwy organ ma uzasadnione powody, by przypuszczać, że działania sprzeczne z przepisami niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, prowadzone przez podmioty niepodlegające ich nadzorowi, są lub były prowadzone na terytorium innego państwa członkowskiego, powiadamiają o tym jak najbardziej szczegółowo właściwy organ innego państwa członkowskiego i EUNGiPW. Powiadomiony właściwy organ podejmuje odpowiednie działania. Informuje on właściwy organ, który dokonał powiadomienia, oraz EUNGiPW o wynikach działań, a także, o ile to możliwe, o istotnych skutkach przejściowych. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień właściwego organu, który dokonał powiadomienia.

5. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 4, właściwe organy przekazują EUNGiPW oraz innym właściwym organom szczegółowe informacje na temat:

- a) każdego żądania zmniejszenia wielkości pozycji lub zaangażowania zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. o);
- b) wszelkich ograniczeń możliwości zawierania przez poszczególne osoby transakcji, których przedmiotem jest towarowy instrument pochodny, zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. p).

Powiadomienie to zawiera, w stosownych przypadkach, szczegółowe informacje na temat wniosku lub żądania wystosowanego zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. j), w tym tożsamość osoby lub osób, do których jest są one skierowane, oraz powód ich wystosowania, a także zakres ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 69 ust. 2 lit. p), w tym wskazanie osób, których one dotyczą, stosowanych instrumentów finansowych, wszelkich limitów wielkości pozycji, jakie dana osoba może każdorazowo posiadać, jak również informacje dotyczące wszelkich zwolnień z tych ograniczeń przyznanych zgodnie z art. 57, oraz ich uzasadnienie.

Powiadomienia dokonuje się nie później niż 24 godziny przed terminem, w którym działania lub środki mają stać się skuteczne. W wyjątkowych okolicznościach właściwy organ może dokonać powiadomienia później niż 24 godziny przed terminem, w którym środek ma stać się skuteczny, w przypadku gdy nie jest możliwe dokonanie powiadomienia z 24-godzinny wyprzedzeniem.

Właściwy organ państwa członkowskiego, który otrzyma powiadomienie na podstawie niniejszego ustępu, może podjąć środki zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. o) lub p), w przypadku gdy upewni się, że dany środek jest konieczny do osiągnięcia celu realizowanego przez inny właściwy organ. W przypadku gdy właściwy organ zamierza podjąć środki, powiadamia o tym również z wyprzedzeniem zgodnie z niniejszym ustępem.

Jeżeli działanie podjęte na podstawie akapitu pierwszego lit. a) lub b) niniejszego ustępu dotyczy produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, właściwy organ powiadamia również Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) ustanowioną na podstawie rozporządzenia (WE) nr 713/2009.

▼B

6. W odniesieniu do uprawnień do emisji właściwe organy współpracują z organami publicznymi właściwymi w sprawach nadzoru nad rynkami kasowymi i aukcyjnymi oraz właściwymi organami, administratorami rejestrów oraz innymi organami publicznymi, którym powierzono zadanie nadzorowania przestrzegania przepisów dyrektywy 2003/87/WE, aby zapewnić uzyskanie przez nie skonsolidowanego oglądu rynków uprawnień do emisji.

7. W odniesieniu do instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych, właściwe organy odpowiadają przed organami publicznymi właściwymi dla nadzoru, administracji i regulacji fizycznych rynków rolnych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz współpracują z tymi organami.

8. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu ustanowienia kryteriów, na podstawie których działalność systemu obrotu w przyjmującym państwie członkowskim można uznać za mającą znaczną wagę dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w tym przyjmującym państwie członkowskim.

9. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur do celów realizacji uzgodnień dotyczących współpracy, o których mowa w ust. 2.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 80

Współpraca między właściwymi organami w zakresie działalności nadzorczej, weryfikacji na miejscu lub dochodzeń

1. Właściwy organ państwa członkowskiego może wymagać współpracy od właściwego organu innego państwa członkowskiego w zakresie działalności nadzorczej lub do weryfikacji na miejscu lub dochodzeń. W przypadku firm inwestycyjnych będących zdalnymi członkami lub uczestnikami rynku regulowanego, właściwy organ rynku regulowanego może podjąć decyzję o zwróceniu się do nich bezpośrednio, w którym to przypadku informuje o tym odpowiednio właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego zdalnego członka lub uczestnika.

W przypadku gdy właściwy organ otrzymuje wniosek odnoszący się do weryfikacji na miejscu lub dochodzenia, w ramach swoich uprawnień:

- a) sam przeprowadza weryfikację lub dochodzenie;
- b) umożliwia organowi wnioskującemu przeprowadzenie weryfikacji lub dochodzenia;
- c) umożliwia audytorom lub biegłym weryfikację lub dochodzenie.

▼B

2. W celu zapewnienia konwergencji praktyk nadzorczych EUNGiPW może uczestniczyć w działaniach kolegiów organów nadzorczych, w tym w weryfikacjach na miejscu lub dochodzeniach wspólnie przez dwa lub więcej właściwych organów zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji podlegających wymianie między właściwymi organami podczas współpracy w zakresie działalności nadzorczej, weryfikacji na miejscu i dochodzeń.

EUNGiPW przedkłada Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dla właściwych organów do celów współpracy w zakresie działalności nadzorczej, weryfikacji na miejscu i dochodzeń.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 81***Wymiana informacji**

1. Właściwe organy państwa członkowskiego wyznaczone do celów niniejszej dyrektywy oraz rozporządzenia (UE) nr 600/2014 jako punkty kontaktowe zgodnie z art. 79 ust. 1 niniejszej dyrektywy niezwłocznie dostarczają sobie nawzajem informacji niezbędnych do celów wykonywania zadań właściwych organów, wyznaczonych zgodnie z art. 67 ust. 1 niniejszej dyrektywy, określonych w przepisach przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

Właściwe organy wymieniające informacje z innymi właściwymi organami na podstawie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 mogą wskazać w momencie przekazywania takich informacji, że informacji tych nie można ujawniać bez ich wyraźnej zgody, w którym to przypadku informacje te można wymieniać wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.

▼B

2. Właściwy organ wyznaczony jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 79 ust. 1 może przekazywać organom, o których mowa w art. 79 ust. 1, informacje otrzymane na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu oraz art. 77 i 88. Właściwe organy nie mogą przekazywać tych informacji innym organom lub osobom fizycznym i prawnym bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły, oraz wyłącznie do celów, na które organy te wydały zgodę, z wyjątkiem należycie uzasadnionych okoliczności. W tym ostatnim z wymienionych przypadków punkt kontaktowy niezwłocznie informuje punkt kontaktowy, który przesłał informacje.

3. Organy, o których mowa w art. 71, a także inne podmioty lub osoby fizyczne i prawne otrzymujące informacje poufne na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu lub na podstawie art. 77 i 88, mogą je wykorzystywać w trakcie wykonywania swoich zadań, w szczególności:

- a) sprawdzenia, czy spełnione zostały warunki regulujące podejmowanie działalności przez firmy inwestycyjne oraz dla ułatwienia monitorowania takiej działalności, na zasadzie skonsolidowanej lub nie skonsolidowanej, zwłaszcza w odniesieniu do wymagań adekwatności kapitałowej nałożonych w dyrektywie 2013/36/UE, procedur administracyjnych i rachunkowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej;
- b) monitorowania sprawnego funkcjonowania systemów obrotu;
- c) nakładania kar;
- d) w odwołaniach od decyzji właściwych organów w postępowaniu administracyjnym;
- e) w postępowaniach sądowych wszczętych na mocy art. 74;
- f) w mechanizmie pozasądowym dotyczącym skarg inwestorów przewidzianym w art. 75.

4. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur do celów wymiany informacji.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. Ani niniejszy artykuł, ani art. 76 lub 88 nie uniemożliwiają właściwemu organowi przekazywania EUNGiPW, Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego, bankom centralnym, ESCB oraz EBC, w ramach ich kompetencji jako władz monetarnych oraz, w stosownych przypadkach, innym organom publicznym odpowiedzialnym za nadzorowanie systemów płatniczych i rozrachunku, informacji poufnych na potrzeby wykonania ich zadań. Podobnie takim organom lub podmiotom nie uniemożliwia się przekazywania właściwym organom informacji, których mogą one potrzebować do celów wykonywania swoich funkcji przewidzianych w niniejszej dyrektywie lub rozporządzeniu (UE) nr 600/2014.

Artykuł 82

Wiążąca mediacja

1. Właściwe organy mogą powiadamiać EUNGiPW o sytuacjach, w których wniosek dotyczący jednej z następujących kwestii został odrzucony lub nie podjęto w sprawie tego wniosku żadnych działań w rozsądnym terminie:

- a) o przeprowadzenie działań nadzorczych, kontroli na miejscu lub dochodzenia, o czym mowa w art. 80; lub
- b) o wymianę informacji, o czym mowa w art. 81.

2. W sytuacjach, o których mowa w ust. 1, EUNGiPW może działać zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, bez uszczerbku dla możliwości odmowy podjęcia działań w sprawie wniosku o informacje przewidzianym w art. 83 niniejszej dyrektywy i możliwości podjęcia przez EUNGiPW działań zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 83

Odmowa współpracy

Właściwy organ może odmówić podjęcia współpracy w prowadzeniu dochodzenia, weryfikacji na miejscu lub działalności nadzorczej przewidzianej w art. 84 lub wymiany informacji przewidzianej w art. 81 wyłącznie w przypadku gdy:

- a) zostało już wszczęte postępowanie sądowe w sprawie tych samych działań i przeciwko tym samym osobom przed organami państwa członkowskiego, którego to dotyczy;
- b) wydano ostateczny wyrok w państwie członkowskim, którego to dotyczy, w odniesieniu do tych samych osób i tych samych działań.

W przypadku takiej odmowy właściwy organ powiadamia właściwy organ, który się o to zwraca, oraz EUNGiPW, przedstawiając możliwie najbardziej szczegółowe informacje.

Artykuł 84

Konsultacje przed wydaniem zezwolenia

1. Przed wydaniem zezwolenia firmie inwestycyjnej przeprowadza się konsultacje z właściwymi organami innego państwa członkowskiego, którego to dotyczy, w przypadku każdej firmy, która jest którymkolwiek z poniższych podmiotów:

- a) przedsiębiorstwem zależnym firmy inwestycyjnej, operatora rynku lub instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie w innym państwie członkowskim;
- b) przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego firmy inwestycyjnej lub instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie w innym państwie członkowskim;
- c) podmiotem kontrolowanym przez te same osoby fizyczne lub prawne, które kontrolują firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową posiadającą zezwolenie w innym państwie członkowskim.

2. Przed wydaniem zezwolenia firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku, którzy są którymkolwiek z poniższych podmiotów, przeprowadza się konsultacje z właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za nadzorowanie instytucji kredytowych lub zakładów ubezpieczeń:

▼B

- a) przedsiębiorstwem zależnym instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń uprawnionego w Unii;
- b) przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń uprawnionego w Unii;
- c) kontrolowana przez tę samą osobę fizyczną lub prawną, która kontroluje instytucję kredytową lub zakład ubezpieczeń uprawniony w Unii.

3. Właściwe organy, o których mowa w ust. 1 i 2, w szczególności konsultują się wzajemnie podczas dokonywania oceny odpowiedniości akcjonariuszy lub udziałowców rynku oraz reputacji i doświadczenia osób, które faktycznie kierują działalnością związaną z zarządzaniem innym podmiotem z tej samej grupy. Wymieniają się wszelkimi informacjami dotyczącymi odpowiedniości akcjonariuszy lub udziałowców rynku oraz reputacji i doświadczenia osób, które faktycznie kierują działalnością istotną dla innych właściwych organów, których to dotyczy, w odniesieniu do wydawania zezwolenia, a także dalszej oceny zgodności z warunkami prowadzenia działalności.

4. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur do celów prowadzenia konsultacji z innymi właściwymi organami przed udzieleniem zezwolenia.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 85***Uprawnienia przyjmującego państwa członkowskiego**

1. Przyjmujące państwo członkowskie stanowi, że właściwy organ może – do celów statystycznych – wymagać od wszystkich firm inwestycyjnych posiadających oddziały na ich terytoriach okresowych sprawozdań w sprawie działalności tych oddziałów.

2. Wykonując swoje obowiązki ustanowione na podstawie niniejszej dyrektywy, przyjmujące państwo członkowskie zapewnia, aby właściwy organ mógł wymagać od oddziałów firmy inwestycyjnej dostarczania informacji niezbędnych do monitorowania ich zgodności z normami ustalonymi przez przyjmujące państwo członkowskie, mającymi zastosowanie do nich w przypadkach przewidzianych w art. 35 ust. 8. Wymogi te nie mogą być bardziej restrykcyjne niż te nałożone przez to państwo członkowskie na ustanowione firmy na potrzeby monitorowania ich zgodności z tymi normami.

*Artykuł 86***Środki ostrożnościowe podejmowane przez przyjmujące państwo członkowskie**

1. W przypadku gdy właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma wyraźne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że firma inwestycyjna działająca na jego terytorium na podstawie swobody świadczenia usług narusza obowiązki wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą lub że firma inwestycyjna posiadająca oddział na jego terytorium narusza obowiązki wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, które nie przyznają uprawnień właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, przekazują wyniki ustaleń właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego.

▼B

Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego lub jeśli takie środki okażą się niewystarczające firma inwestycyjna nadal postępuje w sposób, który niewątpliwie szkodzi interesom przyjmującego państwa członkowskiego lub inwestorów bądź prawidłowemu funkcjonowaniu rynków, zastosowanie mają następujące przepisy:

- a) po poinformowaniu właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego podejmuje wszelkie odpowiednie środki niezbędne do ochrony inwestorów i właściwego funkcjonowania rynków, które obejmują możliwość uniemożliwienia firmom inwestycyjnym, które są winne naruszenia, przeprowadzania jakichkolwiek dalszych transakcji na terytorium tych państw. Komisję i EUNGiPW informuje się o takich środkach bez zbędnej zwłoki; oraz
- b) właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może skierować daną sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działanie zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. W przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego stwierdzą, że firma inwestycyjna posiadająca oddział na terytorium tego państwa członkowskiego narusza przepisy prawne lub regulacyjne przyjęte w tym państwie członkowskim na mocy przepisów niniejszej dyrektywy, przyznających prawa właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, organy te wymagają, aby dana firma inwestycyjna usunęła tę niezgodność z przepisami.

Jeżeli firma inwestycyjna nie podejmuje niezbędnych działań, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują wszelkie odpowiednie środki zapewniające, aby dana firma inwestycyjna usunęła tę niezgodność z przepisami. O charakterze tych środków powiadamia się właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego.

W przypadku gdy mimo środków podjętych przez przyjmujące państwo członkowskie, firma inwestycyjna nadal narusza przepisy prawne lub regulacyjne, o których mowa w akapicie pierwszym, obowiązujące w przyjmującym państwie członkowskim, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po poinformowaniu właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego, podejmuje wszelkie odpowiednie środki niezbędne do ochrony inwestorów i właściwego funkcjonowania rynków. Komisję i EUNGiPW informuje się o takich środkach bez zbędnej zwłoki.

Ponadto właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może skierować daną sprawę do EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. W przypadku gdy właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego rynku regulowanego, MTF lub OTF ma wyraźne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że taki rynek regulowany, MTF lub OTF narusza obowiązki wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, przekazuje wyniki ustaleń właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego rynku regulowanego, MTF lub OTF.

W przypadku gdy mimo środków podjętych przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego lub jeśli takie środki okażą się niewystarczające rynek regulowany, MTF lub OTF nadal postępuje w sposób, który niewątpliwie szkodzi interesom przyjmującego państwa członkowskiego lub inwestorów bądź prawidłowemu funkcjonowaniu rynków, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po poinformowaniu właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego, podejmuje wszelkie odpowiednie środki niezbędne do ochrony

▼B

inwestorów i prawidłowego funkcjonowania rynków, co obejmuje również możliwość uniemożliwienia temu rynkowi regulowanemu lub MTF, lub OTF udostępniania swoich usług członkom lub uczestnikom zdalnym, mającym siedzibę w przyjmującym państwie członkowskim. Komisję i EUNGiPW informuje się o takich środkach bez zbędnej zwłoki.

Ponadto właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może skierować daną sprawę do EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Wszelkie środki przyjęte zgodnie z ust. 1, 2 lub 3, dotyczące kar lub ograniczeń w sprawie działalności firmy inwestycyjnej lub rynku regulowanego muszą być właściwie uzasadnione i przekazane firmie inwestycyjnej lub danemu rynkowi regulowanemu.

*Artykuł 87***Współpraca i wymiana informacji z EUNGiPW**

1. Właściwe organy współpracują z EUNGiPW na potrzeby niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

2. Właściwe organy udzielają EUNGiPW bez zbędnej zwłoki wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz zgodnie z art. 35 i 36 rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

*ROZDZIAŁ III***Współpraca z państwami trzecimi***Artykuł 88***Wymiana informacji z państwami trzecimi**

1. Państwa członkowskie oraz, zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, EUNGiPW, mogą zawierać porozumienia o współpracy przewidujące wymianę informacji z właściwymi organami państw trzecich, wyłącznie jeżeli ujawniane informacje podlegają gwarancji zachowania tajemnicy zawodowej przynajmniej równorzędnej do tej wymaganej na mocy art. 76. Taka wymiana informacji musi mieć na celu wykonywanie zadań tych właściwych organów.

Przekazywanie państwom trzecim danych osobowych przez państwo członkowskie odbywa się zgodnie z rozdziałem IV dyrektywy 95/46/WE.

Przekazywanie danych osobowych państwom trzecim przez EUNGiPW odbywa się zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 45/2001.

Państwa członkowskie i EUNGiPW mogą również zawierać porozumienia o współpracy przewidujące wymianę informacji z organami, podmiotami i osobami fizycznymi lub prawnymi państw trzecich, odpowiedzialnymi za jedną lub więcej następujących kwestii:

a) nadzorowanie instytucji kredytowych, innych instytucji finansowych, zakładów ubezpieczeń i rynków finansowych;

▼B

- b) prowadzenie postępowania w sprawie likwidacji i upadłości firm inwestycyjnych i postępowania w innych podobnych sprawach;
- c) prowadzenie ustawowych kontroli sprawozdań finansowych firm inwestycyjnych i innych instytucji finansowych, instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń w wykonywaniu funkcji nadzorczych lub które zarządzają planami rekompensat w wykonywaniu powierzonych im funkcji;
- d) nadzorowanie organów zaangażowanych w likwidację i upadłość firm inwestycyjnych i postępowanie w innych, podobnych sprawach;
- e) nadzorowanie osób zobowiązanych do wykonywania ustawowej kontroli sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych i innych instytucji finansowych;
- f) nadzorowanie osób działających na rynkach uprawnień do emisji w celu zapewnienia skonsolidowanego obrazu rynków finansowych i kasowych;
- g) nadzorowanie osób działających na rynkach instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych w celu zapewnienia skonsolidowanego obrazu rynków finansowych i kasowych.

Porozumienia o współpracy, o których mowa w akapicie trzecim, mogą być zawierane wyłącznie w przypadku, gdy ujawniane informacje podlegają gwarancji zachowania tajemnicy zawodowej przynajmniej równorzędnej do wymaganej na mocy art. 76. Taka wymiana informacji ma na celu wykonywanie zadań powierzonych tym organom lub podmiotom lub osobom fizycznym lub prawnym. W przypadku gdy porozumienie o współpracy przewiduje przekazanie przez państwo członkowskie danych osobowych, musi być zgodne z rozdziałem IV dyrektywy 95/46/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w przypadku gdy w przekazaniu danych uczestniczy EUNGIPW.

2. W przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie można ich ujawniać bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je przekazały oraz, w stosownych przypadkach, wyłącznie dla celów, na które organy te wyraziły zgodę. Ten sam przepis ma zastosowanie do informacji przekazywanych przez właściwe organy państw trzecich.

TYTUŁ VII

AKTY DELEGOWANE

*Artykuł 89***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 1 pkt 2 akapit drugi, art. 4 ust. 2, art. 13, ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 23 ust. 4, art. 24 ust. 13, art. 25 ust.

▼B

8, art. 27 ust. 9, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 31 ust. 4, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 8, art. 52 ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 58 ust. 6, art. 64 ust. 7, art. 65 ust. 7 i art. 79 ust. 8 powierza się Komisji czas nieokreślony od dnia 2 lipca 2014 r.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 1 pkt 2 akapit drugi, art. 4 ust. 2, art. 13, ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 23 ust. 4, art. 24 ust. 13, art. 25 ust. 8, art. 27 ust. 9, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 31 ust. 4, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 8, art. 52 ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 58 ust. 6, art. 64 ust. 7, art. 65 ust. 7 i art. 79 ust. 8 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 1 pkt 2 akapit drugi, art. 4 ust. 2, art. 13, ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 23 ust. 4, art. 24 ust. 13, art. 25 ust. 8, art. 27 ust. 9, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 31 ust. 4, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 8, art. 52 ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 58 ust. 6, art. 64 ust. 7, art. 65 ust. 7 i art. 79 ust. 8 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

▼M3*Artykuł 89a***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspiera Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony decyzją Komisji 2001/528/WE ⁽¹⁾. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽²⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2001/528/WE z dnia 6 czerwca 2001 r. ustanawiająca Europejski Komitet Papierów Wartościowych (Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 90

Sprawozdania i przegląd

1. Przed dniem ►**M3** 3 marca 2020 r. ◀, po konsultacji z EUNGiPW, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące:

- a) funkcjonowania OTF, w tym wykorzystania przez nie obrotu polegającego na zestawianiu zleceń, z uwzględnieniem doświadczeń nadzorczych zdobytych przez właściwe organy, liczby OTF, którym udzielono zezwolenia w Unii, oraz ich udziału w rynku, a w szczególności analizując, czy konieczne jest wprowadzenie zmian definicji OTF i czy zakres instrumentów finansowych należących do kategorii OTF pozostaje odpowiedni;
- b) funkcjonowania systemu rynków rozwoju MŚP, z uwzględnieniem liczby MTF zarejestrowanych jako rynki rozwoju MŚP, liczby emitentów obecnych na tych rynkach oraz odpowiednich wolumenów obrotu.

W szczególności w sprawozdaniu ocenia się, czy próg określony w art. 33 ust. 3 lit. a) nadal stanowi odpowiednie minimum do realizowania celów rynków rozwoju MŚP, zgodnie z treścią niniejszej dyrektywy;

- c) wpływu wymogów w zakresie handlu algorytmicznego, w tym handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości;
- d) doświadczeń związanych z funkcjonowaniem mechanizmu zakazywania pewnych produktów lub praktyk, z uwzględnieniem liczby przypadków, w których mechanizm ten zadziałał oraz jego skutków;
- e) stosowania kar administracyjnych i sankcji karnych, a w szczególności potrzeba dalszej harmonizacji kar administracyjnych przewidzianych za naruszenie wymogów określonych w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu (UE) nr 600/2014;
- f) wpływu stosowania limitów pozycji i zarządzania pozycjami na płynność, nadużycia na rynku oraz prawidłowe wycenianie i warunki rozliczania instrumentów na rynkach towarowych instrumentów pochodnych;
- g) zmian cen w zakresie danych na temat przejrzystości w ujęciu przed- i potransakcyjnym na rynkach regulowanych, MTF, OTF i APA;
- h) wpływu wymogu ujawniania wszelkich opłat, prowizji i korzyści niepieniężnych w związku ze świadczeniem usługi inwestycyjnej lub usługi dodatkowej dla klienta zgodnie z art. 24 ust. 9, w tym wpływ prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego na transgraniczne doradztwo inwestycyjne.

2. Po konsultacji z EUNGiPW Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące funkcjonowania systemu publikacji informacji skonsolidowanych ustanowionego zgodnie z tytułem V. Sprawozdanie dotyczące art. 65 ust. 1 jest przedstawiane do dnia ►**M3** 3 września 2019 r. ◀ Sprawozdanie dotyczące art. 65 ust. 2 jest przedstawiane do dnia ►**M3** 3 września 2021 r. ◀

▼B

Sprawozdania, o których mowa w akapicie pierwszym, zawierają ocenę funkcjonowania systemu publikacji informacji skonsolidowanych w oparciu o następujące kryteria:

- a) dostępność i terminowość przekazywania informacji potransakcyjnych w formie skonsolidowanej obejmującej wszystkie transakcje niezależnie od tego, czy przeprowadzane są one w systemach obrotu, czy nie;
- b) dostępność i terminowość przekazywania pełnych i częściowych informacji potransakcyjnych, charakteryzujących się wysoką jakością, w formie łatwo dostępnym i łatwym do wykorzystania dla uczestników rynku, oraz udostępnianych na normalnych zasadach handlowych.

W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że CTP narusza obowiązek udzielenia informacji w sposób, który spełnia kryteria określone w akapicie drugim, Komisja dołącza do swojego sprawozdania wniosek do EUNGiPW o wszczęcie procedury negocjacyjnej w celu powołania w drodze zamówienia publicznego prowadzonego przez EUNGiPW komercyjnego podmiotu prowadzącego system publikacji informacji skonsolidowanych. EUNGiPW uruchamia tę procedurę po otrzymaniu wniosku Komisji na warunkach określonych w tym wniosku oraz zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾.

3. W przypadku wszczęcia procedury określonej w ust. 2 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 zmieniających art. 59-65 i załącznik I sekcja D do niniejszej dyrektywy oraz art. 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, ustanawiając środki:

- a) określające okres ważności umowy komercyjnego podmiotu prowadzącego system publikacji informacji skonsolidowanych oraz procedurę i warunki odnowienia tej umowy, a także ogłoszenia nowego zamówienia publicznego;
- b) przewidujące, że komercyjny podmiot prowadzący system publikacji informacji skonsolidowanych działa na zasadzie wyłączności i że żaden inny podmiot nie może występować w charakterze CTP zgodnie z art. 59;
- c) uprawniające EUNGiPW do zapewnienia, aby komercyjny podmiot prowadzący system publikacji informacji skonsolidowanych wybrany w drodze zamówienia publicznego przestrzegał jego warunków;
- d) zapewniające, aby informacje potransakcyjne udzielane przez komercyjny podmiot prowadzący system publikacji informacji skonsolidowanych były wysokiej jakości, w formie łatwo dostępnym i łatwym do wykorzystania dla uczestników rynku oraz w postaci skonsolidowanej obejmującej cały rynek;
- e) zapewniające, aby informacje potransakcyjne były udzielane na normalnych zasadach handlowych, zarówno w postaci skonsolidowanej, jak i nieskonsolidowanej, oraz spełniały potrzeby użytkowników tych informacji w całej Unii;
- f) zapewniające, aby systemy obrotu i APA udostępniały swoje dane transakcyjne komercyjnemu podmiotowi prowadzącemu system publikacji informacji skonsolidowanych wybranemu w drodze zamówienia publicznego przeprowadzonego przez EUNGiPW po rozsądnych cenach;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

▼B

- g) przewidujące rozwiązania na wypadek niespełnienia warunków oferty przez komercyjny podmiot prowadzący system publikacji informacji skonsolidowanych wybrany w drodze zamówienia publicznego;
- h) przewidujące rozwiązania, zgodnie z którymi CTP, które uzyskały zezwolenie na mocy art. 59, mogą w dalszym ciągu prowadzić system publikacji informacji skonsolidowanych, w przypadku nieskorzystania z uprawnienia przewidzianego w lit. b) niniejszego ustępu lub w przypadku gdy żaden podmiot nie zostanie powołany w drodze zamówienia publicznego, do czasu zakończenia nowego zamówienia publicznego i powołania komercyjnego podmiotu prowadzącego system publikacji informacji skonsolidowanych.

4. Do dnia ►**M3** 1 stycznia 2019 r. ◀, po konsultacji z EUNGiPW i ACER, Komisja sporządza sprawozdanie zawierające ocenę potencjalnego wpływu na ceny energii i funkcjonowanie rynku energii, a także wykonalności i korzyści pod względem zmniejszenia ryzyka kontrahenta i ryzyka systemowego oraz bezpośrednich kosztów energetycznych kontraktów pochodnych wymienionych w sekcji C 6 podlegających obowiązkowi rozliczenia określonego w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz technik ograniczania ryzyka określonych w art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia i ich uwzględnienie w obliczeniach prognozy rozliczania zgodnie z art. 10 tego rozporządzenia.

Jeżeli Komisja uzna, że uwzględnienie tych kontraktów nie jest wykonalne ani korzystne, przedstawia w stosownych przypadkach Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 niniejszej dyrektywy w celu przedłużenia 42-miesięcznego okresu, o którym mowa w art. 95 ust. 1 niniejszej dyrektywy, raz o dwa lata i kolejny raz o rok.

▼M2**▼B***Artykuł 92***Zmiany w dyrektywie 2011/61/UE**

W dyrektywie 2011/61/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 1 lit. r) dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„(vii) państwo członkowskie, inne niż rodzime państwo członkowskie, w którym ZAFI z UE świadczy usługi, o których mowa w art. 6 ust. 4;”;

- 2) art. 33 otrzymuje brzmienie:

- a) tytuł art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Warunki zarządzania AFI z UE mającymi siedzibę w innych państwach członkowskich oraz warunki świadczenia usług w innych państwach członkowskich”;

- b) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

▼B

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby uprawniony ZAFI z UE mógł bezpośrednio lub poprzez utworzenie oddziału:

- a) zarządzać AFI z UE mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, pod warunkiem że ZAFI jest uprawniony do zarządzania tego rodzaju AFI;
- b) świadczyć w innym państwie członkowskim usługi, o których mowa w art. 6 ust. 4, na których świadczenie uzyskał zezwolenie.

2. ZAFI zamierzający po raz pierwszy prowadzić działalność i świadczyć usługi, o których mowa w ust. 1, przekazuje właściwym organom rodzimego państwa członkowskiego następujące informacje:

- a) państwo członkowskie, w którym zamierza zarządzać AFI bezpośrednio lub utworzyć oddział lub świadczyć usługi, o których mowa w art. 6 ust. 4;
- b) program działalności określający w szczególności usługi, które ZAFI zamierza świadczyć, lub AFI, którym zamierza zarządzać.”.

*Artykuł 93***Transpozycja**

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia ►**M3** 3 lipca 2017 r. ◄ przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia ►**M3** 3 stycznia 2018 r. ◄, z wyjątkiem przepisów transponujących art. 65 ust. 2, które stosuje się od dnia ►**M3** 3 września 2019 r. ◄

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odesłania do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odesłania i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie stosują przepisy, o których mowa w art. 92 od dnia 3 lipca 2015 r..

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i EUNGiPW teksty podstawowych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 94***Uchylenie**

Dyrektywa 2004/39/WE, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku III część A do niniejszej dyrektywy, zostaje uchylona ze skutkiem od dnia ►**M3** 3 stycznia 2018 r. ◄, bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku III część B do niniejszej dyrektywy.

▼B

Odesłania do dyrektywy 2004/39/WE lub dyrektywy 93/22/EWG traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy lub do rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku IV do niniejszej dyrektywy.

Odesłania do definicji lub artykułów dyrektywy 2004/39/WE lub dyrektywy 93/22/EWG traktuje się jako odesłania do odpowiednich definicji lub artykułów niniejszej dyrektywy.

*Artykuł 95***Przepisy przejściowe**

1. Do dnia ►**M3** 3 stycznia 2021 r. ◄:
 - a) obowiązek rozliczenia określony w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2013 i techniki ograniczania ryzyka określone w art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia nie mają zastosowania do energetycznych kontraktów pochodnych wymienionych w sekcji C 6 zawartych przez kontrahentów niefinansowych spełniających warunki przewidziane w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia lub przez kontrahentów niefinansowych, którzy po raz pierwszy uzyskają zezwolenie na działalność jako firma inwestycyjna od dnia ►**M3** 3 stycznia 2018 r. ◄; oraz
 - b) takie energetyczne kontrakty pochodne wymienione w sekcji C 6 nie stanowią kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym dla celów progu rozliczania określonego w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

Energetyczne kontrakty pochodne wymienione w sekcji C 6 objęte systemem przejściowym określonym w akapicie pierwszym podlegają wszystkim innym wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, jest przyznawane przez odnośny właściwy organ. Właściwy organ powiadamia EUNGiPW o energetycznych kontraktach pochodnych wymienionych w sekcji C 6, które uzyskały wyłączenie zgodnie z ust. 1, a EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej wykaz tych energetycznych kontraktów pochodnych wymienionych w sekcji C 6.

*Artykuł 96***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 97***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

▼B**ZAŁĄCZNIK I****WYKAZY USŁUG I DZIAŁALNOŚCI ORAZ INSTRUMENTÓW FINANSOWYCH****SEKCJA A****Usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjna**

- 1) Przyjmowanie i przekazywanie zleceń w odniesieniu do jednego lub większej liczby instrumentów finansowych;
- 2) Wykonywanie zleceń na rachunek klientów;
- 3) Zawieranie transakcji na własny rachunek;
- 4) Zarządzanie portfelem;
- 5) Doradztwo inwestycyjne;
- 6) Gwarantowanie emisji instrumentów finansowych lub subemisja instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji;
- 7) Subemisja instrumentów finansowych bez gwarancji przejęcia emisji;
- 8) Prowadzenie MTF;
- 9) Prowadzenie OTF;

SEKCJA B**Usługi dodatkowe****▼M1**

- 1) Sprawowanie pieczy nad instrumentami finansowymi oraz administrowanie nimi na rachunek klientów, w tym przechowywanie i usługi powiązane, takie jak zarządzanie środkami pieniężnymi/zabezpieczeniem, z wyłączeniem zapewniania i prowadzenia rachunków papierów wartościowych na najwyższym poziomie ewidencji („centralna usługa prowadzenia rachunku”), o czym mowa w pkt 2 sekcji A załącznika do rozporządzenia (UE) nr 909/2014;

▼B

- 2) Udzielanie kredytów lub pożyczek inwestorowi, umożliwiając mu zawieranie transakcji obejmujących jeden lub większą liczbę instrumentów finansowych, w przypadku gdy firma udzielająca kredytu lub pożyczki jest zaangażowana w transakcję;
- 3) Doradztwo dla przedsiębiorstw odnoszące się do struktury kapitałowej, strategii i odnośnych kwestii, jak również doradztwo i usługi dotyczące łączenia się oraz nabywania przedsiębiorstw;
- 4) Usługi dewizowe, w przypadku gdy są one związane ze świadczeniem usług inwestycyjnych;
- 5) Badania inwestycyjne i analiza finansowa lub inne formy ogólnych rekomendacji odnoszących się do transakcji na instrumentach finansowych;
- 6) Usługi związane z ubezpieczaniem;
- 7) Usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjna, a także usługi dodatkowe z rodzaju uwzględnionego na podstawie załącznika I sekcja A lub B, dotyczące instrumentów bazowych dla instrumentów pochodnych uwzględnionych na podstawie sekcji C pkt 5, 6, 7 i 10, w przypadku gdy są one związane ze świadczeniem usług inwestycyjnych lub dodatkowych.

SEKCJA C**Instrumenty finansowe**

- 1) Zbywalne papiery wartościowe;
- 2) Instrumenty rynku pieniężnego;
- 3) Jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania;
- 4) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swap, kontrakty terminowe typu forward oraz wszelkie inne kontrakty pochodne dotyczące papierów wartościowych, instrumentów dewizowych, stóp procentowych lub oprocentowania, uprawnień do emisji lub innych instrumentów pochodnych, indeksów finansowych lub środków finansowych, które można rozliczać fizycznie lub w środkach pieniężnych;

▼B

- 5) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swap, kontrakty terminowe typu forward oraz wszelkie inne kontrakty pochodne dotyczące towarów, które muszą być rozliczane w środkach pieniężnych lub które mogą być rozliczane w środkach pieniężnych według uznania jednej ze stron, w przypadku innym niż niedotrzymanie warunków lub innego rodzaju zdarzenie skutkujące rozwiązaniem kontraktu;
- 6) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swapy oraz wszelkie inne kontrakty pochodne dotyczące towarów, które można rozliczać fizycznie, pod warunkiem że podlegają one obrotowi na rynku regulowanym, MTF lub OTF, z wyjątkiem produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, stanowiących przedmiot obrotu na OTF, które muszą być rozliczane fizycznie;
- 7) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swap, kontrakty terminowe typu forward oraz wszelkie inne kontrakty pochodne dotyczące towarów, które można rozliczać fizycznie oraz które nie zostały wymienione w inny sposób w pkt 6 niniejszej sekcji i które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych;
- 8) Instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego;
- 9) Kontrakty finansowe na transakcje różnicowe;
- 10) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swapy, kontrakty terminowe typu forward oraz wszelkie inne kontrakty pochodne odnoszące się do stawek klimatycznych, opłat przewozowych lub stóp inflacji lub innych urzędowych danych statystycznych, które muszą być rozliczane w środkach pieniężnych lub można rozliczać w środkach pieniężnych według uznania jednej ze stron w przypadku innym niż niedotrzymanie warunków lub innego rodzaju zdarzenia skutkującego rozwiązaniem kontraktu, a także wszelkiego rodzaju inne kontrakty pochodne dotyczące aktywów, praw, zobowiązań, indeksów oraz środków niewymienionych gdzie indziej w tej sekcji, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, uwzględniając, między innymi, czy podlegają one obrotowi na rynku regulowanym, OTF lub MTF;
- 11) Uprawnienia do emisji obejmujące dowolne jednostki uznane za spełniające wymogi dyrektywy 2003/87/WE (system handlu uprawnieniami do emisji).

SEKCJA D**Usługi w zakresie udostępniania informacji**

- 1) Prowadzenie APA;
- 2) Prowadzenie CTP;
- 3) Obsługa ARM.

*ZALĄCZNIK II***KLIENCI PROFESJONALNI DO CELÓW NINIEJSZEJ DYREKTYWY**

Klient profesjonalny to klient, który posiada doświadczenie, wiedzę i fachowość umożliwiające podejmowanie niezależnych decyzji inwestycyjnych i właściwe ocenianie ryzyka, z którym się one wiążą. W celu uznania klienta za klienta profesjonalnego klient musi wypełniać następujące kryteria:

I. KATEGORIE KLIENTÓW, KTÓRYCH UZNAJE SIĘ ZA BRANŻOWYCH

Podmioty wymienione poniżej uznaje się za klientów branżowych w odniesieniu do wszystkich usług inwestycyjnych i działalności inwestycyjnej oraz instrumentów finansowych do celów dyrektywy.

- 1) Podmioty, które są uprawnione lub podlegają przepisom wykonawczym dotyczącym prowadzenia działalności na rynkach finansowych. Poniższy wykaz należy rozumieć, jako obejmujący wszystkie uprawnione podmioty prowadzące działalność charakterystyczną dla wymienionych podmiotów: podmioty uprawnione przez państwo członkowskie na podstawie dyrektywy, podmioty uprawnione lub regulowane przez państwo członkowskie bez odniesienia do dyrektywy oraz podmioty uprawnione lub regulowane przez państwo trzecie:
 - a) instytucje kredytowe;
 - b) firmy inwestycyjne;
 - c) inne uprawnione lub regulowane instytucje finansowe;
 - d) zakłady ubezpieczeń;
 - e) plany zbiorowego inwestowania i spółki zarządzające takimi planami;
 - f) fundusze emerytalne i spółki zarządzające takimi funduszami;
 - g) pośrednicy zawierający transakcje dotyczące towarów oraz towarowych instrumentów pochodnych;
 - h) podmioty lokalne;
 - i) inni inwestorzy instytucjonalni;
- 2) Duże przedsiębiorstwa spełniające dwa z podanych poniżej wymogów dotyczących wielkości aktywów:
 - suma bilansowa: 20 000 000 EUR,
 - obrót netto: 40 000 000 EUR,
 - środki własne: 2 000 000 EUR.
- 3) Władze krajowe i regionalne, w tym organy publiczne, które zarządzają długiem publicznym na poziomie krajowym lub regionalnym, banki centralne, międzynarodowe i ponadnarodowe instytucje, takie jak Bank Światowy, MFW, EBC, EBI i inne podobne organizacje międzynarodowe.
- 4) Inni inwestorzy instytucjonalni, których głównym zakresem działalności jest inwestowanie w instrumenty finansowe, w tym podmioty zajmujące się sekuryzacją aktywów lub innego rodzaju transakcjami finansowymi.

Podmioty wymienione powyżej uznaje się za klientów profesjonalnych. Jednakże należy im zezwolić na wymaganie od podmiotów niestosujących traktowania branżowego i firm inwestycyjnych zapewniania wyższego poziomu ochrony. W przypadku gdy klient firmy inwestycyjnej jest przedsiębiorstwem określonym powyżej, przed przystąpieniem do świadczenia usług, firma inwestycyjna musi poinformować klienta, że w oparciu o informacje dostępne firmie inwestycyjnej, klienta uznaje się za profesjonalnego i traktuje się go jako takiego, chyba że firma inwestycyjna i klient ustalą inaczej. Firma inwestycyjna musi również poinformować klienta, że może on wymagać uchylecia warunków porozumienia na potrzeby zapewnienia wyższego poziomu bezpieczeństwa i ochrony.

▼B

Jeżeli klient uznaje, że nie jest w stanie właściwie ocenić lub zarządzać odpowiednim ryzykiem, złożenie wniosku o zapewnienie wyższego poziomu bezpieczeństwa leży w zakresie odpowiedzialności klienta uznanego za klienta profesjonalnego.

Wyższy poziom bezpieczeństwa zapewnia się, kiedy klient, którego uznano za profesjonalnego, przystępuje do pisemnego porozumienia z firmą inwestycyjną skutkującego tym, że do celów stosowania mającego zastosowanie reżimu postępowania nie jest on traktowany jako klient profesjonalny. W porozumieniu takim określa się, czy ma to zastosowanie do jednej, czy większej liczby usług lub transakcji, czy też do jednego lub większej liczby produktów czy transakcji.

II. KLIENCI, KTÓRYCH NA ŻYCZENIE MOŻNA TRAKTOWAĆ, JAKO PROFESJONALNYCH

II.1. Kryteria identyfikacji

Klientom innym niż wymienieni w sekcji I, w tym organom sektora publicznego, organom samorządu terytorialnego, gminom i prywatnym inwestorom indywidualnym, można zezwolić na zniesienie niektórych środków ochrony przyznaných zgodnie z zasadami prowadzenia działalności gospodarczej.

Dlatego firmom inwestycyjnym zezwala się na traktowanie klientów wymienionych powyżej jak klientów profesjonalnych, pod warunkiem wypełnienia odpowiednich kryteriów i procedur. Jednakże nie należy uznawać, że klienci ci posiadają wiedzę rynkową oraz doświadczenie porównywalne z posiadanymi przez klientów ujętych w kategoriach wymienionych w sekcji I.

Zniesienie wszelkiego rodzaju środków ochrony przyznaných na mocy norm postępowania uznaje się za obowiązujące, jeżeli odpowiednia ocena fachowości, doświadczenia i wiedzy klienta dokonywana przez firmę inwestycyjną daje uzasadnione gwarancje, w świetle charakteru przewidywanych transakcji lub usług, że klient jest w stanie podejmować niezależne decyzje inwestycyjne i rozumie ryzyko, jakie się z nimi wiąże.

Za przykład oceny fachowości i wiedzy można uznać badanie odpowiedniości mające zastosowanie do kierowników i dyrektorów podmiotów uprawnionych na podstawie dyrektywy w dziedzinie finansów. W przypadku małych podmiotów, osoba podlegająca powyższej ocenie musi być osobą uprawnioną do zawierania transakcji w imieniu podmiotu.

▼C4

W trakcie powyższej oceny muszą być spełnione przynajmniej dwa z następujących kryteriów:

▼B

- w okresie poprzedzających czterech kwartałów, klient zawierał transakcje o znacznej wielkości na właściwym rynku i z przeciętną częstotliwością 10 razy na kwartał,
- wielkość pakietu instrumentów finansowych klienta, określonego jako obejmującego depozyty środków pieniężnych i instrumenty finansowe, przekracza kwotę 500 000 EUR,
- klient pracuje lub pracował w sektorze finansowym przez co najmniej rok, prowadząc działalność profesjonalną, która wymaga wiedzy dotyczącej planowanych transakcji lub usług.

Państwa członkowskie mogą przyjąć szczególne kryteria oceny fachowości i wiedzy gmin i organów samorządu terytorialnego, które wnioskuje o uznanie ich za klientów profesjonalnych. Kryteria te mogą stanowić alternatywę dla kryteriów podanych w akapicie piątym lub je uzupełniać.

II.2. Procedura

Klienci ci mogą zrzec się korzyści wynikających ze szczegółowych zasad prowadzenia działalności gospodarczej, pod warunkiem spełnienia poniższych wymogów proceduralnych:

- skierowanie do firmy inwestycyjnej pisma stwierdzającego, że chcą być traktowani jako klienci profesjonalni na zasadach ogólnych lub w odniesieniu do określonej usługi inwestycyjnej, lub transakcji, bądź kategorii transakcji lub produktu,

▼B

- firma inwestycyjna musi przesłać im wyraźne pisemne ostrzeżenie dotyczące poziomów ochrony i praw do rekompensaty przysługujących inwestorowi, które mogą utracić,
- stwierdzenie na piśmie, w odrębnym od umowy dokumencie, że są świadomi konsekwencji utraty takiej ochrony.

Przed podjęciem decyzji o przyjęciu wniosku o zrzeczenie się tych korzyści, firmy inwestycyjne muszą podjąć działania niezbędne do zapewnienia, aby klient wnioskujący traktowany jako klient profesjonalny spełniał właściwe wymogi określone w sekcji II.1.

Jednakże w przypadku gdy klientów zaliczono już do kategorii klientów profesjonalnych na podstawie parametrów i procedur podobnych do powyższych, ich powiązania z firmami inwestycyjnymi nie podlegają jakimkolwiek nowym zasadom przyjmowanym na mocy niniejszego załącznika.

Firmy muszą wdrożyć właściwe, pisemne procedury wewnętrzne dotyczące zaliczania klientów do poszczególnych kategorii. Klienci profesjonalni są odpowiedzialni za informowanie firmy inwestycyjnej o wszelkich zmianach, które mogą wpływać na obecną klasyfikację klientów. Jednakże w przypadku gdy firmie inwestycyjnej wiadome jest, że klient nie spełnia już warunków wstępnych, które pozwoliły na jego zakwalifikowanie do traktowania odnoszącego się do klientów profesjonalnych, firma inwestycyjna musi podjąć odpowiednie działania.

ZALĄCZNIK III

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(o których mowa w art. 97)

Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1)

Dyrektywa 2006/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 60)

Dyrektywa 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 1)

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/10/WE (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 33)

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)

CZĘŚĆ B

Terminy transpozycji do prawa krajowego

(o których mowa w art. 94)

Dyrektywa 2004/39/WE

Okres transpozycji 31 stycznia 2007 r.

Okres wdrażania 1 listopada 2007 r.

Dyrektywa 2006/31/WE

Okres transpozycji 31 stycznia 2007 r.

Okres wdrażania 1 listopada 2007 r.

Dyrektywa 2007/44/WE

Okres transpozycji 21 marca 2009 r.

Dyrektywa 2010/78/WE

Okres transpozycji 31 grudnia 2011 r.

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela korelacji, o której mowa w art. 94

Dyrektywa 2004/39/WE	Dyrektywa 2014/65/UE	Rozporządzenie (UE) nr 600/2014
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1	
art. 1 ust. 2	art. 1 ust. 3	
art. 2 ust. 1 lit. a)	art. 2 ust. 1 lit. a)	
art. 2 ust. 1 lit. b)	art. 2 ust. 1 lit. b)	
art. 2 ust. 1 lit. c)	art. 2 ust. 1 lit. c)	
art. 2 ust. 1 lit. d)	art. 2 ust. 1 lit. d)	
art. 2 ust. 1 lit. e)	art. 2 ust. 1 lit. f)	
art. 2 ust. 1 lit. f)	art. 2 ust. 1 lit. g)	
art. 2 ust. 1 lit. g)	art. 2 ust. 1 lit. h)	
art. 2 ust. 1 lit. h)	art. 2 ust. 1 lit. i)	
art. 2 ust. 1 lit. i)	art. 2 ust. 1 lit. j)	
art. 2 ust. 1 lit. j)	art. 2 ust. 1 lit. k)	
art. 2 ust. 1 lit. k)	art. 2 ust. 1 lit. i)	
art. 2 ust. 1 lit. l)	—	
art. 2 ust. 1 lit. m)	art. 2 ust. 1 lit. l)	
art. 2 ust. 1 lit. n)	art. 2 ust. 1 lit. m)	
art. 2 ust. 2	art. 2 ust. 2	
art. 2 ust. 3	art. 2 ust. 4	
art. 3 ust. 1	art. 3 ust. 1	
art. 3 ust. 2	art. 3 ust. 3	
art. 4 ust. 1 pkt 1	art. 4 ust. 1 pkt 1	
art. 4 ust. 1 pkt 2	art. 4 ust. 1 pkt 2	
art. 4 ust. 1 pkt 3	art. 4 ust. 1 pkt 3	

▼B

Dyrektywa 2004/39/WE	Dyrektywa 2014/65/UE	Rozporządzenie (UE) nr 600/2014
art. 4 ust. 1 pkt 4	art. 4 ust. 1 pkt 4	
art. 4 ust. 1 pkt 5	art. 4 ust. 1 pkt 5	
art. 4 ust. 1 pkt 6	art. 4 ust. 1 pkt 6	
art. 4 ust. 1 pkt 7	art. 4 ust. 1 pkt 20	
art. 4 ust. 1 pkt 8	art. 4 ust. 1 pkt 7	
art. 4 ust. 1 pkt 9	art. 4 ust. 1 pkt 8	
art. 4 ust. 1 pkt 10	art. 4 ust. 1 pkt 9	
art. 4 ust. 1 pkt 11	art. 4 ust. 1 pkt 10	
art. 4 ust. 1 pkt 12	art. 4 ust. 1 pkt 11	
art. 4 ust. 1 pkt 13	art. 4 ust. 1 pkt 18	
art. 4 ust. 1 pkt 14	art. 4 ust. 1 pkt 21	
art. 4 ust. 1 pkt 15	art. 4 ust. 1 pkt 22	
art. 4 ust. 1 pkt 16	art. 4 ust. 1 pkt 14	
art. 4 ust. 1 pkt 17	art. 4 ust. 1 pkt 15	
art. 4 ust. 1 pkt 18	art. 4 ust. 1 pkt 44	
art. 4 ust. 1 pkt 19	art. 4 ust. 1 pkt 17	
art. 4 ust. 1 pkt 20	art. 4 ust. 1 pkt 55	
art. 4 ust. 1 pkt 21	art. 4 ust. 1 pkt 56	
art. 4 ust. 1 pkt 22	art. 4 ust. 1 pkt 26	

▼B

Dyrektywa 2004/39/WE	Dyrektywa 2014/65/UE	Rozporządzenie (UE) nr 600/2014
art. 4 ust. 1 pkt 23	art. 4 ust. 1 pkt 27	
art. 4 ust. 1 pkt 24	art. 4 ust. 1 pkt 28	
art. 4 ust. 1 pkt 25	art. 4 ust. 1 pkt 29	
art. 4 ust. 1 pkt 26	art. 4 ust. 1 pkt 30	
art. 4 ust. 1 pkt 27	art. 4 ust. 1 pkt 31	
art. 4 ust. 1 pkt 28	art. 4 ust. 1 pkt 32	
art. 4 ust. 1 pkt 29	art. 4 ust. 1 pkt 33	
art. 4 ust. 1 pkt 30	art. 4 ust. 1 pkt 35 lit. b)	
art. 4 ust. 1 pkt 31	art. 4 ust. 1 pkt 35	
art. 4 ust. 2	art. 4 ust. 2	
art. 5 ust. 1	art. 5 ust. 1	
art. 5 ust. 2	art. 5 ust. 2	
art. 5 ust. 3	art. 5 ust. 3	
art. 5 ust. 4	art. 5 ust. 4	
art. 5 ust. 5	—	
art. 6 ust. 1	art. 6 ust. 1	
art. 6 ust. 2	art. 6 ust. 2	
art. 6 ust. 3	art. 6 ust. 3	
art. 7 ust. 1	art. 7 ust. 1	
art. 7 ust. 2	art. 7 ust. 2	
art. 7 ust. 3	art. 7 ust. 3	
art. 7 ust. 4	art. 7 ust. 4 i 5	
art. 8 lit. a)	art. 8 lit. a)	
art. 8 lit. b)	art. 8 lit. b)	
art. 8 lit. c)	art. 8 lit. c)	
art. 8 lit. d)	art. 8 lit. d)	
art. 8 lit. e)	art. 8 lit. e)	
art. 9 ust. 1	art. 9 ust. 1 i 3	
art. 9 ust. 2	art. 9 ust. 5	
art. 9 ust. 3	art. 9 ust. 4	
art. 9 ust. 4	art. 9 ust. 6	
art. 10 ust. 1	art. 10 ust. 1	
art. 10 ust. 2	art. 10 ust. 2	
art. 10 ust. 3	art. 11 ust. 1	
art. 10 ust. 4	art. 11 ust. 2	

▼B

Dyrektywa 2004/39/WE	Dyrektywa 2014/65/UE	Rozporządzenie (UE) nr 600/2014
art. 10 ust. 5	art. 11 ust. 3	
art. 10 ust. 6	art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 4	
art. 10a ust. 1	art. 12 ust. 1	
art. 10a ust. 2	art. 12 ust. 2	
art. 10a ust. 3	art. 12 ust. 3	
art. 10a ust. 4	art. 12 ust. 4	
art. 10a ust. 5	art. 12 ust. 5	
art. 10a ust. 6	art. 12 ust. 6	
art. 10a ust. 7	art. 12 ust. 7	
art. 10a ust. 8	art. 12 ust. 8 i 9	
art. 10b ust. 1	art. 13 ust. 1	
art. 10b ust. 2	art. 13 ust. 2	
art. 10b ust. 3	art. 13 ust. 3	
art. 10b ust. 4	art. 13 ust. 4	
art. 10b ust. 5	art. 13 ust. 5	
art. 11	art. 14	
art. 12	art. 15	
art. 13 ust. 1	art. 16 ust. 1	
art. 13 ust. 2	art. 16 ust. 2	
art. 13 ust. 3	art. 16 ust. 3	
art. 13 ust. 4	art. 16 ust. 4	
art. 13 ust. 5	art. 16 ust. 5	
art. 13 ust. 6	art. 16 ust. 6	
art. 13 ust. 7	art. 16 ust. 8	
art. 13 ust. 8	art. 16 ust. 9	
art. 13 ust. 9	art. 16 ust. 11	
art. 13 ust. 10	art. 16 ust. 12	
art. 14 ust. 1	art. 18 ust. 1, art. 19 ust. 1	
art. 14 ust. 2	art. 18 ust. 2	
art. 14 ust. 3	art. 19 ust. 4	
art. 14 ust. 4	art. 18 ust. 3, art. 19 ust. 2	
art. 14 ust. 5	art. 18 ust. 6, art. 19 ust. 3	

▼B

Dyrektywa 2004/39/WE	Dyrektywa 2014/65/UE	Rozporządzenie (UE) nr 600/2014
art. 14 ust. 6	art. 18 ust. 8	
art. 14 ust. 7	art. 18 ust. 9	
art. 15	—	
art. 16 ust. 1	art. 21 ust. 1	
art. 16 ust. 2	art. 21 ust. 2	
art. 16 ust. 3	—	
art. 17 ust. 1	art. 22	
art. 17 ust. 2	—	
art. 18 ust. 1	art. 23 ust. 1	
art. 18 ust. 2	art. 23 ust. 2	
art. 18 ust. 3	art. 23 ust. 4	
art. 19 ust. 1	art. 24 ust. 1	
art. 19 ust. 2	art. 24 ust. 3	
art. 19 ust. 3	art. 24 ust. 4	
art. 19 ust. 4	art. 25 ust. 2	
art. 19 ust. 5	art. 25 ust. 3	
art. 19 ust. 6	art. 25 ust. 4	
art. 19 ust. 7	art. 25 ust. 5	
art. 19 ust. 8	art. 25 ust. 6	
art. 19 ust. 9	art. 24 ust. 6, art. 25 ust. 7	
art. 19 ust. 10	art. 24 ust. 13, art. 24 ust. 14, art. 25 ust. 8	
art. 20	art. 26	
art. 21 ust. 1	art. 27 ust. 1	
art. 21 ust. 2	art. 27 ust. 4	
art. 21 ust. 3	art. 27 ust. 5	
art. 21 ust. 4	art. 27 ust. 7	
art. 21 ust. 5	art. 27 ust. 8	
art. 21 ust. 6	art. 27 ust. 9	
art. 22 ust. 1	art. 28 ust. 1	
art. 22 ust. 2	art. 28 ust. 2	
art. 22 ust. 3	art. 28 ust. 3	
art. 23 ust. 1	art. 29 ust. 1	
art. 23 ust. 2	art. 29 ust. 2	

▼B

Dyrektywa 2004/39/WE	Dyrektywa 2014/65/UE	Rozporządzenie (UE) nr 600/2014
art. 23 ust. 3	art. 29 ust. 3	
art. 23 ust. 4	art. 29 ust. 4	
art. 23 ust. 5	art. 29 ust. 5	
art. 23 ust. 6	art. 29 ust. 6	
art. 24 ust. 1	art. 30 ust. 1	
art. 24 ust. 2	art. 30 ust. 2	
art. 24 ust. 3	art. 30 ust. 3	
art. 24 ust. 4	art. 30 ust. 4	
art. 24 ust. 5	art. 30 ust. 5	
art. 25 ust. 1		art. 24
art. 25 ust. 2		art. 25 ust. 1
art. 25 ust. 3		art. 26 ust. 1 i 2
art. 25 ust. 4		art. 26 ust. 3
art. 25 ust. 5		art. 26 ust. 7
art. 25 ust. 6		art. 26 ust. 8
art. 25 ust. 7		art. 26 ust. 9
art. 26 ust. 1	art. 31 ust. 1	
art. 26 ust. 2	art. 31 ust. 2 i 3	
art. 27 ust. 1		art. 14 ust. 1–5
art. 27 ust. 2		art. 14 ust. 6
art. 27 ust. 3		art. 15 ust. 1–4
art. 27 ust. 4		art. 16
art. 27 ust. 5		art. 17 ust. 1
art. 27 ust. 6		art. 17 ust. 2
art. 27 ust. 7		art. 17 ust. 3
art. 28 ust. 1		art. 20 ust. 1
art. 28 ust. 2		art. 20 ust. 2
art. 28 ust. 3		art. 20 ust. 3
art. 29 ust. 1		art. 3 ust. 1, 2 i 3
art. 29 ust. 2		art. 4 ust. 1, 2 i 3
art. 29 ust. 3		art. 4 ust. 6
art. 30 ust. 1		art. 6 ust. 1 i 2
art. 30 ust. 2		art. 7 ust. 1
art. 30 ust. 3		art. 7 ust. 2
art. 31 ust. 1	art. 34 ust. 1	
art. 31 ust. 2	art. 34 ust. 2	
art. 31 ust. 3	art. 34 ust. 3	
art. 31 ust. 4	art. 34 ust. 4	
art. 31 ust. 5	art. 34 ust. 6	
art. 31 ust. 6	art. 34 ust. 7	

▼B

Dyrektywa 2004/39/WE	Dyrektywa 2014/65/UE	Rozporządzenie (UE) nr 600/2014
art. 31 ust. 7	art. 34 ust. 8 i 9	
art. 32 ust. 1	art. 35 ust. 1	
art. 32 ust. 2	art. 35 ust. 2	
art. 32 ust. 3	art. 35 ust. 3	
art. 32 ust. 4	art. 35 ust. 4	
art. 32 ust. 5	art. 35 ust. 5	
art. 32 ust. 6	art. 35 ust. 6	
art. 32 ust. 7	art. 35 ust. 8	
art. 32 ust. 8	art. 35 ust. 9	
art. 32 ust. 9	art. 35 ust. 10	
art. 32 ust. 10	art. 35 ust. 11 i 12	
art. 33 ust. 1	art. 36 ust. 1	
art. 33 ust. 2	art. 36 ust. 2	
art. 34 ust. 1	art. 37 ust. 1	
art. 34 ust. 2	art. 37 ust. 2-	
art. 34 ust. 3	—	
art. 35 ust. 1	art. 38 ust. 1	
art. 35 ust. 2	art. 38 ust. 2	
art. 36 ust. 1	art. 44 ust. 1	
art. 36 ust. 2	art. 44 ust. 2	
art. 36 ust. 3	art. 44 ust. 3	
art. 36 ust. 4	art. 44 ust. 4	
art. 36 ust. 5	art. 44 ust. 5	
art. 36 ust. 6	art. 44 ust. 6	
art. 37 ust. 1	art. 45 ust. 1 i 8	

▼B

Dyrektywa 2004/39/WE	Dyrektywa 2014/65/UE	Rozporządzenie (UE) nr 600/2014
art. 37 ust. 2	art. 45 ust. 7 akapit drugi	
art. 38 ust. 1	art. 46 ust. 1	
art. 38 ust. 2	art. 46 ust. 2	
art. 38 ust. 3	art. 46 ust. 3	
art. 39	art. 47 ust. 1	
art. 40 ust. 1	art. 51 ust. 1	
art. 40 ust. 2	art. 51 ust. 2	
art. 40 ust. 3	art. 51 ust. 3	
art. 40 ust. 4	art. 51 ust. 4	
art. 40 ust. 5	art. 51 ust. 5	
art. 40 ust. 6	art. 51 ust. 6	
art. 41 ust. 1	art. 52 ust. 1	
art. 41 ust. 2	art. 52 ust. 2	
art. 42 ust. 1	art. 53 ust. 1	
art. 42 ust. 2	art. 53 ust. 2	
art. 42 ust. 3	art. 53 ust. 3	
art. 42 ust. 4	art. 53 ust. 4	
art. 42 ust. 5	art. 53 ust. 5	
art. 42 ust. 6	art. 53 ust. 6	
art. 42 ust. 7	art. 53 ust. 7	
art. 43 ust. 1	art. 54 ust. 1	
art. 43 ust. 2	art. 54 ust. 2 i 3	
art. 44 ust. 1		art. 3 ust. 1, 2 i 3
art. 44 ust. 2		art. 4 ust. 1, 2 i 3
art. 44 ust. 3		art. 4 ust. 6
art. 45 ust. 1		art. 6 ust. 1 i 2
art. 45 ust. 2		art. 7 ust. 1
art. 45 ust. 3		art. 7 ust. 2
art. 46 ust. 1	art. 55 ust. 1	
art. 46 ust. 2	art. 55 ust. 2	
art. 47	art. 56	
art. 48 ust. 1	art. 67 ust. 1	
art. 48 ust. 2	art. 67 ust. 2	

▼B

Dyrektywa 2004/39/WE	Dyrektywa 2014/65/UE	Rozporządzenie (UE) nr 600/2014
art. 48 ust. 3	art. 67 ust. 3	
art. 49	art. 68	
art. 50 ust. 1	art. 69 ust. 1, art. 72 ust. 1	
art. 50 ust. 2	art. 69 ust. 2	
art. 51 ust. 1	art. 70 ust. 1 i 2	
art. 51 ust. 2	art. 70 ust. 5	
art. 51 ust. 3	art. 71 ust. 1	
art. 51 ust. 4	art. 71 ust. 4	
art. 51 ust. 5	art. 71 ust. 5	
art. 51 ust. 6	art. 71 ust. 6	
art. 52 ust. 1	art. 74 ust. 1	
art. 52 ust. 2	art. 74 ust. 2	
art. 53 ust. 1	art. 75 ust. 1	
art. 53 ust. 2	art. 75 ust. 2	
art. 53 ust. 3	art. 75 ust. 3	
art. 54 ust. 1	art. 76 ust. 1	
art. 54 ust. 2	art. 76 ust. 2	
art. 54 ust. 3	art. 76 ust. 3	
art. 54 ust. 4	art. 76 ust. 4	
art. 54 ust. 5	art. 76 ust. 5	
art. 55 ust. 1	art. 77 ust. 1	
art. 55 ust. 2	art. 77 ust. 2	
art. 56 ust. 1	art. 79 ust. 1	
art. 56 ust. 2	art. 79 ust. 2	
art. 56 ust. 3	art. 79 ust. 3	
art. 56 ust. 4	art. 79 ust. 4	
art. 56 ust. 5	art. 79 ust. 8	
art. 56 ust. 6	art. 79 ust. 9	
art. 57 ust. 1	art. 80 ust. 1	
art. 57 ust. 2	art. 80 ust. 2	
art. 57 ust. 3	art. 80 ust. 3 i 4	
art. 58 ust. 1	art. 81 ust. 1	
art. 58 ust. 2	art. 81 ust. 2	

▼B

Dyrektywa 2004/39/WE	Dyrektywa 2014/65/UE	Rozporządzenie (UE) nr 600/2014
art. 58 ust. 3	art. 81 ust. 3	
art. 58 ust. 4	art. 81 ust. 4	
art. 58 ust. 5	art. 81 ust. 5	
art. 58a	art. 82	
art. 59	art. 83	
art. 60 ust. 1	art. 84 ust. 1	
art. 60 ust. 2	art. 84 ust. 2	
art. 60 ust. 3	art. 84 ust. 3	
art. 60 ust. 4	art. 84 ust. 4	
art. 61 ust. 1	art. 85 ust. 1	
art. 61 ust. 2	art. 85 ust. 2	
art. 62 ust. 1	art. 86 ust. 1	
art. 62 ust. 2	art. 86 ust. 2	
art. 62 ust. 3	art. 86 ust. 3	
art. 62 ust. 4	art. 86 ust. 4	
art. 62a ust. 1	art. 87 ust. 1	
art. 62a ust. 2	art. 87 ust. 2	
art. 63 ust. 1	art. 88 ust. 1	
art. 63 ust. 2	art. 88 ust. 2	
art. 64	—	—
art. 64a	—	—
art. 65	—	—
art. 66	—	—
art. 67	—	—
art. 68	—	—
art. 69	—	—
art. 70	—	—
art. 71	—	—
art. 72	—	—
art. 73	—	—
załącznik I	załącznik I	
załącznik II	załącznik II	